

V Etri razvijajo sodelujoče robote **str. 4**

Odmevni primeri po koncu sodnih počitnic **str. 16**

»Petarda« v Domžalah pred štajerskim derbijem **str. 18**

novi tednik

Tednik za Savinjsko regijo / št. 33 / Leto 74 / 14. avgust 2019 / Cena 2,50 EUR / www.nt-rc.si/novi-tednik

Ne stavite vsega le na letni dopust!

Ste dočakali svoj težko pričakovani dopust in ga dobro izkoristili? Kaj pa ob vrnitvi v službo, kako hitro bodo izpuhtele vse pozitivne pridobitve teh dni? Bolje se je zato naučiti uživati v vsakdanjih drobnih trenutkih, sami ali v družbi. Le tako boste ostali zdravi, opozarjamo v tokratni Naši temi. **str. 12-13**

Foto: Pixabay

INTERVJU

Boštjan Štrajhar,
novi direktor
ZKŠT Žalec

str. 26-27

IZ NAŠIH KRAJEV

Dan hmeljarjev mimo,
obirali bodo kasneje

str. 8

ODMISLITE
LUKNJASTO CESTO

CITROËN C4 CACTUS
Feel PureTech 110 S & S BVM6

- 7" zaslon na dotik + Bluetooth®
- Klimatska naprava
- Elektronični selekcijski pomik prednjih stekel
- Led dnevene luči s samodejnim vklopom
- Parkirni senzori zadaj

ZA 14.190 €*

V PRIMERU CITROËN FINANCIARANJA

OBČUTITE GA!

* Primer informativnega izračuna finančnega leasinga Citroën Finančiranje za vozilo Citroën C4 Cactus Feel PureTech 110 S & S BVM6 v plačani ceni, vključno s DDV in vključeno Ceno Finančiranja Citroën (v ceni je vključeno 1.000 EUR popusta v primeru finančiranja Citroën - PREMIJ BONUS, pred programom vsaj 24 mesečne dobe finančiranja) je 14.190 EUR, mesečni obdelovalni, mesečni obrok je 154 EUR pri plačilu v višini 30 % in vključni 84 mesecev, obna plačila je pri plačilu vsaj 10 % in se spreminja glede na stopnjo obdelave, izračun temelji na znesku indeksa obdelave - 3 mesecni EUROBOR skupni letni obrok strova 6,5 %, finančarska stroška 9,933 EUR, skupni strošek za plačila 70.784 EUR, strošek v primeru Citroën Finančiranja pri prenehanju plačila v 3 letih vključuje dodatno poplačano generacijo strova 100.000 kn. Za podrobnosti o priložnosti se obrnite na vašega prodajalca vozil Citroën.

ZADETKI

»Lahko rečem, da smo zdaj strokovnjaki za področje kolaborativne robotike. Upam, da se bomo v prihodnosti vse več pogovarjali o sodelujočih robotih.«

Matjaž Preložnik, vodja robotike v Etri

»Naučiti se moram jesti, ko smo lačni, dihati, ko potrebujemo sprostitve, počivati, ko smo utrujeni. Ne odlagajmo stvari na pozneje.«

Ana Miletić Herič, psihologinja in psihoterapevka

»Vse, kar počnem v življenju, delam predano in s srcem, saj je življenje prekratko, da bi zapravljaj čas z nečim, v čemer ne vidim (več) smisla.«

Boštjan Štrajhar, direktor ZKŠT Žalec

»Če si vzgojen v družbi, kjer se ti ni treba ves čas dokazovati, si lahko tudi tiho in tišina ne pomeni hladnosti, ampak sprejemanje sočloveka kot sebi enakega.«

Zala Pezdir, plesalka, o življenju na Švedskem

»Prav neverjetno je, kako se lahko tekma zaplete pri 4:0. Ob koncu smo trpeli.«

Mitja Lotrič, igralec NK Celje

ŠENTJUR, ROGATEC – Težka tovorna vozila spet obremenjujejo regionalne in lokalne ceste

Izjeme izničile ves napredek

Na začetku junija je država končno ugodila številnim občinam, ki si že dolgo prizadevajo omejiti vožnjo težkega tovornega prometa po svojih lokalnih cestah. Dva meseca pozneje je brez soglasja uvedla izjeme v tej uredbi. Župani protestirajo.

SAŠKA T. OCVRK

Eden slednjih je tudi šentjurski župan **Marko Diaci**. V javnem dopisu se je obrnil na republiško direkcijo za infrastrukturo. Tranzitni promet uničuje ceste, povzroča hrup, onesnažuje okolje. Lokalno infrastrukturo obremenjuje tudi stoječ promet. Od Družbe za avtoceste RS je zato že pred časom zahteval postavitev ustrezne signalizacije pri avtocestnem izvozu Dramlje za prepoved izvoza tovornih vozil, težjih od 7,5 tone. Glede na širšo problematiko in vsestransko namero, da bi tovorni promet obdržali na avtocestnem križu, so marca na sestanku predstavnikov pristojnih državnih služb, Darsa, policije in vodij nekaterih medobčinskih redarstev

ter inšpektoratov predlagali sprejetje odredbe o omejitvi

Pred gospodarsko krizo je dnevno skozi mejni prehod Dobovec zapeljalo tudi do 800 tovornih vozil. Dolge zastoje so reševali z gradnjo tretjega pasu za tovornjake. Po letu 2008 se je tovorni promet skoraj preplopolvil. Danes dnevno naštejejo do 500 tovornjakov, omejitev, sprejeta 1. junija, je to število zmanjšala za 100 do 150 tovornjakov na dan.

tranzitnega prometa. Težkim tovornjakom je bil po prvem juniju prevoz z avtoceste A1 proti mejnima prehodoma Dobovec in Bistrica ob Sotli

prepovedan. »Učinki prepovedi, ki so jo državni organi ustrezno nadzirali in sankcionirali, so bili nemudoma vidni in v dveh mesecih se je stanje na lokalnih in regionalnih cestah umirilo,« je zapisal Diaci. V prvih dneh avgusta so težka tovorna vozila spet pogosteje vozila skozi šentjursko mestno jedro.

V Rogatcu večja težava turisti

Direkcija RS za infrastrukturo je za mejna prehoda

Dobovec in Bistrica ob Sotli namreč naknadno sprejela dopolnitve. Kot izjemo je po 1. avgustu dovolila promet tistih težkih tovornih vozil, ki natovarjajo ali raztovarjajo v Krapinsko-zagorski županiji. »Občina Šentjur o spremembi predhodno ni bila obveščena, prav tako direkcija ni predstavila argumentov za takšen ukrep,« je bil ogorčen Diaci. »Nedvomno bodo pojasnila terjali tudi naše občanke in občani, ki so po kratkem predaču ponovno izpostavljeni gostemu tovornemu prometu, izpustom in obremenitvi okolja – še posebej v času poletne vročine – zastojem in uničevanju cestne infrastrukture,« je še dodal.

V Rogatcu so letos s prometnim stanjem nekoliko bolj zadovoljni. V središču kraja in pred mejnim prehodom je domačinom življenje še bolj grenilo osebni tranzitni prevoz na vrhuncu turistične sezone. »Letos večjih težav ob koncih tedna ni. To smo rešili z novo prometno signalizacijo in dejavnejšim vključevanjem policije.« A to ne pomeni, da jih tovornjaki ne motijo. »Na zadnji izredni seji smo med drugim sprejeli pobudo, naj država stanje uredi drugače. Zagorsko-krapinska županija namreč sega vse do Zagreba, kar pomeni, da omejitev skoraj ni,« je dejal župan Rogatca **Martin Mikolič**.

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Razhajanja glede zakona o financiranju občin

Minister za javno upravo **Rudi Medved** je zavrnil očitke nekaterih občin, da spremembe zakona o financiranju občin oziroma nova formula za izračun primerne porabe jemlje enim občinam na račun drugih. Predvsem naj bi bile na udaru demografsko ogrožene občine z veliko površino in razvejano cestno infrastrukturo.

Najbolj neposredno so v minulih dneh te očitke izrazili župani občin iz zahodnega dela Slovenije, saj naj bi z no-

vim zakonom na letni ravni izgubile 1,8 milijonov evrov. Kot je v odzivu povedal minister, je razlog za nezadovoljstvo v tem, da so občinska združenja predlagala, da je treba z novo formulo za izračun povprečnine nadomestiti primanjkljaj denarja za občine. Primanjkljaj je nastal zaradi dogovora vlade s sindikati o dvigu plač v javnem sektorju.

»V tem trenutku na ministrstvu od vseh treh združenj občin pričakujemo, da se bodo okrog sprememb formule poenotila in podala

skupen ter usklajen predlog. Tak predlog pa bo potem vsekakor sprejemljiv tudi za vladno stran,« je poudaril Medved, ki spreminjanju formule menda ni najbolj naklonjen, češ da je zaenkrat prezahteven zalogaj. Prav tako je znova zavrnil miselnost, da sta vlada, ministrstvo in občine na dveh bregovih, ko gre za financiranje občin.

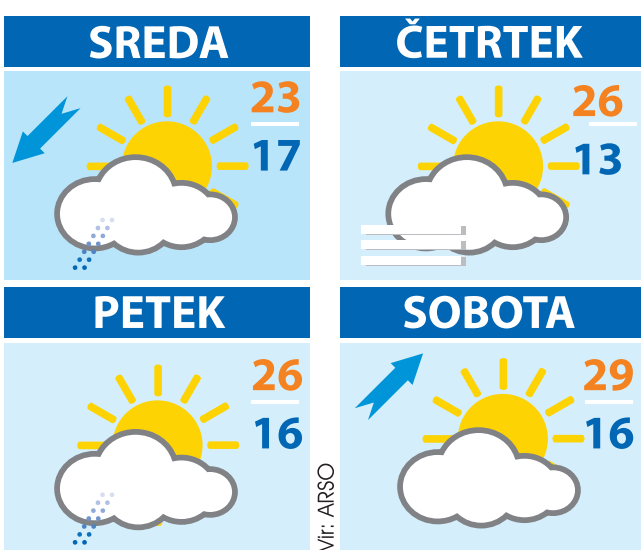
Na ministrstvu za javno upravo sicer v sodelovanju z finančnim ministrstvom želijo tudi izpeljati paket ukrepov, ki bi občinam prinesli znižanje

stroškov pri opravljanju obveznih nalog, kar bi tudi olajšalo delovanje občin.

Kot je slišati, tudi v Skupnosti občin Slovenije (SOS), katerega članic je največ občin iz naše regije, sprememb po principu, da enemu vzameš, da drugemu daš, ne sprejemajo in si ne želijo, da bi zakonski predlog sprl občine.

Po koncu dopustov je predvideno novo srečanje vladnih predstavnikov s predstavniki občin in takrat bolj jasno, kakšni predlogi bodo na mizi.

RG

AVE45

S K U P I N A L E T

Praznovanje in promocija
albuma **REŠIMO TA SVET**

AVE • PRIZMA • SAN DI EGO • POWER ŠOK
TUMBLING DICE /Italija/ *The Rolling Stones Show*

Velenje, Titov trg, sobota, 31. 8. 2019 ob 20. uri
V primeru dežja bo koncert naslednji dan.

RTV Regionalni

Avgustovska izplačila socialnih transferjev višja

Vloge nujne za bruce in novince v šolah ter vrtcih

Družinski prejemki, ki se po varčevalnem zakonu iz leta 2012 niso usklajevali z rastjo življenjskih stroškov, so od 1. julija višji. Povišanje je bilo opravljeno pri avgustovskih izplačilih in velja za vse pravice, pridobljene v mesecu pred tem. Do konca avgusta je vloge treba vlagati samo v primeru, ko gre za pridobivanje novih ali spremenjenih pravic.

SAŠKA T. OCVRK

Osnovni znesek minimalnega dohodka oziroma denarna socialna pomoč za eno osebo zdaj znaša 402,18 evra, medtem ko je bil prejšnji znesek 392,75 evra. Varstveni dodatek je 591,20 evra, prej 577,34 evra. Otroški dodatek za prvega otroka do konca osnovne šole ali do 18. leta, ki je uvrščen v prvi dohodkovni razred, v katerem povprečni mesečni dohodek na osebo ne presega 188,02 evra, po novem znaša 117,05 evra. To je 2,74 evra več od prejšnjega zneska. Dodatek za nego otroka je po novem 102,40 evra, za otroka s težko motnjo v duševnem razvoju ali za gibalno oviranega otroka pa 204,80 evra. Dodatek za veliko družino s

trema otroki znaša 404,48 evra in dodatek za veliko družino s štirimi ali več otroki 491,52 evra. Pomoč ob rojstvu otroka je 286,72 evra, starševski dodatek 258,09, materialni stroški za otroka v rejništvu 298,26, plačilo dela rejniku pa 135,68 evra.

Podaljševanje pravic večinoma samodejno

Od 1. decembra 2018 sicer velja, da vloge za podaljševanje že pridobljenih pravic ni treba vlagati. »Centri za socialno delo o nadaljevanju upravičenosti do pravice odločamo po uradni dolžnosti,« je pojasnila v. d. direktorica CSD Celje **Olga Bezenšek Lalič**.

Za otroka, ki je že v vrtcu, ni treba spet vlagati vloge za subvencijo. To velja tudi za otroški dodatek, šolsko prehrano in državne štipendije, če ste te pravice doslej že imeli.

»To velja za otroški dodatek, subvencijo vrtca, šolsko prehrano in državne štipendije.« Posebej pa poudarjamo, da je na centrih še vedno treba vložiti vlogo za uveljavljanje novih pravic. »Vloge je treba oddati, če prvič uveljavljamo

otroški dodatek in pravice ob rojstvu otroka, če prvič uveljavljamo subvencijo vrtca in prvič zaprosimo za državno štipendijo ter prvič za subvencioniranje šolske prehrane. To velja tudi v primeru, če upravičenec pred tem nima že

priznane pravice do otroškega dodatka ali državne štipendije.« Na pristojno enoto CSD tako nujno javljamo vsako spremembo v družinskih razmerjih ali stanjih. Če že imajo starši otroka v vrtcu, za kate-

cijo za znižanje plačila, to ne velja za drugega otroka, ki bo 1. septembra na primer prvič vstopil v vrtec. Zanj morajo podati vlogo, ker gre za prvo uveljavljanje pravice. »Podaljševanje pravice po uradni dolžnosti se namreč veže na že pridobljene pravice in pri subvenciji vrtca gre za posameznega otroka,« pravi Bezenšek Laličeva. Novo vlogo morajo starši oddati tudi za otroka, ki vstopa v osnovno šolo.

Državna štipendija brez dodatkov glede na uvrstitev v dohodkovni razred po novem znaša za tiste iz prvega dohodkovnega razreda, kjer povprečni mesečni dohodek na osebo ne presega 313,37 evra, 97,28 evra, če so stari do 18 let. Če so starejši, je 194,56 evra. Višja je tudi Zoisova štipendija, ki za dijaka mesečno znaša 122,88 evra in za študenta 143,36 evra. Subvencija za obrok študentske prehrane je po novem 2,69 evra.

Tudi pri spremembah izobraževalnih stopenj in programov je do konca avgusta nujno treba vložiti novo vlogo za državno štipendijo. Na prehodu iz programa tri plus dva je po zaključku prve stopnje treba ponovno vložiti vlogo za štipendijo, ker gre za novo štipendijsko razmerje. Enako velja za študente, ki so končali štiritletni program in študij na fakulteti nadaljujejo. Slednji lahko vloge oddajo od 1. do 30. septembra.

Foto: Pixabay

Na avtocesti manj delovišč

Na štajerski avtocesti, kjer je bilo na našem območju več delovišč, se razmere izboljšujejo. Izjema je odsek pri Tepanju, kjer je v prometni konici mogoče pričakovati zastoje. Gre za preurejanje območja cestninske postaje Tepanje, kjer naj bi bila dela končana do ponedeljka, 19. avgusta.

Najprej, pred nekaj dnevi, so bila na avtocestni končana dela na dveh viaduktih med Celjem in predorom Pletovarje. Tudi tam je prihajalo občasno do zastojev. Od nedelje je spet mogoč promet po obeh polovicah avtoceste med Šentrupertom in Vranskim, in sicer po obeh pasovih.

V tem tednu ostaja torej le še avtocestno gradbišče v Tepanju, kjer je priključek za

Slovenske Konjice. »V konicah je mogoče pričakovati zastoje predvsem v smeri, kjer je promet po enem pasu,« nam je odgovoril **Marjan Koler** iz Darsa. Na dvokilometrski razdalji je namreč promet speljan le po polovici avtoceste, tako da so na voljo dva pasova v eno smer vožnje in en pas v obratno smer. »Do predvidoma 15. avgusta bo zaprt izvoz z avtoceste iz smeri Maribora, medtem ko bosta predvidoma do 19. avgusta zaprta izvoz z avtoceste iz Celja proti Mariboru in uvoz na avtocesto v tej smeri,« je povedal Koler. Obvoz bo mogoč tako, da bodo vozniki uporabili priključek Slovenska Bistrica - jug, priključek Dramlje ali staro glavno cesto skozi Vojnik.

BJ, foto: arhiv (SHERPA)

Na štajerski avtocesti je tudi delovišče v Kompoljah, med Blagovico in Lukovico, kjer je na vrsti preureditev območja čelne cestninske postaje. Tam bodo dela trajala do 25. oktobra. Prva dela so bila opravljena v začetku julija.

i JAGER CENTER CELJE,
Ipavčeva ulica 25, 3000 Celje,
03 896 41 36,
zivila.celje@trgovinejager.com

**GARANTIRANO
NAJCENEJŠE
BANANE U MESTU**

*V PRIMERU, DA STE DRUGJE KUPILI CENEJŠE BANANE VAM OB PREDLOŽENEM RAČUNU VRNEMO RAZLIKO. VELJA SAMO ZA CENTER JAGER CELJE IN NE VELJA ZA OSTALE TRGOVINE JAGER. VELJA ZA KOLIČINE OBIČAJNE ZA GOSPODINJSTVO.

NAJCENEJE!

Jagros d.o.o., Prvomajska ul. 29, 3250 Rogaška Slatina,
www.trgovinejager.com

Dobre izkušnje kompetenčnega centra Roboflex s kolaborativnimi roboti

Človekovi sodelavci, nikakor sovražniki

Kolaborativni ali sodelujoči roboti bodo postali pomemben del robotike, napovedujejo poznavalci tega področja. Za razliko od velikih industrijskih robotov, ki potrebujejo posebne varnostne ukrepe in so pogosto ograjeni s kletkami, s človekom delajo »z ramo ob rami«. Lahko jih učiš po svoje, lahko jih primeš in ustaviš, primerni so tako za velike tovarne kot za obrtne delavnice. Kolaborativni roboti prihajajo tudi že k nam, s tem, kakšnih opravil so zmožni, se lahko slovenska podjetja ter znanstvene in izobraževalne ustanove seznanjajo že dobri dve leti v kompetenčnem centru Roboflex v celjskem podjetju Etra.

JANJA INTIHAR

Roboflex je del evropske mreže regionalnih kompetenčnih centrov, ki delujejo pod okriljem evropskega projekta Horse, v katerega so med drugim vključene še Španija, Francija in Nizozemska. Namen projekta je spodbuditi širšo uporabo sodelujočih robotov predvsem v malih in srednje velikih podjetjih. Z znanjem ne samo slovenskih partnerjev, ampak vseh, ki delujejo v okviru projekta, lahko iščejo rešitve za svoje konkretne probleme in razmišljajo, kako novo robotsko tehnologijo vključiti v svojo proizvodnjo.

Ustanovitelji kompetenčnega centra v Celju so Zavod C-TCS - Slovenski orodjarski grozd, mednarodna raziskovalno-inovacijska mreža Lens Living Lab in podjetje Etra. Da je Etra partner projekta in je v njenih prostorih tudi demonstracijski del centra, ni slučajno. Podjetje je namreč eno najbolj uspešnih v Sloveniji za avtomatizacijo industrijskih procesov in robotizacijo. »V Etri je veliko inženirjev, ki obvladajo ele-

ktro in strojno avtomatizacijo, imamo torej veliko znanja in lahko podjetjem ponudimo nasvet, informacije pa tudi konkretno celostno rešitev, kako naj sodelujočega robota uvedejo v proizvodnjo,« pravi vodja robotike v Etri in koordinator demonstracijskega centra Matjaž Preložnik.

Projekt za poljsko livarno

Ker vsi, ki so vključeni v projekt Horse, sodelujejo, lahko rešitev neke težave pride tudi iz drugih držav in drugih pomembnih podjetij ali znanstvenih ustanov, ali jo poiščejo skupaj. Pod okriljem projekta izvajajo tri industrijske pilotske aplikacije te nove generacije robotov. Z

V kompetenčnem centru Roboflex so doslej s kolaborativnim robotom opravili že veliko testov in naredili veliko programov, za predstavitve so ga posodili tudi ustanovam, ki so njihove partnerice v projektu Horse. Robot je bil med drugim že na dveh sejnih, kamor ga je »peljala« Fakulteta za logistiko, lani je bil celo na otvoritvi neke vinske kleti v Kutjevu na Hrvaškem, kjer je stregel vino. Center bo v drugi polovici septembra sodeloval tudi na festivalu menedžmenta znanja KM Fest, kjer bodo podjetja in ustanove iz Slovenije ter Južne Afrike, Indije in ZDA predstavljale svoje izkušnje.

njimi, na primer, iščejo rešitev za špansko tovarno avtomobilskih brisalcev, celjski kompetenčni center sodeluje pri reševanju dela proizvodnega procesa v podjetju na Poljskem. »Gre za pilotni projekt, v okviru katerega smo robota naučili zelo enostavnega rezanja odlitkov, ki nastajajo v eni od livarn. Tehnologijo so razvili v pariškem inštitutu CEA, robota smo za zahtevani nalogi prilagodili pri nas in novembra

leta 2018 je bilo aktivnih 30 proizvajalcev. Med njimi je danski Universal Robots, ki je med prvimi leta 2008 začel tržiti kolaborativne robote, med pomembnimi je tudi nemško podjetje Kuka. Njegovi roboti so sicer precej dragi in morda je ravno to razlog, da jih na trgu ni veliko, so pa zagotovo eni najboljših, je prepričan Preložnik. Kuki-

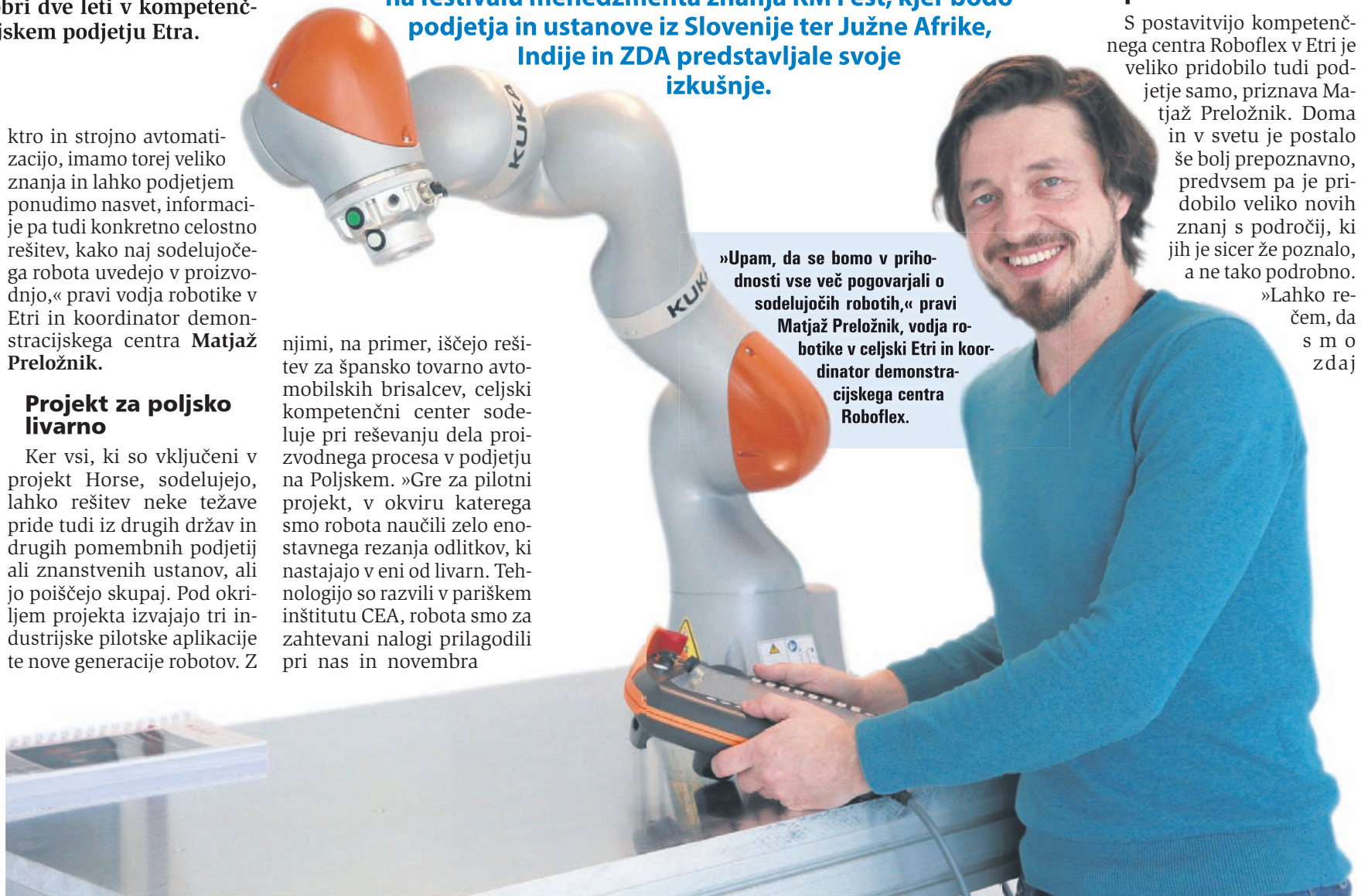
Da imajo prav kolaborativne aplikacije, pa jih je še manj. Takšnega robota je namreč mogoče uporabiti na različne načine. Lahko je kolaborativen, lahko pa deluje kot standardni robot. Trg kolaborativnih robotov naj bi bil tranutno vreden 700 milijonov dolarjev, v naslednjih nekaj letih naj bi se njegova vrednost povečala na 12,3 milijarde dolarjev.

Kaj pa v Sloveniji? »Tudi pri nas se bo njihovo število povečalo. Zdaj je omejitve predvsem cena. Najcenejši evropski sodelujoči roboti stanejo 20 tisoč evrov, Kukin liwa, ki ga imamo v našem centru, je vreden 100 tisoč evrov. Če je robot mobilni, je njegova cena še za 50 tisočakov višja,« pravi Preložnik.

S centrom veliko pridobila tudi Etra

S postavitvijo kompetenčnega centra Roboflex v Etri je veliko pridobilo tudi podjetje samo, priznava Matjaž Preložnik. Doma in v svetu je postalo še bolj prepoznavno, predvsem pa je pridobilo veliko novih znanj s področij, ki jih je sicer že poznalo, a ne tako podrobno. »Lahko rečem, da s mojim zdaj

»Upam, da se bomo v prihodnosti vse več pogovarjali o sodelujočih robotih,« pravi Matjaž Preložnik, vodja robotike v celjski Etri in koordinator demonstracijskega centra Roboflex.

VISOKA ŠOLA
ZA PROIZVODNO
INŽENIRSTVO
Mariborska cesta 2, Celje

Postani diplomirani inženir strojništva

Vabljeni k vpisu v visokošolski strokovni študijski program
Sodobno proizvodno inženirstvo
(izredni študij)

Znanje, ki ga boste lahko uporabili!

Informativna dneva:

- četrtek, 22. 8. 2019, ob 16. uri,
- četrtek, 12. 9. 2019, ob 16. uri,

v prostorih Visoke šole za proizvodno inženirstvo, Mariborska c. 2, Celje, 1. nadstropje

Prednosti študija na VŠPI preveri na:

www.vspi.si • info@vspi.si

ga bomo preselili na Poljsko. Delal bo tako, da mu bo operater samo s pomočjo gibov pokazal oziroma ga naučil, kje mora začeti rezati in kje končati ter kako globoko naj reže. Robot se bo tega naučil v nekaj sekundah. Gre za tako imenovano programiranje z demonstracijo, ki je bilo doslej prilagojeno za industrijske robote, zdaj ga bo s pomočjo tega pilotnega projekta lahko izvajal tudi kolaborativni robot. To pa je tudi eden od ciljev projekta Horse,« pojasnjuje Matjaž Preložnik.

Trg se hitro razvija

Kolaborativne robote lahko podjetja uvedejo v najrazličnejše proizvodne procese, vendar mora biti okolje temu primerno. Preložnik pravi, da so odlični za različna vijačenja, saj jih tega ni težko naučiti, primerni so za sestavljanje izdelkov ali za manipulacijo materialov. Zanje tudi velja, da so samostojni in ne potrebuje-

jo nobene varnostne ograje, ki jo je treba postaviti okrog standardnega industrijskega robota. »Kolaborativni robot lahko sodeluje tudi v proizvodnem procesu, ki ga je prej opravljal en delavec, potem so ga razširili s še eno operacijo, česar pa ta delavec ne zmore več sam. V takšnih primerih se del procesa lahko prenese na robota, s čimer lahko v podjetjih rešujejo tudi prostorsko stisko. »To je zelo značilen primer uporabe tovrstnih robotov v industriji. Poleg tega, seveda, da so enostavni za učenje. Tudi programiranje je postalo že zelo poenostavljeno, del aplikacij oziroma nabor znanj je v programsko okolje že mogoče prenesti oziroma jih kupiti kar s spletnih strani,« pojasnjuje Preložnik.

Kot pravi, se trg sodelujočih robotov zelo hitro razvija. Po letu 2015 so veliki igralci, ki so prej delovali samo na področju velikih industrijskih robotov, začeli izdelovati tudi kolaborativne robote. Konec

negu robotu imajo tudi v celjskem kompetenčnem centru. Med vodilnimi proizvajalci sta tudi Fanuc, ki ima izredno dobre robote, ter ameriško podjetje ABB, ki je sicer še vedno zelo veliko predvsem pri industrijskih robotih, pri sodelujočih še ne. »Treba je vedeti, da mora biti kolaborativna aplikacija usklajena, robot mora biti certificiran in vsa okolica mora biti primerna za sodelovanje s človekom. Tudi programiranje mora biti pravilno, da giba niso v višini človekove glave ali so čim bolj odmaknjeni. Roboti torej morajo biti sodelavci človeka in ne njegovi sovražniki.«

V Sloveniji še malo sodelujočih robotov

Natančnega podatka, koliko sodelujočih robotov v svojem proizvodnem procesu že uporabljajo slovenska podjetja, Matjaž Preložnik ne pozna. Po nekaterih informacijah naj bi jih bilo približno petdeset, kar je zelo malo.

strokovnjaki za to področje robotike. Podjetja in ustanove vedo, česa smo sposobni, zaradi pilotnega projekta za poljsko livarno nas vključujejo tudi v naslednje projekte pod okriljem evropskega Horsa. Zelo pomembno pa je tudi, da lahko zdaj dijakom in študentom, ki prihajajo k nam, nudimo boljše praktična izobraževanja, z boljšimi napravami in jim nalagamo zelo zanimive izzive,« naštevava Preložnik.

Zaradi znanj, ki so jih razvili sami ali so jih prenesli iz ostalih evropskih kompetenčnih centrov, so v Etri pridobili tudi projekt Robotool, vreden 2,8 milijona evrov. Naročnik projekta je ministrstvo za znanost, v njem sodelujejo še Emo orodjarna ter mariborska fakulteta za elektrotehniko in celjska za logistiko. Namen naloge je razviti hibridno robotsko delovno mesto v orodjarstvu, kjer bo robot pomagal delavcu, in bo sestavni del pametne tovarne. Foto: arhiv NT (SHERPA)

Škoti bodo kljub zamudi gradili

40-milijonski projekt po letu dni še vedno v obdobju načrtovanja

Škotska družba BSW Timber je sicer že za lansko jesen napovedala začetek gradnje največje žage pri nas, a je projekt še vedno v fazi načrtovanja. Kot je povedal braslovški župan Tomaž Žohar, občina pripravlja dokumentacijo za spremembo občinskega prostorskega načrta (OPN), trenutno pa v prostor umešča tudi navezovalno cesto od lesnopredelovalnega centra Gomilsko do avtocestnega uvoza in izvoza v Šentrupertu.

LEA KOMERIČKI KOTNIK, JANJA INTIHAR

»Na območju, kjer je načrtovana postavitve žage, so trenutno na delu zaposleni Zavoda za varstvo kulturne dediščine Slovenije, saj mora zavod k spremembi občinskega prostorskega načrta podati svoje mnenje,« pojasnjuje Tomaž Žohar in nadaljuje, da bosta morala tako občina kot investitor slediti morebitnim predpisom in navodilom.

Braslovška občina je sicer lani sprejela občinski prostorski načrt, a ta ni zajemal območja Gomilskega, saj še ni bilo jasno, ali se lahko območje žage načrtuje samo z občinskim prostorskim načrtom ali je treba sprejeti tudi občinski podrobni prostorski načrt (OPPN). Žohar ocenjuje, da kljub zamudam občina postopek vodi skladno s

predpisano zakonodajo in predvideva, da bi bil spremljen dokument lahko sprejet še letos, če seveda ne bi prišlo do nepričakovanih zapletov.

170 delovnih mest ni ogroženih

Škotsko družinsko podjetje BSW Timber naj bi po prvotnih načrtih žago začelo graditi že septembra lani, odprli pa bi jo maja prihodnje leto. Glede na že skoraj enoletni zamik pri urejanju dokumentacije, bo žaga najverjetneje zaživele nekoliko kasneje. A kot zagotavlja župan, je projekt še kako »živ«, tujega investitorja, ki je v tem času napovedan začetek gradnje že enkrat prestavil, pa čakanje ni odvrnilo od naložbe.

Na območju propadlega podjetja Biva hiše naj bi Škoti postavili najsodobnejšo žago v Sloveniji. Da jih pri nameri le ne bi ustavilo (pre) dolgo birokratsko urejanje dokumentacije.

Vrednost visokotehnološkega lesnopredelovalnega centra, ki bo zrasel na Gomilskem oziroma v Šmatevžu, na območju propadlega pod-

jetja Biva hiše, je ocenjena na okoli 40 milijonov evrov. Do največ 8 milijonov evrov bo v obliki subvencije prispevala država. Investicija, ki vklju-

čuje največjo žago v Sloveniji z zmogljivostjo razreza 300.000 kubičnih metrov lesa letno, bo po napovedih prinesla skupno 170 novih delov-

nih mest. Škoti napovedujejo še postavitve peletarne v Šoštanju in proizvodnjo palet in lesene embalaže v Letušu. Foto: arhiv NT (SHERPA)

Švedska Ikea dobila zeleno luč

Ikea je od ministrstva za okolje in prostor končno pridobila gradbeno dovoljenje, kar pomeni, da bo v ljubljanskem BTC-ju lahko kmalu začela graditi svojo prvo trgovino v Sloveniji. Med izvajalci del bo tudi celjsko podjetje KM Inštalacije.

Švedski ponudnik izdelkov za opremo doma, ki ima trgovine po vsem svetu, bo v slovenski gradbeni projekt vložil približno 90 milijonov evrov, zaposliti namerava do 300 ljudi. Trgovino, ki naj bi se razprostirala na približno 30 tisoč kvadratnih metrov površin, naj bi po napovedih odprli eno leto po začetku gradnje. Ikea je vse izvajalce gradbenih del izbrala že septembra 2017, med njimi je tudi celjsko podjetje KM Inštalacije. Tako kot ostale izvajalce je Ikea tudi KM Inštalacije povabila k oddaji ponudbe. Odzvalo se je 30 podjetij, izbranih je bilo sedem slovenskih, eno v mešani lasti in eno tuje. Celjsko podjetje, ki bo v ljubljanski Ikei gradilo strojne in vodovodne inštalacije, je edino izbrano z našega območja.

KM Inštalacije imajo z gradnjo strojne in vodovodne napeljave v velikih trgovskih centrih že veliko izkušenj. Med drugim so sodelovale pri gradnji centrov Bauhaus v Ljubljani in Mariboru ter Qlandie v Mariboru, Kranju in Novi Gorici.

J1

Nakelsko podjetje v celjsko-dolenjski lasti

Z vpisom v sodni register kranjskega okrožnega sodišča je podjetje Mersteel SSC iz Naklega dokončno prešlo v last celjske družbe SPV Mersteel. Njen 100-odstotni lastnik je bil Inpos, ki pa je polovico družbe že prodal dolenjskemu poslovnežu Francu Gregorčiču oziroma njegovemu podjetju G4 Group. Tudi Gregorčič je bil med tistimi, ki so se potegovali za nakup Mersteela SSC.

Celjski tehnični trgovec Inpos je 100-odstotni poslovni delež podjetja Mersteel SSC ki trguje z metalurškimi izdelki, kupil na dražbi marca letos. Prodaja nakelskega podjetja, ki je nastalo iz metalurške divizije propadlega Merkurja, je trajala zelo dolgo. Pa ne zato, ker zanimanja za nakup ne bi bilo, ampak ker upniki niso bili zadovoljni s ponujeno ceno. Tako je na koncu ostal le Inpos, ki je za Mersteel SSC plačal pet milijonov evrov, kolikor je znašala tudi izklicna cena. V Inposu so očitno

zelo resno računali na uspeh, saj so že pred dražbo ustanovili družbo SPV Mersteel.

Direktor in solastnik Ivan Pfajfar je po dražbi povedal, da se je za nakup nakelskega podjetja odločili, ker se tudi Inpos ukvarja s prodajo metalurških izdelkov in želi to dejavnost razširiti. Mersteel SSC, ki po javno dostopnih podatkih zaposluje 113 ljudi, je lani ustvaril 63,7 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje ter nekaj sto tisoč evrov dobička. Inpos pa je skupaj s svojim podjetjem Lesoprodukt, ki trguje na debelo z lesom, imel 67,6 milijona evrov prihodkov od prodaje ter nekaj več kot tri milijone evrov čistega dobička. Pfajfarjevi podjetji skupaj zaposlujeta 250 ljudi.

Podjetje Inpos je pred dvema letoma kupilo tudi nekdanje obrate murskosoboške AHA Mure, od lani je lastnik večjega zemljišča na Ljubecni, kjer gradi logistični center.

J1

Nekdanji Božičnikov kompleks spet na dražbi

Stečajni upravitelj celjske družbe SGP Nova, ki je bila pred propadom v lasti Stan-ka Božičnika, bo ta mesec na dražbi znova prodajal poslovni kompleks na Ljubecni. Izklicna cena bo tokrat znašala nekaj več kot 1,5 milijona evrov.

Poslovni kompleks meri 28 tisoč kvadratnih metrov, na njem je šest proizvodnih hal, vendar ima le ena od njih gradbeno dovoljenje, uporabnega dovoljenja nima nobena. Stečajni upravitelj Boris Kastivnik je nepremičnino na Ljubecni doslej prodajal že trikrat. Prvič avgusta lani z zbiranjem ponudb. Izhodiščna cena je takrat znašala malo manj kot 2,2

milijona evrov. V stečaju SGP Nove je bila doslej od nepremičnin prodana le stavba v Stanetovi ulici v središču Celja. Za razliko od kompleksa na Ljubecni je bilo zanimanje za njen nakup zelo veliko, vendar je Mestna občina Celje uveljavila predkupno pravico. Stavbo, za katero je plačala 163 tisoč evrov, je prevzela v last februarja letos. Stavba je še vedno prazna in prav nič še ni videti, da bi se z njo kmalu začelo kaj dogajati. Kot je znano, je v zelo slabem stanju in bo v njeno obnovo treba vložiti zelo veliko denarja,

J1

VISOKA ŠOLA
za varstvo okolja

VABLJENI K VPISU V:

dodiplomski študijski program
Varstvo okolja in ekotehnologije
drugi prijavní rok: 22. do 29. avgust 2019

magistrski študijski program
Varstvo okolja in ekotehnologije
prijave: do 12. septembra 2019

POGLEJTE PODROBNEJE NA:

www.vsvo.si | Trg mladosti 7 | Velenje | T: 03 898 64 10 | info@vsvo.si

PRENOVLJEN
PROGRAM

CELJE – Usoda umetniške konstelacije Borija Zupančiča v rokah prihodnjega lastnika stavbe

Se bo z Leonardom poslovila tudi angelska Madona?

Kolikokrat se bo Bori Zupančič še lahko tako sprehodil pod delom triptiha Angelska Madona s prividi, ki je nameščen na stavbi Leonarda?

Pred šestnajstimi leti, ko sta zakonca Borštnar odprla svojo novo celjsko trgovino Leonardo, ki sta jo iz družinske hiše preselila v nekdanjo stavbo Slovenijalesa, je bila v Gosposki ulici v središču mesta velika gneča. Ponudba v papirnici je bila odlična, za kupce, vajene celjskega povprečja, kar malce »nobl«, takšna je bila tudi kavarna v pritličju stavbe. Veliko pozornosti je takrat vzbudil – in jo vzbuja še danes – velik triptih celjskega umetnika Borija Zupančiča, nameščen na južnem in severnem pročelju stavbe ter na stropu podhoda. Podjetje Leonardo je lani propadlo, ko bo končan stečajni postopek, bo njegovo ime izbrisano iz vseh registrov in bo poslano na smetišče zgodovine. Bo na smetišču, vendar pravem, končal tudi Zupančičev triptih?

JANJA INTIHAR

V prvih dneh avgusta, ko je sodišče začelo postopek prodaje Leonardove trgovsko-poslovno stavbe, o čemer smo obširneje poročali v prejšnji številki Novega tednika, se je na družbenih omrežjih oglasil Bori Zupančič in se vprašal, ali se bo res moral dokončno posloviti od svoje Angelske Madone s prividi. Celje krasi vrsta vizualnih umetnin javnega značaja, ki dajejo mestu obogaten kulturni pečat, navaja Zupančič, ki ni docela prepričan, ali bi med tovrstna dela mogoče uvrstiti tudi triptih. Njegova Madona je namreč luč sveta ugledala drugače kot umetnine, ki so status »javne« pridobile preko javnih razpisov oziroma s prilagajanjem naročniških usmeritev.

Zupančič pojasnjuje, da je ideja za triptih »padla ob pivu«. Iz že obstoječega ci-

klusa Leonardo after Leonardo, ki ga je posvetil velikemu renesančnemu umetniku, je izbral nekaj del in jih preoblikoval v vizualno podobo, primerno novim razmeram, lastniki podjetja Leonardo pa so poskrbeli za tehnično izpeljavo. »In smo to – več kot 20 metrov v dolžino in več kot štiri metre v širino – vizualno upodobitev namestili na stavbo. Maja 2003 je bilo,« se spominja Zupančič, ki sicer priznava, da so ga ob »takšnih ogromnih obči javnosti na vpogled plastičnih plaitah vztrajno prevevali mešani občutki«. Veliko bližje so mu namreč originalna dela – na papirju, v tušu in akvarelu in v dimenzijah, ki so namenjene zasebnosti. Kljub temu mu ni vseeno, kaj se bo zgodilo s triptihom, ki ga je v preteklih letih že načel zob časa.

Je del stečajne mase ali ni?

O tem, kakšna bo usoda »angelske Madone«, je zato vprašal tudi Anito Kadba, stečajno upraviteljico Leonarda, ki mu je odgovorila, da je triptih del nepremičnine in tisti, ki jo bo kupil, bo tudi novi lastnik umetniškega dela na fasadi in bo z njim lahko naredil, kar bo pač želel. O triptihu se bo torej lahko pogovarjal z novim lastnikom, je dejala stečajna upraviteljica, ki je tudi navedla, da v stečajnem postopku ni denarja za vzdrževanje tega umetniškega dela, sploh pa vzdrževanje ne bi bilo ekonomsko upravičeno.

Da to ne drži povsem, da je namreč triptih del nepremičnine, meni eden od celjskih sodnih cenilcev. Kot pravi, je triptih s stavbe mogoče odstraniti, zato ni njen del, ampak sodi med opremo. In kaj bi po njegovem mnenju lahko storil Zupančič, da bi obvaroval svoje delo? Če je triptih nekdanjim lastnikom Leonadra dal le v uporabo in torej stavba služi le kot nekakšen stalni razstavniki prostor, bi po mnenju cenilca lahko uveljavljali tako imenovano izločitveno pravico in bi bil triptih izločen iz stečajne mase. Če pa ni bilo tako in so lastniki triptih plačali, torej so ga vpisali v svoje poslovne knjige, potem je del stečajne mase in bo res novi lastnik odločal, ali bo Celju vzel Angelsko Madono s prividi ali mu jo bo pustil.

Foto: SHERPA

V kartuziji nadaljevanje obnove

SLOVENSKE KONJICE – V Žički kartuziji, ki je delno že obnovljena, so nujna še obsežna obnovitvena dela. V tem mesecu se bo začela letošnja nadaljnja obnova zgornjega gospodarskega poslopja. Lani je bil namreč dokončan njen prvi del. Celotna dela obsegajo med drugim prenovo strehe, fasade, stavbnega pohištva ter kamnoseškega okrasja.

Letošnja dela bodo stala 156 tisoč evrov, kar bosta plačali Občina Slovenske Konjice in ministrstvo za kulturo. Po strokovni plati bo obnovo spremljal zavod za varstvo kulturne dediščine. Ko bodo dela končana, bo zgornje gospodarsko poslopje obnovljeno v celoti. Obnova mora biti zaključena maja prihodnjega leta. Upravljalnica Žičke kartuzije je Splošna knjižnica Slovenske Konjice.

Vsebinska še ni znana

V prihodnjih letih naj bi bila obnovljena še notranost zgornjega gospodarskega poslopja. To, kakšna bo njegova prihodnja notranja vsebina, zaenkrat še ni določeno. To bo določeno s konservatorskim načrtom, ki ga bo izdelal zavod za varstvo kulturne dediščine. Trenutno služi del notranosti kot lapidarij nekaterih kamnoseških del z območja kartuzije.

Kot smo že poročali, predstavljajo največji problem ostanki nekdanje kartuzijske

cerkve, ki grozijo, da se bo stavba porušila. Gre za mogočno cerkev iz časa romanike, ki je bila pozneje prezidana v gotskem slogu. Ministrstvo za kulturo je s slabim stanjem tisočletne cerkve sv. Janeza Krstnika seznanjeno. Zgolj za njeno osnovno prenovo bo treba nameniti 1,5 milijona evrov. »Zaenkrat imamo v hiši konservatorski načrt ter grobo oceno del. Jasno je, da občina tega sama ne more financirati, zato čakamo na možnosti sofinanciranja iz kakršnihkoli virov,« je povedala direktorica občinske uprave Breda Obrez Preskar. Pojavlja se tudi vprašanje, na kakšen način naj bi bila kartuzijanska cerkev ohranjena oziroma obnovljena. »Odprih je več možnosti. Med njimi je ta, da bi bila cerkev ohranjena kot ruševina. Prav tako obstajata možnosti, da bi lahko prišlo do historičnega ali sodobnega načina obnove,« je še povedala Obrez Preskarjeva. Žička kartuzija je bila pred štirimi leti razglašena za kulturni spomenik državnega pomena.

Kartuzija sameva že zelo dolgo časa. Avstrijski cesar Jožef II. jo je namreč v 18. stoletju ukinil. Konec 18. stoletja je bil del samostanskih poslopij podrt, gradbeni material pa je bil porabljen za stavbe v Slovenskih Konjicah. Kljub temu daje Žička kartuzija še vedno veličastno podobo ter je zato postala turistična znamenitost.

BJ

Varneje za kolesarje in pešce

VELENJE – Približno 300 metrov Vodnikove ceste v mestni občini bo dočakalo obnovo. Na tem odseku bodo med drugim uredili dvosmerno kolesarsko stezo in ločeno površino za pešce.

Po obnovi bo motorni promet na tem delu Vodnikove ceste v celoti prepovedan. Občina sprehajalce in kolesarje prosi, naj med obnovo uporabljajo pločnik ob Prešernovi cesti ali poti mimo Glasbene šole Frana Koruna Koželjskega proti velenjski promenadi. Izvajalec del, podjetje Andrejč, naj bi gradnjo površin za kolesarje in pešce, ki je vredna približno 124 tisoč evrov, končal do konca tega meseca.

TS

Dva milijona za šolske prevoze

ŠOŠTANJ – Občina je poskrbela za štiriletni okvirni sporazum za izvajanje šolskih prevozov, ki jih bo izvajalo podjetje APS s partnerjem Nomago in podizvajalci.

60 odstotkov učencev Osnovne šole Karla Destovnika – Kajuha je vozačev. Ker je šoštanjska občina zelo razvejana, je tudi prog šolskih prevozov precej. In sicer vodijo po 13 različnih relacijah, vozniki dnevno opravijo 710 kilometrov. Precejšen je tudi strošek tovrstnega prevoza učencev. V prihodnjih štirih letih bo občina zanj okvirno odštela 2,1 milijona evrov z DDV. Nova pogodba bo začela veljati že na začetku novega šolskega leta.

TS

Za poslovno cono Vrbje evropski denar

ŽALEC – Občina bo za projekt ureditve poslovne cone Vrbje, katerega vrednost je ocenjena na 1,5 milijona evrov, iz Evropskega sklada za regionalni razvoj prejela dobrih 620 tisočakov.

Namen projekta je infrastrukturna ureditev in dograditev gospodarske javne infrastrukture, potrebne za nemoteno delovanje že obstoječe poslovne cone. Tako bo zagotovljena ustrežna infrastruktura za hitrejšo rast in razvoj malih in srednjih podjetij ter za ustvarjanje novih delovnih mest. Naložba zajema izgradnjo dveh cest, razširitev in rekonstrukcijo obstoječe ceste, obnovo vodovoda ter izgradnjo kanalizacije, pločnikov in javne razsvetljave.

LKK

LAŠKO – Večji naložbi v Rimskih Toplicah

Tic kmalu, prizidek k vrtcu kasneje

Rimske Toplice bodo v prihodnji mesecih bogatejše za dve večji naložbi, na kateri v tem kraju že dolgo čakajo. Občina Laško bo v teh dneh začela gradnjo turistično-informacijskega centra (Tic), predvidena pa je tudi gradnja prizidka k vrtcu, za katerega imajo na občini že vse pripravljeno, a še iščejo dodatne vire financiranja.

ROBERT GORJANC

Za gradnjo Tica v Rimskih Toplicah je Občina Laško pred časom na ponovljenem razpisu za izvajalca del med dvema ponudnikoma izbrala podjetje AGM Nemeč iz Sedraža pri Laškem. Pogodbena vrednost del znaša nekaj več kot 152 tisoč evrov. Ob prvem razpisu na občini niso izbrali nobenega izvajalca, saj so njihove ponudbe bistveno presegle finančne zmožnosti občine, zato so na občini tudi nekoliko spremenili projekt, a brez večjih posegov v zunanost stavbe.

»Šlo je predvsem za racionalizacijo projekta, tako so v novi v stavbi predvidena ce-

nejša tla, ni več balkona, manj je zasteklitev ipd. Občutnejše spremembe so bile pri sistemu ogrevanja, ki je tudi cenejši,« je

povedal mag. Andrej Flis, vodja oddelka za gospodarske dejavnosti na Občini Laško.

Občina Laško bo naložbo sofinancirala tudi z evropskimi denarjem, in sicer iz EU sklada za regionalni razvoj v višini 49 tisoč evrov. Gradnja novega turistično-informacijskega centra v Rimskih Toplicah mora biti po pogodbi končana v dveh mesecih, torej predvidoma oktobra.

Ničenergijski vrtec

Gradnja prizidka k vrtcu v Rimskih Toplicah,

stavbe, ki jo zaradi prostorske stiske v tem v kraju starši majhnih otrok zelo nestrpno pričakujejo, se letos najverjetneje še ne bo začela. Na Občini Laško imajo za naložbo, vredno približno 200 tisoč evrov, sicer projekte že pripravljene, prav tako pridobljeno gradbeno dovoljenje. A so gradnjo predvidene ničenergijske stavbe prijavi na razpis Eko sklada za sofinanciranje, zato bo treba na izvedbo še nekaj časa počakati.

»Gradnja vrtca bi se lahko začela takrat, ko bomo od

Eko sklada prejeli odločbo o dodelitvi sredstev, pričakovati je, da bo to šele prihodnje leto. Od odločitve Eko sklada bo tudi odvisen čas objave razpisa za izvajalca del,« je še pojasnil Andrej Flis.

Prostorska stiska v Vrtcu Rimske Toplice je res izrazita in jo bodo v veliki meri rešili z novimi prostori, ki bodo merili skoraj dvesto kvadratnih metrov.

»V prizidku bosta dve novi igralnici, veliki približno 57 kvadratnih metrov, uredili bomo pokri-

to zunanjo teraso, prostor za nego otrok, garderobo in sanitarije ter prehod iz starega v novi del vrtca.« V večjem vrtcu, ko bo končan prizidek, bodo lahko sprejeli predvidoma za dva oddelka več otrok drugega starostnega obdobja.

Foto: Občina Laško

Bodoča podoba vrtca v Rimskih Toplicah

CELJSKI STROP
S KULTURNO ZGODOVINSKO RAZSTAVO

JAVNO VODSTVO

18. AVGUST 2019
OB 11.00

POKRAJINSKI MUZEJ CELJE
WWW.POKMUZ-CE.SI
INFO@POKMUZ-CE.SI
03/4280962, 031 612 618
VSTOPNINA: 4€

Avgusta na Roglo brezplačno

SLOVENSKE KONJICE, ZREČE - Konec tedna je na Roglo začel voziti brezplačni avtobus, ki bo vozil vse do zadnje avgustovske nedelje. Potnike prevaža ob sobotah in nedeljah, in to na razdalji Slovenske Konjice-Zreče-Rogla-Pesek.

Avtobus odpelje iz Slovenskih Konjic ob 8. in 13. uri ter se vrača s Peska (preko Rogle) ob 10 in 14. uri. Gre za projekt občin Oplotnica, Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče, ki so povezane v Turistično destinacijo Rogla-Pohorje. »Ob koncih tedna je Rogla izjemno obiskana in vozil, ki onesnažujejo naravo, je takrat tako največ. Zato smo ljudem omogočili pobeg iz vročine z brezplačnim avtobusom,« je povedala Tjaša Kangler, ki je vodja konjiškega Tica. Pripominja, da gre za korak na poti v zeleno prihodnost. Kanglerjeva ocenjuje lansko izkušnjo za brezplačnim avtobusom kot zelo ugodno, to pa je tudi omogočilo letošnje nadaljevanje projekta. BJ

Košnja zgolj enkrat letno

CELJE – Za ureditev nabrežja Savinje je zadolžena državna direkcija za vode. Ta območje ob vodi kosi zgolj enkrat letno z namenom vzdrževanje vodnega režima. Trava in grmovje se v letu dni dodobra razrasteta in ker gre delno tudi za območje ob naselju, predvsem pa ob priljubljeni sprehajalni poti, so mnogi prepričani, da bi bilo treba nabrežje bolj redno kositi. V prvih avgustovskih dneh so delavci del nabrežja res pokosili, del pa še naprej ostaja neurejen.

Sprehajalci, tekači, predvsem pa stanovanjci naselja Lisce so že večkrat potarnali, da je nabrežje Savinje zelo slabo vzdrževano, zaraščeno in da se je tam namnožilo veliko živali, ki ponekod prihajajo tudi že na dvorišča stanovanjskih hiš in v hiše. Na težave in zanemarjenost so občani opozorili tudi Mestno občino Celje. Ta je na to opozorila direkcijo za vode, ki je pristojna za košnjo in splošno urejanje rečnega nabrežja.

V prvih avgustovskih dneh je koncesionar, podjetje Nivo Eko, že pokosil precej površin na desnem in levem bregu Savinje, kljub temu pa so zelenice ob sprehajalnih poteh marsikje še vedno neurejene. Na direkciji ob tem pojasnjujejo, da travo na tem območju kosijo enkrat ali največ dvakrat letno, in sicer za vzdrževanje vodnega režima. Kot so še zapisali, je za košnjo brežin Savinje v Celju, od Čistilne naprave Celje do visečega mostu nad Špico, direkcija letos namenila 53.300 evrov.

Premalo denarja in premalo rok

Ob priljubljeni pešpoti ob Savinji je marsikje ena stran sveže pokošena, druga pa popolnoma zaraščena. Za del ob vodi skrbi direkcija za vode, za drugi del ob poti pa občina. Kot so pojasnili na MOC, za urejenost javnih zelenih površin skrbita njen režijski obrat in podjetje Simbio.

V režijskem obratu je zaposlenih 14 ljudi, ki so zadolženi za košnjo trave na 76 hektarov velikem območju, za obrezovanje žive meje, odstranjevanje zeli ob drevoredih, postavljanje urbane opreme, za opravljanje vzdrževalnih del na športnih in otroških igriščih ter na Mestnem pokopališču Celje. Ob Šmartinskem jezeru praznijo koše za smeti, opravljajo različna vzdrževalna dela in čistijo okolico sprehajalnih poti. Travo kosijo tudi v Spominskem parku Teharje in na brežinah manjših vodotokov, ki so v pristojnosti v države. Šest zaposlenih pri Simbiu pa je zadolženo za košnjo trave na območju, velikem 280.000 kvadratnih metrov, za obrezovanje žive meje, sajenje in zalivanje cvetja ter med drugim za urejanja zasaditev v krožiščih.

Iz občine odgovarjajo še, da zaposleni v režijskem obratu in pri Simbiu zaradi finančnih in kadrovskih omejitev v teh dneh ne morejo kositi trave na obrežju reke Savinje. LKK

Zelena površina ob vodi so delavci Nivo Eka pred dnevi pokosili, zelenica na drugi strani priljubljene sprehajalne poti še ostaja zaraščena.

Pisano povorko skozi
Braslovče si je ogledalo
več tisoč ljudi.

BRASLOVČE – 57. Dan hmeljarjev

Obirali bodo kasneje

V Braslovčah so minulo nedeljo obeležili največji hmeljarski praznik, Dan hmeljarjev, s katerim hmeljarji že 57 let simbolično naznanijo začetek obiranja hmelja. Dopoldne so se v tamkajšnjem domu kulture zbrali na slavnostni seji, popoldne pa so organizatorji, Turistično društvo Braslovče in Združenje hmeljarjev Slovenije, znova pripravili tradicionalne etnološko-družabne igre s povorko in slavnostno razglasitvijo novega hmeljarskega starešine in nove princese.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Prikaz hmeljarskega dela, kakršno je bilo nekoč. V turističnem društvu in hmeljarskem združenju so veseli, da se mladi vsako leto prireditve množično udeležijo in tudi na ta način ohranjajo vsaj del nekdanjih običajev.

Nova hmeljarska princesa Klavdija Bastl Enci in novi starešina Anton Grobler

Tradicijo največjega hmeljarskega praznika so pred 57 leti začeli v Preboldu, a se je dogajanje po treh letih zaradi pomanjkanja prostora preselilo na prireditveni prostor v Braslovče, kjer je še danes.

»Danes se tradicionalno zberejo hmeljarski starešine in naredijo načrt obiranja, ki

bo trajalo do konca septembra, ko se bo s Hmeljarskim likofom sezona tudi končala.« je pomen dneva strnil **Branko Ribizel**, predsednik Turističnega društva Braslovče. Poleg tega ima prireditev širši družbeni pomen tako za občino kot celotno dolino. V turističnem društvu se na

največje hmeljarsko druženje pripravljajo že nekaj mesecev prej, na dan prireditve pa se skupaj s hmeljarskimi družinami veselijo doma vsi občani. Da Braslovče diha s tem praznikom, dokazuje tudi dejstvo, da so osrednji trg že kar nekaj dni prej odeli v hmeljske barve.

Prevladuje aurora

Nedeljsko dopoldne je bilo že tradicionalno rezervirano za svečano sejo in predstavitev zbranih števil, s katerimi vselej postreže ena največjih poznavalk hmelja pri nas, **Irena Friškovec** iz celjske enote kmetijsko-gozdarskega zavoda. Kot je povedala, letos 121 hmeljarje v Sloveniji obdeluje 1.596 hektarjev hmeljskih nasadov, kar je nekoliko manj kot lani. Na to pa je vplivala tudi bolezen hmelja v zgodnji pomladi. »Večina hmeljišč je v Savinjski dolini, nekaj jih je še tudi na Koroškem in v okolici Ptuja ter Ormoža.«

Po besedah Friškovecve je v naših hmeljiščih tudi letos prevladala sorta aurora, ki je posejana na približno 35 odstotkih hmeljišč. »33 odstotkov je sorte celeia, sledita bobek in golding z 10 odstotki, nato sledijo vse ostale. Približno 8 odstotkov je novih sort, ki so bile zadnja leta vzgojene v žalskem inštitutu. Gre za sorte s sadnimi in cvetličnimi aromami,« je še pojasnila Friškovecva.

Letina bi lahko bila povprečna

Vreme letos hmeljarjem kot tudi ostalim kmetom ni bilo naklonjeno. Količina in kakovost hmeljske letine bosta tako močno odvisni od vremena. »Trenutne vremenske razmere so za razvoj hmelja sicer zelo ugodne,« pravi Irena Friškovec, a ob tem dodaja, da so vremenske razmere v preteklih mesecih močno krojile razvoj rastline. »Hladen maj je že na začetku močno upočasnil rast hmelja in ponekod je rast, glede na povprečna leta, zaostajala tudi za tri tedne.« Veliko škode je letos v hmeljiščih naredila tudi toča. »Nekateri nasadi so bili res močno prizadeti, približno 400 hektarov je bilo takih, kjer so bili odbiti vsi vrhovi rastlin.« Vse to bo gotovo močno vplivalo na končno oceno letine. »Čeprav imajo sedaj nekatere rastline že lepe nastavke in so si

marsikje lepo opomogle, bo pridelek v hmeljiščih, ki jih je poškodovala toča, zmanjšan vsaj za polovico.«

Tudi v nasadih, ki jih toča ni prizadela bo, kot kaže, letina nekoliko skromnejša. »Gre predvsem za nasade s sorto aurora. V večini je rastlina prišla do vrha postavljenih hmeljev, a je precej ozka, ima obliko stožčastega valja, kar pomeni, da ima krajše stranske poganke. Kljub temu ima precej goste nastave in če bodo imeli v naslednjih dneh ti stožci ugodne razmere, potem še lahko pričakujemo, da bomo imeli letos povprečno letino, približno 2500 ton,« razlaga Friškovecva in dodaja, da bi lahko bila tudi kakovost dobra, sploh če bodo vztrajale podobne vremenske razmere, kot so sedaj, ne prevroče in dovolj vlažno.

Hmelj bo dozorel kasneje

Na Inštitutu za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije (IHPS) so že začeli merit in spremljati parametre dozorevanja hmelja, in sicer pri sorti savinjski golding, ki je tudi najzgodnejša sorta. »Dejstvo je, da savinjskega goldinga ne bomo obirali pred 15. avgustom. Računamo, da bo pri večini nasadov najprimernejši čas okoli 20. avgusta,« je dejala Friškovecva. V nasadih, ki jih je prizadela toča, so razmere nekoliko drugačne, dozorevanje hmelja bodo tako spremljali individualno in ko bo rastlina primerna za obiranje, jo bodo tudi obrali.

Nova glavna predstavnik hmeljarstva

Na tradicionalni popoldanski povorki so tudi letos okronali novo hmeljarsko princeso in razglasili novega hmeljarskega starešino. Njuna glavna naloga je, da zastopata in promovirata hmeljarstvo tako doma kot po svetu. Hmeljar Andrej Kramer in njegova hči Mateja iz Zaloške Gorice pri Petrovčah, ki sta zadnje leto aktivno skrbeli za promocijo slovenskega hmeljarstva, sta tituli predala naslednikoma. Za novega hmeljarskega starešino je bil izbran Anton Grobler, za princeso pa je združenje razglasilo 22 letno študentko razrednega pouka Klavdijo Bastl Enci, oba prihajata iz občine Tabor.

Foto: TONE TAVČAR

Podeželska tržnica se vrača domov

ŽALEC – Minulo soboto je bila na prenovljeni in pokriti tržnici v Žalcu znova organizirana sobotna podeželska tržnica. V okviru prvega letošnjega srečanja je Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec pripravil tudi delavnico z naslovom **Ustvarimo svoje plačilno sredstvo – baleta**.

Po več mesecih čakanja in negotovosti so se ponudniki lokalnih dobrot znova predstavili v središču Žalca. Tokrat na prenovljeni, posodobljeni in pokriti tržnici. Da je bil povratek še toliko lepši in prijetnejši, je poskrbelo tudi sončno vreme

Baleta – novo plačilno sredstvo

Za še boljši in bolj povezan nastop na trgu so v Zavodu za kulturo, šport in turizem (ZKŠT) Žalec že leta 2012 razvili in leto kasneje tudi zaščitili blagovno znamko Zeleno zlato. Z namenom, da bi blagovna znamka ustrezno odražala skupno identiteto območja in ljudi ter učinkovito prenašala sporočilo vsem obiskovalcem doline, so začeli v zavodu razmišljati o njeni nadgradnji in morebitni vpeljavi novega plačilnega sredstva. Idejo so predstavili na sobotni delavnici, namenjeni vsem ponudnikom,

ki svoje izdelke predstavljajo in prodajajo pod skupno blagovno znamko Zeleno zlato. »Na delavnici smo predstavili vsebine, povezane z uvedbo komplementarne valute, ki smo jo poimenovali baleta. Gre za lokalno plačilno sredstvo, s katerim bi spodbudili nakupovanje lokalno pridelane hrane in lokalnih turističnih produktov,« je pojasnila **Sabina Palir**, vodja programa turizem pri ZKŠT Žalec. Cilj delavnice, ki jo je vodil Tomislav Jurman iz podjetja Solido, ki se ukvarja z nedenarnim trgovanjem, je bil prepoznati uporabno vrednost »lokalnega plačilnega sredstva«.

Podeželska tržnica se je po več mesecih znova vrnila na staro mesto. Ponudnikov in obiskovalcev je bilo veliko. Sončno vreme je poskrbelo, da so ostali na suhem.

Kot še pojasnjujejo pri ZKŠT Žalec, bodo poskusno izvedbo plačevanja z baleta-

mi izvedli na dogodku Pohod po hmeljski poti, ko bodo udeleženci za svoj denar

prejeli baleta, s katerimi bodo trgovali na samem dogodku. LKK, foto: TT

V Nomagu zadovoljni z izvajanjem koncesije za potniški promet v Celju

Z eno vozovnico na vlak in avtobus

V podjetju Nomago so v začetku avgusta začeli prodajati kombinirane enkratne, dnevne in tedenske vozovnice (IJPP), kar bo potnikom, ki za prevoz v službo ali dnevne opravke uporabljajo javni potniški promet, precej olajšalo mobilnost. Kombinirano vozovnico bodo potniki namreč lahko uporabljali tako za vožnjo z vlakom kot z avtobusom. Vozovnice je mogoče kupiti na spletni strani, v okviru mobilne aplikacije ali na prodajnih mestih družbe.

ROBERT GORJANC

Število voženj pri dnevni in tedenski vozovnici IJPP je neomejeno, vozovnice so neimenske in prenosljive, kar pomeni, da jih lahko uporablja več potnikov, na primer več družinskih članov. Od začetka avgusta lahko potniki na spletni strani ali prek mobilne aplikacije Nomago kupijo tudi vozovnice za nedavno uvedene hitre linije vseh slovenskih prevoznikov.

»Z uvedbo enotne vozovnice in hitrih linij v Sloveniji orjemo ledino in potrebe ter želje potnikov postavljamo na prvo mesto. Javni potniški promet z vsako novo rešitvijo stopa korak bližje potnikom, ki imajo danes vedno manj razlogov, da bi se v službo ali šolo peljali z osebnim vozilom. S kombiniranimi vozovnicami IJPP lahko denimo potnik iz Nove Gorice do Ljubljane potuje z avtobusom, pot do Celja nadaljuje z vlakom, pri tem pa mu ni več treba kupovati različnih vozovnic pri različnih ponudnikih,« je povedal mag. San-

di Brataševac, glavni izvršni direktor Nomaga. Z enotno vozovnico lahko potniki v Laškem in Celju uporabljajo tudi javni sistem izposoje koles - Kolesce.

Enkratne, dnevne, tedenske, mesečne in letne vozovnice IJPP lahko potniki kupijo na spletni strani nomago.si/terminske, kjer si lahko izberejo zeleno linijo ter opravijo nakup. Če nimajo kartice IJPP, jo lahko na istem mestu tudi pridobijo.

Glede Celebusov pričakovanja izpolnjena

Nomago je sicer tudi izvajalec linijskih mestnih avtobusnih prevozov v Celju - vožen s Celebusi. Koncesijo je družbi, ki se je edina prijavila na razpis, za pol leta podelila Mestna občina Celje (MOC).

V Nomagu so po zaključku tega obdobja z upravljanjem koncesije zadovoljni in ocenjujejo, da so bila vsa njihova pričakovanja v celoti izpolnjena in celo presežena.

Sandi Brataševac, glavni izvršni direktor Nomaga

Kot so navedli v podjetju, je uvedba javnega mestnega potniškega prometa za vsako občino precejšen podvig. Po njihovih izkušnjah mora nameriti preteči nekaj časa, preden meščani nov način mobilnosti sprejmejo za svojega, se nanj navadijo ter prilagodijo svoje dnevne migracije.

S celjsko občino so se projekta lotili celovito in premišljeno, pravijo, saj so linije

uskladili z dnevnimi migracijami v občini in tudi s sistemom javne izposoje koles Kolesce, ki ga prav tako upravlja Nomago. Za izvajanje nove storitve jim je uspelo zagotoviti zadostno število izkušenih voznikov, zadovoljni so tudi z zasedenostjo avtobusov, saj so v prvega pol leta na petih linijah v povprečju mesečno prepeljali 20 tisoč potnikov. Za pozitivno plat

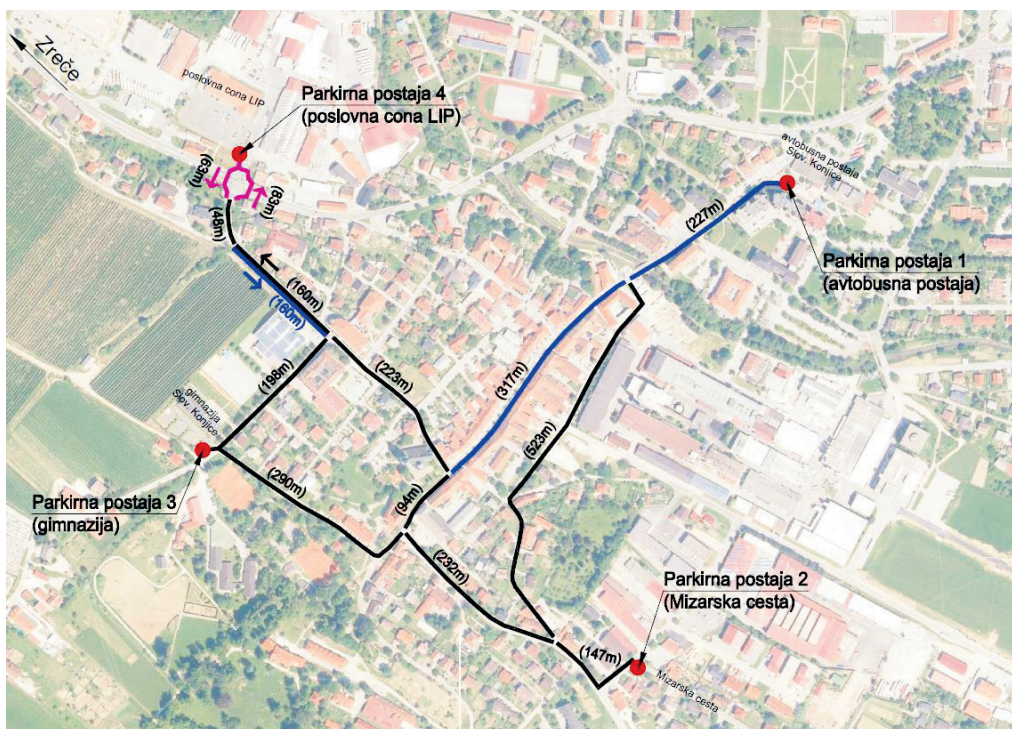
nove storitve štejejo tudi to, da Celebuse poganja zemeljski plin.

V Nomagu, ki jim je celjska občina koncesijo podaljšala še za tri mesece, so si v naslednjem obdobju za enega od ciljev zadali povečanje nakupa vozovnic na prodajnem mestu ter v okviru spletne in mobilne aplikacije, kar naj bi dodatno prispevalo k večji uporabi Celebusov. Še vedno

namreč večino vozovnic prodajo na avtobusu, čeprav so te enkratne vozovnice najdražje.

V Nomagu se tako vsekakor nameravajo prijaviti na nov razpis, saj želijo z Mestno občino Celje dolgoročno razvijati strategijo za trajnostni razvoj mobilnosti, kar vključuje tako Celebuse kot sistem Kolesce.

Foto: SHERPA

V občinskem središču bodo štiri postaje javne izposoje koles.

Javna kolesa tudi za Konjičane

SLOVENSKE KONJICE - Občina vzpostavlja v mestu omrežje izposoje javnih koles, ki ga ponekod v drugih krajih že imajo. Dela so začeli konec prejšnjega meseca. Priprave na vzpostavitev omrežja bodo predvidoma zaključene do začetka septembra.

Postaje javne izposoje bodo pri avtobusni postaji, na križišču Mizarske in Tovarniške ceste, za gimnazijo ter ob vhodu v poslovno-trgovsko središče Lip. Na vsaki postaji bodo lahko uporabniki izbirali med ponujenimi običajnimi ter električnimi kolesi. »S tem projektom bomo našim občanom omogočili sodoben sistem trajnostne mobilnosti v mestu ter širše v regiji,« poudarja župan Darko Ratajc. Vrednost naložbe znaša 104 tisoč evrov, od tega je 65 tisoč evropskih sredstev.

BJ

Naokoli s kolesi za izposajo

ŠENTJUR - Ljubitelji kolesarjenja se bodo kmalu lahko peljali po podaljšani kolesarski povezavi ob potoku Pešnica. Prihodnje leto se bodo po opravkih najverjetneje že lahko podali s kolesom, ki bo na štirih mestih na voljo za izposajo.

V občini je trenutno približno pet kilometrov kolesarskih povezav. Izvajalci del v teh dneh gradijo kolesarsko stezo ob potoku Pešnica. Vodja oddelka za gospodarske dejavnosti v Občini Šentjur Mateja Berglez je povedala, da gre za naložbo, ki bo povezala mestno središče - od blokov na Cesti Miloša Zidanška do novega parkirišča pri zdravstvenem domu. Občina je za projekt pridobila sofinanciranje države in evropskega kohezijskega sklada.

Sogovornica je dodala, da je gradnja kolesarskih povezav tudi eden ključnih ukrepov v okviru dogovora za razvoj regij. »V sodelovanju z državo in sosednjimi občinami načrtujemo gradnjo kolesarskih povezav med Celjem, Štorami in Šentjurjem. Predvideno je tudi nadaljevanje te kolesarske povezave iz Šentjurja vse do Rogatca. Tako bo naša občina povezana z vsemi občinami v regiji.«

V občini je tudi precej kolesarskih poti, ki ne vodijo po kolesarskih stezah. Turistič-

na kolesarska pot na primer vodi okoli Slivniškega jezera. Številne zanimive poti lahko kolesarji najdejo v kolesarskem zemljevidu občine, ki je nastal pod okriljem Razvojne agencije Kozjansko. Željni adrenalina se lahko podajo tudi po kateri od kolesarskih prog, ki jih člani Planinskega društva Dramlje predlagajo za turno ali trekning kolesarjenje po občini.

Na voljo bodo električna in navadna kolesa

Občina načrtuje, da bo že prihodnje leto svojim občanom in obiskovalcem ponudila tudi možnost izposoje koles, ki jo že poznajo v številnih občinah na Celjskem. V Velenju

in Šoštanju na primer odlično deluje sistem Bicy, v številnih drugih občinah pa sistem Kolesce. Berglezova je pojasnila, da bo v Šentjurju zaživel sistem, ki bo skladen s tistimi v občinah Celje, Štore, Laško, Žalec, Zreče, Slovenske Konjice in Polzela.

Najprej bodo navadna in električna kolesa na voljo na štirih postajah, in sicer pri Osnovni šoli Hruševac, na parkirišču pri zdravstvenem domu, na Mestnem trgu in na obračališču avtobusov pri vrtcu na Pešnici. Zaradi zanimanja občanov bo občina uredila tudi nove točke za izposajo koles, in to ne le v mestnem središču, temveč tudi drugod po šentjurski občini.

TS
Foto: arhiv NT (SHERPA)

V šentjurski občini se zavedajo, da je prav gradnja kolesarskih stez eden od načinov za izboljšanje trajnostne mobilnosti in zmanjševanje negativnih vplivov prometa. Vse to so si med drugim začrtali v celostni prometni strategiji, ki so jo sprejeli leta 2017.

Nova knjiga Lojzeta Seliča opisuje pekel vojne in povojnega življenja

Živ skozi pekel

Ljubiteljski pisatelj Lojze Selič je izdal novo knjigo. Tokrat je vanjo zapisal zgodbo domačina, kako se je kot nemški vojak znašel na ruski fronti ter kako je po prvem peklu vojne moral v domovini premagati še novega. Naslov knjige je Živ skozi pekel.

BARBARA GRADIČ OSET

Lojze Selič je neumoren ljubiteljski pisatelj, ki vsako leto napiše novo knjigo in njegov opus šteje že štirinajst obširnih romanov. Tokrat mu je sosed, ki je redni bralec njegovih knjig, namignil, da ima sokrajan Anton Pušnik življenjsko zgodbo, ki je vredna pisane besede. V času druge svetovne vojne je bil namreč vpoklican v nemško vojsko in kot nemški vojak se je udeležil strašnih bojev na ruski fronti. »To zgodbo sem želel zapisati tudi zato, ker je nekaj podobnega doživelo vsaj tisočih slovenskih fantov in njihovi spomini niso nikjer zapisani. Poleg tega so prisilno mobilizirane vojake po vrnitvi v domovino gledali

postrani, češ da so sodelovali z okupatorjem, kar seveda ni držalo. Dolgo časa je trajalo, da so ti vojaki prišli do svojih pravic. Eden izmed njih je bil tudi Pušnik in prav se mi je zdelo, da bi mladi in tisti, ki takšnih zgodb niso poznali, zvedeli, kakšne krivice so se dogajale ljudem v času vojne,« je razložil **Lojze Selič**. Anton Pušnik je bil zelo navdušen, da se je Selič odločil za zapis, a preden je bila knjiga natisnjena, je žal umrl.

Vojni pekel po koncu vojne

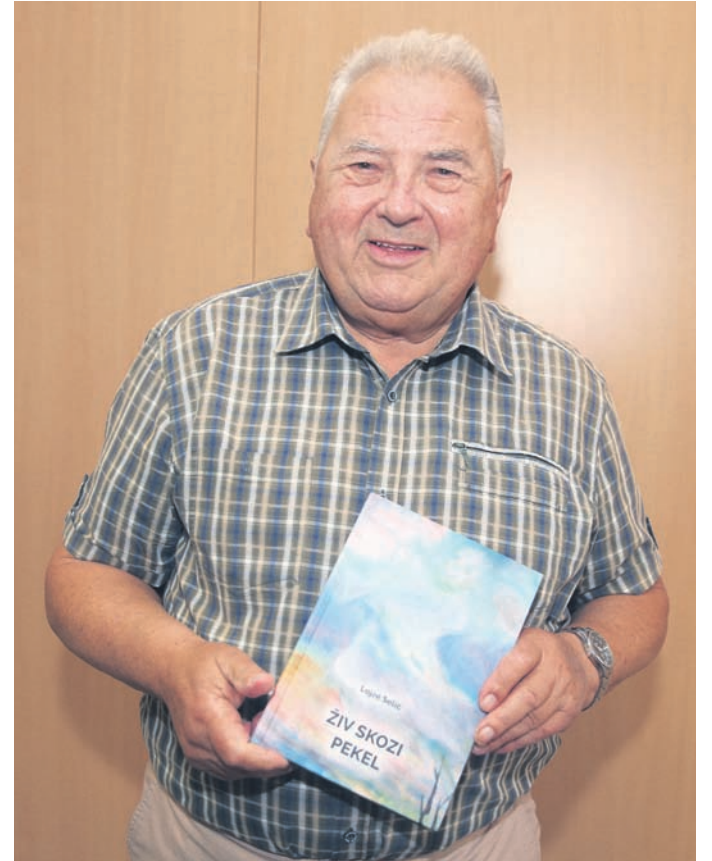
Anton je bil fant, ki je živel v revnem okolju okolice Gorice pri Slivnici. S pomočjo matere se mu je uspelo

izučiti za mizarja. Najprej se je zaposlil kot vzdrževalec v slivniškem rudniku. A v času druge svetovne vojne ga je nemška vojska vpoklicala v svoje vrste. »Takrat se je začela njegova kalvarija. Uporabil sem njegove zapiske, v katerih je zapisal, kako strahotne stvari so se dogajale tam. Zato sem tudi dal knjigi naslov Živ skozi pekel, ker je bil to dejansko pekel. Anton je bil nekajkrat ranjen, enkrat težje. Zdelo se mi je vredno zapisati, kako so za te ranjence dobro poskrbeli in jih oskrbeli, da niso postali pohabljeni, temveč so tudi po koncu vojne bili zmogni za delo. Njegove nove težave so se pojavile, ko se je vrnil v domovino.« Kot nemški vojak je bil po mnenju tedanjih vladajočih drugorazredni človek. »Prvi hladen tuš je doživel na Jesenicah, kjer so ga sprejeli vojaki jugoslovanske vojske. Z njim in njegovimi sovojaki so ravnali kot z zaporniki. Kasneje je imel težave, kako se vključiti v življenje v kraju in

družini. Začela se je borba za vsakdanji kruh. Naletel je na niz neprijetnih dogodkov. Na koncu je s pomočjo prijatelja in po zaslugi svoje strokovnosti dobil službo v celjskem mizarjem podjetju.«

Človečnost v času krize

Poleg te strašljive zgodbe je Lojzeta Seliča zanimala tudi organizacija v nemški vojski. »Na fronti je Anton redno dobival domača pisma in tudi doma se redno prejemale njegova razmišljanja. Pošta je kljub izrednim razmeram dobro delovala. Oskrba je orožjem in živežem je bila »tekoče« nemško organizirana. Pritegnila me je tudi Antonova človeška plat. Ko so mi pričevalci pripovedovali o strahotah v času vojne na ruski fronti, sem bil vedno znova šokiran nad grozotami. S takimi izkušnjami ni mogoče normalno življenje. Anton je kljub vsemu ohranil svojo človečnost in dostojanstvo. To me je presenetilo, da

Lojze Selič je napisal že štirinajsto knjigo.

človek v divjih časih in nemo-gočih razmerah ohrani svojo človečnost in kulturo.«

Nastaja nova knjiga

Lojze Selič je knjigo pisal dve leti, saj je vanjo vključil pogovore z drugimi udeleženci ruske fronte. Tudi to knjigo je napisal z roko, nato

jo je njegova sorodnica prepisala v računalniško obliko. Selič vabi na oktobrsko predstavitev knjige. Kljub osemdesetim letom je še zelo dejaven. »Pišem že novo knjigo, za katero iščem primeren naslov. Napisanih imam že pet zvezkov.«

Foto: SHERPA

Čas tudi za lokalne zgodbe

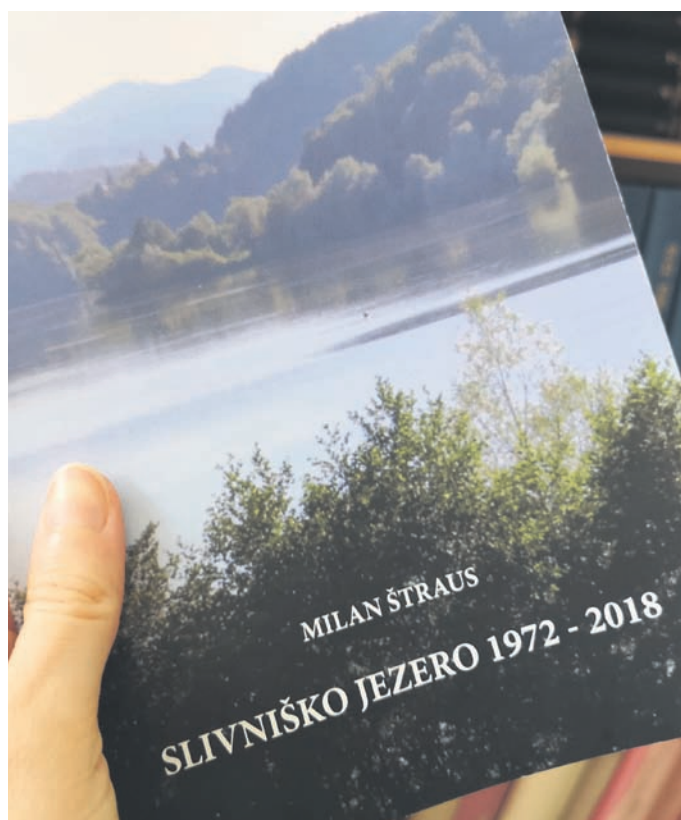
Poleti ima marsikdo več časa, da poseže po priljubljeni knjigi. V knjižnici Šentjur poudarek namenjajo tudi avtorjem, ki se dotikajo lokalnega okolja in ljudi našega časa in prostora.

Šentjurčani so še posebej ponosni na družino skladateljev in domoljubov Ipavcev. Morda je poletni čas pravi, da omenjeno družino spoznamo med platnicami knjig, pravi direktorica Knjižnice Šentjur **Tatjana Oset**. Za tiste, ki jih zanima meščansko življenje v Šentjurju, je predlagala delo ddr. Igorja Grdine z naslovom Ipavci, zgodovina slovenske meščanske dinastije. Glede na to, da bo leta 2021 minilo sto let od smrti Josipa Ipavca, Osetova v branje priporoča še delo Josip Ipavec in njegov čas.

Na policah šentjurske knjižnice lahko bralci najdejo tudi dela o borcu Franju Malgaju, čigar leto obeležujejo v občini. Pomembna oseba za Šentjur je bil v preteklosti za gotovo Josip Čretnik, pozabljen šentjurski rodoljub. O njem je pred tremi leti izšla monografija izpod peresa Zdenke Plavsteiner.

Romani podeželskega življenja

Precejšen je tudi nabor romanov, ki se ukvarjajo s podeželskim življenjem. Nedavno je izšla knjiga Slivniško jezero 1972-2018, ki jo je napisal Milan Štraus. Ta dolgoletni član Ribiške družine Voglajna je zbiral prispevke, ki so o jezeru izšli do danes, in tako skrbel za sistematično zbiranje gradiva. V jezeru vidi priložnost za podjetnike in tiste, ki želijo svoj prosti čas preživljati v naravi in ob vodi. O omenjenem jezeru je pisal tudi Danijel Artiček, med drugim v svoji trilogiji Kozjansko morje in v delu Kalna voda Slivniškega jezera. »Gre za zanimive podeželske povesti, glede na to, da poznamo

Slivniškega jezera so se doslej lotevali številni avtorji. Zdaj mu je knjižno delo posvetil še Milan Štraus.

opisane kraje. Nekateri poznajo tudi ljudi, ki nastopajo v teh zgodbah,« je poudarila Tatjana Oset.

Med zanimivejšimi literarnimi deli, ki se dotikajo lokalnega okolja, je tudi nekaj takšnih, namenjenih otrokom. Gre na primer za slikanico Zvezdane Majhen z naslovom Hiša glasbe in za slikanico z naslovom Učilnica pod orehi, v kateri je avtorica Maja Furman predstavila Antona Martina Slomška.

Kdo bo domov odnesel mačka v žaklju?

Poleti je v knjižnicah precejšnja vrsta za najbolj priljubljeno gradivo. Tudi v Knjižnici Šentjur je podobno kot v drugih knjižnicah na Celjskem največ zanimanja za roman Belo se pere na devetdeset, ki ga je napisala Bronja Žakelj. So pa v tej javni ustanovi našli še eno obliko, da bralce opozarjajo na druga zanimiva dela, ki ostajajo na policah. Gre za vrečo, ki nosi ime Maček v žaklju. V njej je zbrano čtivo za različne starostne skupine. Izboru del za vso družino je dodana tudi poezija. »Poudarek je na nekoliko zahtevnejšem branju in na pestrosti vsebin. To je način, da bralcem predlagamo gradivo, ki je manj izposojano, vendar neupravičeno zapostavljeno,« je pojasnila sogovornica.

Direktorica Knjižnice Šentjur Tatjana Oset

Hiša kulture Celje ima novo vodstvo

V zavodu Hiša kulture Celje je nedavno prišlo do kadrovske menjave. Vodenje je prevzel **Miha Firšt**.

»Ob deseti obletnici delovanja zavoda smo posodobili akt delovanja predvsem zato, da sledimo novostim na področju zakonodaje o nevladnih organizacijah in ob tem smo imenovali novega direktorja. Ta funkcija pri nas nima takšnega pomena, kot jo ima ponavadi v javnih zavodih. V Hiši kulture Celje vse odločitve sprejemamo skupaj in tudi zato delamo dobro in uspešno,« je razložil novi direktor zavoda **Miha Firšt**, ki je član kolektiva že ves čas od ustanovitve. Tudi po menjavi vodstva bosta način in potek dela ostala enaka.

Za prihodnjo sezono, ki bo jubilejna deseta, so v zavodu že pripravili orise. Posebej se bodo člani kolektiva potrudili, da bi svoje zveste obiskovalce nagradili z novostmi. »Ponudili bomo izboljšane tri programske cikle. V sezoni bomo pripravili dve gledališki premieri. Kitarist Aljaž Cvirn in igravec Renato Jenček bosta premierno v Sloveniji predstavila sonet Sivček in jaz Nobelovega nagrajenca Juana Ramóna Jiménez. Druga premiera bo avtorska predstava Komedija o artu, ki bo naša prva predstava v sezoni.« Festival Celjski grad bo zaključil koncertno sezono. Hišo kulture Celje je do zdaj vodil Gregor Deleja.

LŽ, BGO, foto: GrupA

Hišo kulture Celje odslej vodi Miha Firšt.

TS

Marija Artiček – Marjana z novo pesniško zbirko in novo razstavo

Spomin, ki še vedno živi

»Danes imamo ceste, nekoč smo imeli shojene poti. Ko sem bila otrok, sem največkrat bosa hodila po dobro shojenih poteh, ki so vodile med kraji, od soseda do soseda ... V mojo dolino so vodile iz vseh koncev.« To so uvodne besede v novo pesniško zbirko Sopotniki moje doline upokojene profesorice likovne umetnosti Marije Artiček. V Galeriji Zgornji trg Šentjur Artičkova razstavlja svoje zadnje slike.

BARBARA GRADIČ OSET

Mag. Marija Artiček oziroma Marjana Artiček, kot jo pozna večina domačinov, je bila v Osnovni šoli Slivnica pri Celju likovna pedagoginja in knjižničarka do svoje upokojitve leta 2012. Njeno delo je bilo povezano z neprestanim raziskovanjem in iskanjem novih likovnih idej. Po upokojitvi se je posvetila tudi poeziji. Svoje zadnje pesniško zbirko je posvetila ljudem, ki so zaznamovali njeno otroštvo in je po besedah Erne Ferjančič, ki je napisala spremno besedo, spominska knjiga njene mladosti. Njena dolina se nahaja pod znamenito šentjursko cerkvijo sv. Rozalija. »Rodila sem se v Dolnji vasi. Od tu se je navkreber prišlo v Gornjo vas, na drugo stran v oba Repna in v

nasprotno stran je pot vodila v Šentjur. Pesmi sem namenila ljudem, ki jih danes ni več in so zaznamovali življenje v tistem času. To so bili ljudje, s katerimi je naša družina veliko sodelovala. Ponosna sem na dolino, v kateri sta vladala mir in zadovoljstvo.«

Srečevanja z ljudmi

V knjigi je veliko nostalgije za preteklostjo in veliko opazovanj ljudi, ki so živeli in ustvarjali v njeni bližini. »Spominjam se treh ženic, ki so živele v majhni hiši in so spletale vence iz krep papirja. Izdelovale so enkratne kreacije, ki so me noro vabile. Zelo rada sem opazovala ljudi. Sosed, ki je bil velik kmet, je stalno pulil travo, ki je živali niso pojedle. Na vrhu

Predstavitve nove pesniške zbirke Marije Artiček je poslušalo veliko število ljudi.

pri cerkvi je živela družina brez očeta. Ženska je bila dobra kot kruh in tam smo se ob nedeljskih popoldnevih igrali. Imela je čudovite rože po vseh oknih,« je Artičkova omenila le nekaj ljudi, ki so živeli v njeni bližini. V knjigi je veliko pesmi namenjenih tudi živalim in rastlinam. Posebno mesto ima žareči mak. »Mak sem vedno iskala med našimi žitnimi polji. Ko je zažarel, je samo eden cvet

napolnil dolino s svojo barvo. Rdečo barvo sem imela vedno rada.«

Osat ostaja zvesti spremljevalec

V Galeriji Zgornji trg v Šentjurju so razstavljeni Marjanine zadnje slike, na njih so osati in temne ulice. Osati ostajajo že vrsto let glavne rastline na njenih slikah. »Prvi osati so bili v naslikani v akvarelni tehniki. Nikoli

ni bilo veliko časa in ko sem začutila potrebo po slikanju, sem vzela papir, ga namočila v vodo, vzela barve in slikala. Ta način slikanja je bil neke vrste tudi moja terapija pri prebolevanju epilepsije. Moja zdravnica se je vedno čutila, da je moj način razvoja boleznih popolnoma drugačen kot pri drugih bolnikih. Slikanje je bila moja terapija. Zdaj sem akvarel opustila in se posvetila akrilu na platno.« V knjigi je uporabila tudi številne grafike. »Največ sem jih naredila v času, ko sem odhajala iz službe. Takrat sem čutila tesnobo, saj sem se težko poslovila od dela in otrok.«

Študij je ponudil dodatni polet

Vse slike na razstavi in vse pesmi v njenih knjigah so nastale po letu 2015. V prvo pesniško zbirko Jutranje impresije je Marija ujele svoja občutenja med sprehodi na bližnji hrib Peseke. Pesmi v Meglice iz jezera in morja so nastale ob Slivniške jezeru in na obali Paga, Izpovedi so nastale kot zapis težkih tre-

nutkov v njenem življenju. Po zdravljenju v Topolšici se odločila, da bo nadaljevala študijsko pot na Pedagoški fakulteti v Ljubljani, ki jo je končala z zagovorom magistrske naloge. »Ob vsem delu sem se sproščala in čistila vseh nevšečnosti, ki so napadale moj dihalni sistem. To mi je dalo polet za nadaljnjo ustvarjanje.«

Njen način izpovedovanja

Vsestranska ustvarjalca priznava, da z velikim zadovoljstvom pogleda na svoj slikarski opus in knjige, ki so pred njo. »Ustvarjati je moj način sproščanja in izpovedovanja, a vesela sem, ko vidim, da moje pisanje tudi pri drugih sprošča poizvedovanje. Pišem in slikam takrat, ko imam navdih. Trenutno sem popolnoma prazna in utrujena od priprav na razstavo in predstavitve knjige.«

Marija Artiček že ima pripravljene pesmi za novo pesniško zbirko, tudi slikarski navdih se bo vrnil po krajšem premoru.

Foto: Vid Palčnik

Razstava o Vodniku in Knobleharju v cerkvi sv. Duha

V dvorani cerkve sv. Duha v Celju je še do sobote na ogled razstava o Valentinu Vodniku in Ignaciju Knobleharju, ki jo je pripravilo društvo Mala pot Celje. Razstava je posvečena tridesetletnici delovanja Župnije sv. Duha ter letu dveh pomembnih slovenskih mož.

Valentin Vodnik je bil pesnik, prevajalec, razsvetljenec, jezikoslovec, učitelj, novinar in urednik, Ignacij Knoblehar pa raziskovalec, popotnik in misijonar.

Oba sta bila tudi duhovnika, povezuje pa ju leto 1819. »To je bilo namreč leto smrti Valentina Vodnika in letov rojstva Ignacija Knobleharja, zato je bila razstava priložnost, da združimo dva jubileja v skupni dogodek,« je povedala Majda Smrkolj, ustanoviteljica in predsednica društva Mala pot, kjer si vsako leto prizadevajo pripraviti eno razstavo.

Na razstavi si je mogoče ogledati plakate in knjige o Vodniku in Knobleharju ter dela, ki sta jih napisala. V okviru razstave so v društvu pripravili tudi mini antikvariat. Razstava je na ogled med 17. in 20. uro.

RG, foto: SHERPA

Majda Smrkolj, predsednica društva Mala pot, na razstavi o Valentinu Vodniku in Ignaciju Knobleharju v cerkvi Sv. Duha v Celju.

Prijetna temperatura, dopust, mir ... in knjige

Knjige za poletno branje po izboru Bojane Potočnik

Če nimate idej, kaj bi brali v času dopusta, vam tokrat ponujamo pet knjig po izboru dobre bralke, učiteljice slovenščine Bojane Potočnik.

Jerneja Ferlež, Peter Rezman: Maribor paralaksa

Maribor paralaksa je poklon Mariboru in starim fotografijam. Vsako novelo uvaja fotografija, ki jo najprej »beremo« skozi oči etnologinje Jerneje Ferlež. Fotografije predstavljajo z detajli, ki jih opaža in analizira njeno etnološko oko, jih povezuje s kulturo časa in bivanja. Dejansko ne ve, kdo so ljudje na fotografijah, in proti koncu zgodbe že drsi v fiktivni svet literature. Meje ne prestopi, s številnimi namigi pa pot široko odpre Petru Rezmanu. Ta ljudem s fotografij da imena, spusti kri po žilah, jih vrže v vrtnice življenja, prestopi meje Maribora v širši slovenski in evropski prostor ... nas nasmeji in pretrese v dno duše.

Anita Nair: Vaje v pozabljanju

Indijska pisateljica Anita Nair romanu zapiše: »Če je kje bog, bo pazil nanjo. Ampak vedela je, da bog, kadar gre za ženske, včasih zamiži.« Pa ne le bog, mižimo tudi mi in si zakrivamo oči pred

neprijetnimi zgodbami. Še lažje je, če so zgodbe geografsko daleč od našega sveta. Zgodbe mnogih Indij so vse prej kot prijetne. Smritin oče na vsak način želi odkriti, kaj se je zgodilo z njegovo hčerjo, preden je prestopila tanko mejo, do katere ženska v Indiji sme. Evropejke prevečkrat pozabljam, kaj so nam izborile naše prednice.

Iva Procházkova: Miši gredo v nebesa

To je ena izmed tistih knjig, ki jo je treba brati na glas celi družini. Odrasli in otroci se smeji mo na istih mestih, vendar smeh odraslih včasih zagreni. Miška Smukica šele v nebesih spozna, kako lepo je resnici življenje na Zemlji. Čeprav nas to preizkuša, se igra z nami, poraja dvome, pusti na cedilu, je neprimerljivo zabavnejše in očarljivejše od nebes, kjer ni lakote, strahu, nevarnosti in je trava večno zelena. Smukica šele v nebesih spozna, kako sta si z zemeljskim sovražnikom lisjakom Belobušcem v resnici podobna in postaneta nerazdružljiva prijatelja, zato si nekaj goreče zaželi. In saj veste – goreče želje se uresničujejo, zato je treba biti z njimi še posebno previden.

Paula McLain: Pariška žena

Če bi lahko potovala v času, bi šla v 20. leta 20. stoletja, kjer bi se z izgubljeno generacijo zgubila po pariških ulicah. »Hotel je imeti vse, kar se je dalo imeti, in še več,« zapiše Hadley Richardson, prva Hemingwayeva žena, pianistka, ki se je iz čiste ljubezni popolnoma predala vzhajajoči pisateljski zvezdi Ernestu Hemingwayu.

Boštjan Narat: Podaja v prazno

Njegova razmišljanja so mi blizu in še njegove eseje o športu preberem z največjim užitek, čeprav o športu ne vem ničesar, niti me ne zanima. Všeč mi je, ker vedno izhaja iz intimne izkušnje in šele nato zdrsnje v temo, kjer razvije teorije, ki se nas dotaknejo, odpro obzorja, čeprav se nikoli nisimo znašli v podobni situaciji. Ko na začetku zbirke razmišlja, koga se bodo njegovi zapisi dotaknili in zakaj to počne, se spotakne ob nečimrnost, ki ni najbolj laskava lastnost, zato potrebuje korektiv.

In ta korektiv najde v odgovornosti, zato, dragi bralci, prevzemam popolno odgovornost za tebralne zapise. Uživatej v branju.

BGO, foto: arhiv NT (SHERPA)

Vzdrževanje dobre psihofizične kondicije je večina, ki se je je treba učiti

Kako preživeti z enim dopustom na leto in z eno nedeljo na teden?

Na vreme se zadnje čase ne gre zanašati, ampak koledarsko je dopustniška sezona še vedno v polnem zagonu. Večina komaj čaka na svoja dva tedna prostosti. Le redki si lahko v kosu privoščijo tri ali štiri tedne dolgo odsotnost z delovnega mesta. Najbolj žalostno pa je, da mnogi že nekaj dni po vrnitvi v ustaljene tirnice nimajo občutka, da so sploh bili na dopustu.

SAŠKA T. OCVIRK

Stroga delovna etika Japoncev je pomen dopusta skoraj izničila, posledice pa so za ekonomijo in širšo družbo tako uničujoče, da veliko tamkajšnjih delodajalcev zdaj svoje zaposlene dobesedno sili, da si vzamejo dopust.

Glede na pomen dopusta oziroma prekinitev rednih delovnih obveznosti je pravica delavca do plačane odsotnosti za počitek, rekreacijo in regeneracijo zapisana v Zakon o delovnih razmerjih. V okviru teh pravic spada tudi regres za letni dopust oziroma za kritje stroškov oddiha. Izraba te pravice je tudi v interesu delodajalca. V resnici se marsikdo odpove počitnicam in letovanju tudi zato, da lahko z regresom v družinskem proračunu zamaši luknje visokih življenjskih stroškov. A če se človek med enim in drugim delovnikom ne

spočije in ne razbremeni nakopičenega stresa, sta njegovo zdravje in blagostanje dolgoročno resno ogrožena.

Nizozemska študija je pokazala, da se delavcem zdravje pogosto poslabša zadnji teden pred dopustom. Razlog je v tem, da se jim delovna obremenitev v tem času zviša. Pojav je še poudarjen pri ženskah, ki se jim v istem času povečajo tudi obremenitve doma.

Da dopust v resnici doseže svoj namen, je pomembno, da lahko človek gladko in umirjeno stopi v dopustniški čas. Da se lahko v celoti umakne od vsakodnevnih skrbi ter da občuti zadovoljstvo in avtonomijo. Občutek, da moramo pred dopustom delati z dvojno močjo in da nas po dopustu vse počaka, regeneracijo skoraj povsem onemogoči. Posledica nerazumevanja pomena počitka in temeljnega koncepta dopusta pa je tudi sodobna epidemija izgorelosti in nezadovoljstva na delovnem mestu.

Foto: PIXABAY

Po dopustu se ljudem poveča zadovoljstvo z življenjem. Pozitivni občutki se razgubijo že v prvem tednu vrnitve na delovno mesto in povsem izzvenijo v dveh do štirih tednih.

Maja Golob, avtorica knjige Ne čakaj na vikend

Umirjeno ni enako kot lenobno in neambiciozno

Je ena izmed nas. Ena od mnogih žensk, ki iz dneva v dan usklajujemo vlogo mame, žene, gospodinje, uslužbenke in še desetine drugih. Ne glede na uspešnost žongliranja se vedno znova zaletavamo v svoje lastne fizične ali psihične omejitve. Pri tem pa nas kot sitna muha obletava občutek krivde. O svojih izkušnjah, mitih in prepričanjih je Maja Golob napisala knjigo, ki je celo v ponatisu že skoraj razprodana.

Mama dveh otrok in žena je že 18 let tudi uspešna podjetnica. Pred tem je bila deset let zaposlena v velikem mednarodnem podjetju. »Hrepenela sem po novih izzivih, in rada rečem, da sem od tam uspešno pobegnila, prepričana, da grem na boljše. Potem pa sem se srečala z izzivi podjetništva. Podjetje je hitro raslo, predajala sem se projektom in naročnikom, pri tem pa sem povsem pozabila nase. Znašla sem se na robu izgorelosti.« Izkušnja je bila povod za nastanek knjige. »Svoje napake in zgrešena prepričanja sem želela deliti z drugimi. Predvsem z ženskami, ambicioznimi zaposlenimi mamami, ki so prepričane, da morajo biti vedno popolne na vseh področjih in

da morajo same obvladovati vse zahteve in obveznosti.«

Danes na to temo predava povsod po Sloveniji. Ravno kar je zaključila pisanje svoje druge knjige. Del njene nove filozofije je tudi spoznanje, da za nove izzive nikoli ni nepozno. **Vaša zgodba ni tako redka. Ljudi, ki jih k spremembam prisili bolezen, ni malo. Smo se sploh sposobni izviti iz primeža rutine brez tako radikalnih opomnikov?**

Družba je o tem vedno bolj osveščena. Veliko knjig je napisanih na to temo. Ljudje se odpirajo in govorijo o svojih stiskah. Na poti vsakdo dobi dovolj opozorilnih znakov. Seveda pa se mora vsak vprašati, kaj se z menoj dogaja, kako se lahko pravočasno ustavim, kako naj upočasnim. Vsak

Maja Golob

zase si mora poiskati odgovor na vprašanje, kje je moje mesto in kako naj v tem življenju najdem več radosti zase.

Govoriva o razsvetljenih ljudeh, ki posledično uberejo drugačne poti. Večina pa je še vedno ujeta v ekonomske valje, ki jim je za posameznika pogosto malo mar.

Pa vendar je vedno več podjetij, ki se zavedajo, kako pomembno je imeti zadovoljne, izpolnjene zaposlene. Ti so bolj zavzeti, bolj pripravljeni uresničevati skupne poslovne cilje in posledično več doprine-

sejo k dosežkom ekipe oziroma podjetja. Če je v ekipi nekdo, ki je preutrujen, nezadovoljen in nemotiviran, slabo vpliva na celotno vzdušje. Odgovorni vodje se tega zavedajo. Kot se zavedajo, da princip korenčka in palice ne deluje. Novodobni vodje svojim zaposlenim postajajo mentorji in osebnostni trenerji. Pravočasno skušajo prepoznati njihove izzive in stiske ter jih opolnomočiti za soočanje z njimi. Pomembno je znati prepoznati potenciale svojih ljudi in tudi trenutke, ko morajo le-ti izpreči, zadihati in najti čas zase.

Česa sami ne odlagate več na konec tedna?

Predvsem tega, da bi si vzela čas zase in za stvari, ki jih rada počnem. Vsak dan. Vsa-

ko jutro vstanem pred ostalimi, si vzamem čas za pisanje in meditacijo. Postavila sem mejo med delom in zasebnim življenjem – po 16. uri me ne dobite več. Živim bolj umirjeno. Ne načrtujem več toliko, predvsem jemljem življenje bolj spontano.

Se to zrcali tudi na ostalih članih družine?

Prav gotovo. Način, kako delujemo, odseva tudi na odnosih z našimi bližnjimi. Družina od nas dobi najboljše, kar premoremo, a tudi najslabše, ko smo pod pritiski in stresom. Lahko rečem, da vsi skupaj zdaj plujemo bolj mirno in harmonično.

Se je vaš prijatelj zelo spremenil? Obstaja jo namreč ljudje, ki imajo

mantra »nimam časa« za statusni simbol.

Najožji prijatelji ostajajo z mano že vse življenje. Sicer pa se je krog ljudi okrog mene res precej spremenil, so pa med njimi še vedno taki, ki ostajajo v adrenalinskem tempu. Ljudi ne moremo spreminjati. Vsak sam oceni, kdaj je čas za spremembo. To sprejemam. Večina ljudi, s katerimi se družim, pa je na podobni valovni dolžini kot jaz. Vsi smo bolj umirjeni. To ne pomeni, da smo manj delovni ali manj ambiciozni. Preprosto drugače sprejemamo izzive in se učimo uživati v tem procesu.

Mora človek za kaj takega priti v določena leta, dozoreti, da lahko dojame, kaj je v življenju zares pomembno?

Gotovo. Sicer pa je življenje samo po sebi nenehen proces osebnega zorenja. Nikoli se ne konča, razen če se zadovoljiš s položajem, kjer si. In potem se lahko po mili volji pritožuješ, kako je vse narobe, kako je hudo in kako se nič ne da. Ampak to je vedno odločitev vsakega človeka posebej.

»V življenju se je pametno malo prepustiti. Vsaka stvar se zgodi z razlogom in tudi če se nam zdi v tistem trenutku še tako negativna, pogosto s seboj prinese nepričakovane priložnosti. Sprejeti je treba vse, kar pride na pot, in iz tega potegniti najboljše.«

Ana Miletić Herič, psihologinja in psihoterapevtka

Življenje smo si dolžni narediti lepo

Življenje je težko. In prav je, da si ga ves čas delamo lepega. Svoje duševno zdravje ohranjamo tudi tako, da si vsak dan večkrat vzamemo čas, se pretegnemo kot mačka, naredimo eno ali dve vaji za mišično moč, da umirimo dihanje. »Naša dolžnost je, da si vzamemo trenutek in opazimo lepoto lista na drevesu, neponovljivost sončnega vzhoda ali zahode. Da se nekomu zazremo v oči, koga objamemo. To so vsakdanji drobni užitki. Dolžni smo si jih, če hočemo ostati dolgoročno zdravi,« pravi sogovornica.

Bistvo je v uravnoteženem življenju. To seveda ne pomeni, da osem ali celo deset ur delamo brez predaha in počitek prelagamo na čas, ko bomo prišli domov. Skoraj gotovo bomo preutrujeni, da bi lahko še v čemerkoli uživali. Podobno je z dopustom. Večina ljudi gre na počitnice tako izžetih,

bomo doma ali v službi. Zato se je treba naučiti uživati ob vsaki priložnosti vmes.

Ampak potrošniška družba ne spodbuja ravno kulture drobnih zastojnih užitkov.

Človeku, ki zna v pisarni vstati izza mize, se pretegniti kot mačka, se nastaviti soncu,

Ana Miletić Herič

trebujemo opomnike. Težava pa je v tem, da ima večina Slovencev notranjega priganjalca, ki kar naprej govori »pohiti«. Vse so nas vzgajali s to mantrou. Eno ali dve generacije nazaj vsi izhajamo s podeželja, kjer je bilo življenje vedno trdo. Vedno je bilo treba zelo delati. Naši stari starši so preživeli dve vojni, veliko so trpeli in zavedali so se, da brez trdega dela ne bodo preživeli. Danes nas ne priganjata slabo vreme in lakota, a vendar v sebi še nosimo ta glas. To je medgeneracijska dediščina kmečkega dela. Naučiti se moramo, kako tega notranjega priganjalca objeti, mu povedati, da so zdaj drugi časi, da se lahko ustavi za pet minut in da bo zvečer vseeno lahko ponosen nase, da je dovolj opravil. Opomnike moramo imeti pred očmi. Lahko si jih kam napišemo, še bolje pa

je, če imamo dogovor s kom bližnjim. Naj nas opomni, da zadihamo, ko nas bo spet videl hiteti. Ne bomo se takoj spremenili. Morda bo dolgo trajalo, vendar se je vredno potruditi.

Dopust se včasih zdi pavza na ukaz, ki pa ne prinese zelenih učinkov.

To je pomembna tema. Zahteva namreč, da se dovolj poznamo, da vemo, kaj je za nas dopust. Za nekoga je dopust letovanje v hotelu s petimi zvezdicami, kjer ga strežejo spredaj in zadaj, za drugega ležanje na skali in lahek obrok v naravi, za tretjega kolesarjenje čez polovico države. Različni smo si in to je treba upoštevati. Predvsem pa ni dobro preveč načrtovati. Saj smo vendar na dopustu, mar ne? Tudi če nam ne uspe videti vsake znamenitosti, tudi če nismo prišli do začrtanega cilja, pomembno je, da se imamo lepo. Tudi če se otroci ne obnašajo idealno in bivališče ni po naših načrtih, imejmo pred očmi, da je dopust namenjen počitku in sprostitvi.

Tudi če nam gredo ljudje okrog nas na živce?

Zavedajmo se, da ogromno ljudi okrog nas nima teh drugih, ki bi jim lahko šli na živce. Kot je – po Sartru – lahko pekel imeti ljudi okrog sebe, je pekel tudi, če nimamo nikogar. Bodimo hvaležni za tiste, ki nam skačejo po glavi. To pomeni, da smo jim pomembni in da nas imajo radi.

»Naučiti se moram jesti, ko smo lačni, dihati, ko potrebujemo sprostitve, počivati ko smo utrujeni. Ne odlagajmo stvari na pozneje. Ne prepričajmo se, da ni važno, da bomo že potrpeli. Izzivov in težav ne bo nikoli zmanjkalo.«

da se vse do konca ne uspejo sprostiti. Mnoge družine se prve dni na počitnicah samo prepirajo, ker so tako nenavajene skupnega sobivanja. V dopust in počitnice vsi vlagamo tako velike upe in visoka pričakovanja, da je razočaranje neizogibno. Iskanje drobnih užitkov, ki nam osmislijo bivanje tukaj in zdaj, je v bistvu recept za srečo v vseh okoliščinah, ne samo za dopust. V življenju težav nikoli ne zmanjka, pa naj

zaliti svojo najljubšo rožo, si sam zmasirati ramena in potem delati naprej, je težko prodati kup drage pisarniške opreme, programov za dobro počutje, kozmetičnih in zdravstvenih preparatov, oblačil, avtomobilov in kdove česa še vse.

Kako se upreti vsakdanji rutini, ki te mimogrede posrka vase?

To je trdo delo in veščina, ki se je je treba naučiti. Po-

Namigi za drobne užitke in mala zadovoljstva

Zaplešite

Poiščite in izkoristite priložnost za ples s svojim partnerjem. Razmislita o vpisu v plesni tečaj. Obstaja cela vrsta plesnih možnosti, tudi če nimate plesnega partnerja. Če vam nič od tega ne ustreza, se zaprite v sobo, glasno navijte svojo najljubšo glasbo, zaprite oči in se prepustite ritmu.

Pojdite na kavo

Se s prijateljico že celo večnost dogovarjata za kavo? Zakaj ne bi šli danes? Določita vsaj kraj in uro. Se še spomnite časov, ko smo se z desetimi grami kave in napolitankami lahko kadarkoli naslikali pred vrati nam dragih ljudi? Obudite to lepo tradicijo.

Skuhajte nekaj dobrega

Že dolgo niste delali poljnih paprik? Morda bi otrokom zadišala lazanja. Z malo načrtovanja in zavestne predanosti je lahko tudi kuhanje užitek. Obrok z družino ali s prijatelji pa je praznično srečanje tudi brez praznika.

Pojdite na piknik

Zakaj bi kosilo vsak dan na hitro pojedli za kuhinjsko mizo? Zložite ga v košarico, vzemite s seboj odejo in se napotite v gozd ali bližnji park. Mimogrede boste deležni še gozdne kopeli in kosilo bo teknilo kot še nikoli.

Pospravite omaro ali nekaj predalov

Morda se ne zdi ravno kot poseben užitek, a včasih, ko se nam zdi, da imamo v glavi kaos, pomaga, če se ga znebimo okrog sebe.

Pospravljeno stanovanje ali vsaj kakšen predal lahko prinese veliko zadovoljstva in precej bolj jasne misli.

S pecivom obiščite prijatelje

Včasih je torta brez razloga najbolj nepozabna. Piškoti ali pladenj peciva pa kar kličejo po družbi. Če se tako opremljeni prikažete na vratih prijateljev, vam ne bodo zamerili, ker se niste napovedali en teden vnaprej.

Kozarec vina, dobra knjiga in vi

Sliši se kot popoln scenarij za nedeljo popoldne ali dolge dneve na verandi počitniške hišice. Je kak poseben razlog, da bi bil na sredo popoldne po naporni službi prepovedan?

Naredite 30 korakov

Sprehodi, tek in kolesarjenje so najboljša možnost za dvig razpoloženja in izboljšanje zdravja. A kaj, ko je pogosto najlažje ostati doma. Ko se je tako težko odlepiti s kavča. Odločite se za samo trideset korakov. 31. bo sledil, ker si boste to preprosto želeli.

Turnir družabnih iger

Morda ste pripravljeni preučiti tudi navodila kakšne od novih bolj zahtevnih iger. Vedno več ljudi navdušujejo. A že čisto navadna igra s kartami, kot je na primer Enka, mimogrede zasvoji staro in mlado.

Obiščite koncert ali razstavo

Koledar dogodkov ponuja celo vrsto brezplačnih prireditev, ki obogatijo duha in popestrijo poletni večer.

Organizirajte koktajl zabavo na domačem vrtu

Eksperimentirajte, veliko se smejte in uživajte. Potrebujete mešalnik, nekaj sadja in sokov. Z alkoholom pa po pameti seveda.

OB ROBU

Vse v življenju je krhko, samo službe so gumijaste

Če vržete pogled na svoje delovno okolje, boste verjetno ugotovili, da se ljudje v glavnem delimo v dve skupini. Za ene se zdi, da jim nič ne pride do živga. Šefovo nerganje gre skozi eno uho noter, skozi drugo ven, zjutraj se prikažejo ob uri in natančno čez osem ur spustijo vse iz rok. Do nadaljnega zanje služba ne obstaja. Na drugi strani so tisti, ki ves čas čutijo, da nikoli ne naredijo dovolj in nobene stvari dovolj dobro. Delo nosijo domov, težko izklopijo in še težje rečejo ne. Posledično so ves čas nesrečni, kar naprej bolni in na robu zdrave pameti.

SAŠKA T. OCVIK

Morda se vam zdi, da pretiravam, ampak večina se najde na tej lestvici, eni bliže tej, drugi drugi skrajnosti. Službena sporočila s pričakovanjem takojšnjega odziva v popoldanskem času, ob koncih tedna in celo med dopustom so precej bolj pogosta, kot si predstavljamo. Osveščeni šefi, ki jih skrbi psihofizično zdravje njihovih zaposlenih, pa po kratki amaterski raziskavi očitno sodijo v skupino samorofov in morskih dekljic.

Legenda pravi, da je eden takih nekoč vseeno povedal naslednjo prisposodo: v življenju vsi žongliramo z različnimi žogicami. Ena predstavlja dom, druga družino, tretja zdravje, četrta prijatelje, peta službo in še kakšna je verjetno vmes. Vse so steklene. Če nam katera pade na tla, nikoli več ne bo enaka. Edina, ki je gumijasta, je žogica z napisom služba. Vedno se odbije nazaj. Če smo prepričani, da se bo v podjetju brez nas podrl svet ...

Če nas - bog ne daj - jutri povozi avtobus, bo čez teden dni na delovnem mestu komaj kdo še vedel, da smo nekoč bili del kolektiva. Če zbolimo ali nam razpade družina, pa se svet res podre. Nam. V deželi razbitega stekla pa prav nikomur ne bo znosno, kaj šele prijetno.

Čarobna moč gozda

Z Japonske se je po svetu razširila filozofija shirin-yoku ali gozdna kopel. Gre za spoznanje, da meditativni sprehod po gozdu, tako imenovano kopanje v gozdu, učinkovito zmanjšuje stres, znižuje krvni tlak in dviguje splošno telesno odpornost. Obkroženost z naravnim zelenjem tudi pri otrocih najhitreje in najučinkoviteje zniža raven stresnih hormonov.

Terapevtska gozdna kopel je preprost sprehod v gozdu, kjer nas nič ne zmoti in kjer se nam ne mudi. Idealno traja vsaj dve uri. Strokovnjaki pri tem vzpodbujajo vpijanje gozdne atmosfere z vsemi čuti. Raziskave so namreč pokazale, da sprehodi po gozdu bistveno bolj pozitivno vplivajo na zdravje kot na primer hoja po urbanih območjih. Razlog naj bi tičal v vdihavanju fitoncidov, kemikalij, ki jih za zaščito pred škodljivci sproščajo rastline. Drevesa imajo tudi sicer izjemen vpliv na življenje ljudi. Menda naj bi bila umrljivost ljudi v soseski z veliko dreves za 16 odstotkov nižja od območij, kjer dreves ni. Prav tako naj bi življenje med drevesi dolgoročno bistveno bolj krepilo občutek sreče kot na primer povišica v službi ali celo zadetek na loteriji.

Projekt LIFE BioTHOP sestavlja konzorcij sedmih projektnih partnerjev, ki prihajajo iz petih različnih članic EU, in sicer Slovenije, Portugalske, Nemčije, Češke in Španije. Poleg IHPS v projektu sodelujejo še podjetje Lankhorst Euronete s Portugalske, ki bo hmeljarjem ponudilo izpopolnjeno hmeljarsko vrstico, izdelano na osnovi PLA, odporno proti vremenskim ujmam in primerno za domače kompostiranje, podjetje Zelfo Technology iz Nemčije, ki bo hmeljevino pretvorilo v tehnična ojačitvena vlakna za izdelavo kompozitov, podjetje Tridas s Češke, ki bo iz vlaknine hmeljevine izdelalo popolnoma novo linijo embalaže za steklenice vina, medtem ko bo podjetje Tecnopackaging iz Španije odgovorno za zagon proizvodne linije ekstrudiranja za pripravo biokompozitnega materiala, osnovanega na polimerni matrici PLA in ojačitvenih vlaknih hmelja. Izhodni material podjetja Tecnopackaging bo Razvojni center orodjarstva Slovenije – Tecos uporabil na svoji pilotni liniji brizganja za izdelavo rigidnih sadilnih lončkov. V projektu sodeluje tudi Razvojni center Saviinja, ki je prevzela vlogo diseminacijskih projektnih dejavnosti in študije prenosljivosti.

V hmeljiščih biorazgradljive vrvice

Odpadna hmeljevina material za nove izdelke

Inštitut za hmeljarstvo in pivovarstvo Slovenije (IHPS) kot vodilni partner sodeluje pri novem evropskem projektu, s pomočjo katerega bodo slovenska hmeljišča postala okolju bolj prijazna. Hmeljske vrvice bodo nadomestili z novimi bioplastičnimi vrvicami iz naravnih biopolimernih materialov. Gre za stoodstotno biorazgradljivo, reciklabilno in kompostabilno vrstico, ki predstavlja okolju prijaznejšo alternativo trenutno uporabljeni polipropilenski vrstici, ki se v okolju razkroja tudi do 450 let. Da bo zgodba zaokrožena, partnerji projekta stremijo k celovitem izkoristku hmeljevine za nove bioplastične proizvode v hortikulturnem, kmetijskem in plastičnoembalažnem sektorju.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

V Evropski uniji hmeljarji na 26.500 hektarjih letno pridelajo 50 tisoč ton hmelja. Slovenija je ena od pomembnih proizvajalk hmelja v svetu, hmeljarstvo ostaja največja izvozna panoga v kmetijskem sektorju Slovenije in ima velik pomen tudi za prepoznavnost Slovenije v svetu. Vendar ostaja v pridelavi hmelja problem sintetična polipropilenska vrstica, ki jo uporabljajo kot oporo za hmelj v času rasti, po obiranju storžkov hmelja pa ostane prepletena s stebli. V inštitutu

tako že več let iščejo nove tehnološke rešitve, izdelane imajo tudi že številne študije o primernem nadomestku plastične vrvice v hmeljiščih.

Na problematiko neizkoriščenega potenciala dragocene biomase poljedelskih kultur, kakršna je hmeljevina, Slovenija zdaj odgovarja z novim evropskim projektom LIFE BioTHOP. Po besedah koordinatorke projekta, višje znanstvene sodelavke v inštitutu, dr. Barbare Čeh je cilj projekta zamenjati hmeljarsko polipropi-

lensko vrstico z vrstico iz naravnih biopolimernih materialov. Ta se pri kompostiranju razgradi na snovne monomerne gradnike, s čimer hmeljevina postane surovina za izdelavo komposta na kmetijah. Obenem hmeljevina, prepletena s to vrstico, postane surovina za vrsto biorazgradljivih izdelkov (biokompozitni materiali, sadilni lončki za vrtnarstvo in pakirni zabojčki/pladnji).

Manj odpadkov, več prihodkov

Projekt sledi modelu krožnega gospodarstva s ciljem stoodstotnega zvišanja stopnje predelanih odpadnih proizvodov iz hmeljarske panoge. Z zamenjavo nerazgradljive plastike z biopolimernimi alternativami naj bi se za 25 odstotkov izboljšala energetska učinkovitost, medtem ko bodo izpusti toplogrednih plinov zmanjšani za kar šestkrat.

Z uporabo naravne vrvice bi se v Savinjski dolini bistveno zmanjšala količina hmeljarskih odpadkov, sočasno bi se po izračunih inštituta povečal prihodek. »Spodnja Savinjska dolina bo na ta način postala primer

Foto: SHERPA

dobre prakse tudi za vsa ostala hmeljarska območja v svetu, sočasno se bo povečala njena dodana socialno-ekonomska vrednost, na primer zeleni turizem,« pojasnjuje Barbara Čeh.

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

VSAK ČETRTEK
od **SEPTEMBRA 2019**

za vse bralce **Novega tednika** popoln spored vseh TV programov z zanimivimi zgodbami iz sveta zabave in filma

GOSPODARSTVO V Etri razvijajo sodelujoče robote str. 4

KRONIKA Odmevni primeri po koncu sodnih počitnic str. 16

ŠPORT »Petarda« v Domžalah pred štajerskim derbijem str. 18

novi tednik

Ne stavite vsega le na letni dopust!

Ste dočakali svoj težko pričakovani dopust in ga dobro izkoristili? Kaj pa ob vrnitvi v službo, kako hitro bodo izpuhtele vse pozitivne pridobitve teh dni? Bolje se je zato naučiti uživati v vsakdanjih drobnih trenutkih, sami ali v družbi. Le tako boste ostali zdravi, opozarjamo v tokratni Naši temi. str. 12-13

Razkrivamo zanimivosti s snemanja nove sezone!

STOP SPORED

VOYO **Truplo**

Od 12. 7. TV-spored do 18. 7. 2019

Planet TV

novi tednik + priloga STOP spored

za neverjetno ceno: **samo 2,90 EUR**

Matjaž Jelen in Štefan Šarkezi ob ustvarjanju radijskih elementov za Radio Celje.

Štefan z Manco Špik

Hrvaška pevka Lana Jurčević in Štefan Šarkezi

Z Markom Vozljem in Mojstri

»Samo najboljše za naše poslušalce«

Radio Celje je v začetku avgusta zaživel v novi podobi. Svežo glasbeno podobo tega priljubljenega medija zdaj kroji nov glasbeni urednik Štefan Šarkezi. Štefan je eden najboljših glasbenikov v Sloveniji, saj sodeluje s samimi znanimi izvajalci na slovenski sceni. Za Radio Celje pa je zasnoval prav posebno glasbeno shemo.

Štefan, kaj je bil največji izziv pri snovanju nove glasbene podobe za Radio Celje?

Če sem popolnoma iskren, Radio Celje je imel že pred mojim prihodom »lušno« in prijetno glasbo, zato mi je bil največji izziv, kako nadgraditi dobro glasbeno shemo.

Kakšne so bistvene glasbene novosti oziroma spremembe?

Sprememba, ki jo je mogoče zaznati, je ta, da se predvajajo predvsem skladbe, ki so bile dejanske in ne samooklicane uspešnice svetovnega formata. Manj bo slišati novejšo glasbo, kajti šele čas pokaže, ali bo neka skladba uspešna ali ne, in če se izkaže za uspešno, si bo zaslužila tudi mesto v bazi Radia Celje. Torej, samo najboljše za naše poslušalce.

Glasba je glavni in najpomembnejši del programa neke radijske postaje. Kakšna glasba po tvoje doseže najširšo množico poslušalcev? Kaj ljudje dandanes sploh poslušamo?

Danes imamo srečo, da si lahko v veliki meri ljudje sami izbiramo, kaj in kdaj bomo poslušali, saj nam tehnologija to omogoča. Naloga glasbenih urednikov danes pa je prepoznati skladbe, ki poslušalce spravijo v boljše razpoloženje in jim vzbudijo prijetne občutke ali spomine. Temu pravimo v našem žargonu, da so skladbe »radio friendly«, radiu prijazne.

K sodelovanju si povabil tudi znaneslovenske

glasbenike, ki so za Radio Celje posneli nove zvočne elemente, v katerih je tudi slogan Radia Celje Vedno z Menoj. Koga si povabil k sodelovanju in kako je to potekalo?

V novih odpetih zvočnih elementih lahko slišimo tri slovenske glasbenike; Matjaža Jelena (Sank rock), Tamaro Goričanec (Leni Kravac) ter Žigo Derška. Ko smo razmišljali o tem, kakšno glasbe-

no shemo bomo zasnovali, smo sočasno iskali različne vokale, ki bodo s svojimi glasovi dodali radiju piko na i. Naj povem, da so se vsi z največjim veseljem odzvali vabilu in smo kmalu prešli od besed k dejanju. Rezultate lahko

slišimo vsak dan na radiu, ki je vedno z Menoj. Radio Celje.

Za konec se nam predstavi še na malo bolj osebni ravn. Kaj najraje počneš, kakšni so tvoji hobiji in kaj je tvoj največji cilj, ki si ga še želiš doseči oziroma če jih je več, kateri so?

Že vse življenje se pri meni vse vrti okoli glasbe, tako v kariernem smislu kot tudi, ko gre za hobi. Že kot otrok sem se zaljubil v radio in želel delati na njem. Kasneje se je izkazalo, da je moje poslanstvo glasba, saj sem se že kot mlad »mulc« odločil, da si bom kruh služil z bas kitaro. S trebuhom in kitaro sem šel za kruhom širom po naši ljubi deželici in zabaval ljudi skupaj z različnimi znanimi in manj znanimi skupinami. Nato sem ugotovil, da je Slovenija premajhna zame in da si želim več ter se odpravil muzicirat v tujino in tam nemalokrat ugriznil tudi v malce bolj suh kruh. Ko se danes ozrem nazaj, ne bi ničesar spremenil, saj sem se vrnil z mnogimi izkušnjami, ki sem jih pridobil, ko sem prečesal Evropo. Danes se še vedno potikam po odrih, največkrat z Markom Vozljem in Mojstri, kot tudi z Manco Špik in drugimi, a s to razliko, da je v moje življenje prišel radio, moja srčna želja iz otroštva, in s pomočjo katerega sem zopet začel spoznavati samega sebe. Pokazal mi je, da v sebi nosim še mnoge talente, za katere sam sploh nisem vedel, da jih imam. Če me vprašate, ali sem dosegel svoj cilj, ne vem. Vem pa, da imam srečo, da lahko v življenju počnem tisto, kar ljubim, to sta glasba in radio.

Štefan Šarkezi

Konec sodnih počitnic spet odpira odmevne primere

Jeseni tudi o prostituciji in drogah

Petnajstega avgusta se bodo končale sodne počitnice. Sodno kolesje se bo tako znova zagnalo in na Celjskem bo moralo preleteti še kar nekaj odmevnih sodnih primerov. Nekaj od teh se vleče že več let, tako da za določene sodne postopke ni pričakovati, da se bodo letos sploh končali.

SIMONA ŠOLINIČ

Med bolj odmevnimi primeri za lokalno okolje je zagotovo sojen je šestim obtoženim, ki jim tožilstvo očita odgovornost za tragično nesrečo, ki se je že julija leta 2009 zgodila na celjski tržnici. Med gradbenimi deli sta takrat umrla dva delavca, stara 35 in 51 let. Oba sta bila državljana Bosne in Hercegovine. Nihče od obtoženih krivde ni priznal.

Poročali smo že, da sta delavca umrla, ko je upravljavec avtoodvigala z nosilno verigo zadel v že postavljeno sosednjo prečno konstrukcijo, ki ni bila pravilno varovana in se je podrla. Delavca je pod seboj pokopal eden izmed stebrov. To je bila ena najhujših delovnih nesreč na Celjskem v zadnjih desetih letih. Čeprav je sodnik Zoran Lenovšek konec spomladi, ko je bila prva obravnava, dejal, da pričakuje, da bo sodni proces trajal do jesenskega obdobja, pa je skoraj zagotovo pričakovati, da se sojenje letos še ne bo končalo. Ne le za policijo, tudi za tožilstvo je ta proces, predvsem pa dokazovanje, velik zalogaj. Tudi za sodne izvedence, njihova mnenja bodo namreč za postopek ključnega pomena. Obtoženim očitajo povzročitev nevarnosti pri gradbeni dejavnosti in ogrožanje varnosti pri delu, kar pomeni, da vsakemu grozi večletna zaporna kazen.

Sodni mlini višjih sodišč

To jesen bodo nekatere odločitve morala podati tudi višja sodišča. Višje delovno sodišče naj bi predvidoma jeseni odločilo v primeru pritožbe Splošne bolnišnice Celje na odločitev nižjega delovnega sodišča o tožbi Branka Gabrovca. Znano je, da je tožbo proti bolnišnici dobil in dokazal, da je bil sklep komisije sveta zavoda bol-

nišnice, ki ga je iz izbora za poslovnega direktorja izločila, nezakonit. Zadevo obravnava Višje delovno sodišče v Ljubljani, kjer je primer še vedno v pritožbenem postopku in bo rešen po vrstnem redu prejema zadev, kar bo predvidoma septembra. Odločitev višjih sodnikov bo ne le težka, ampak tudi prelomna za celjsko bolnišnico. Delovno sodišče v Celju je namreč celo razveljavilo sklep sveta zavoda Splošne bolnišnice Celje o imenovanju nove poslovne direktorice. Zatem ko je svet umaknil Gabrovčovo kandidaturo, je namreč za direktorico potrdil Margareto Guček Zakošek. Sodišče je tako naložilo bolnišnici, da izvede novo imenovanje vodstva. Če bo takšno odločitev potrdilo še višje sodišče, lahko to ponovno zamaje vodstvo bolnišnice.

Delovno sodišče v Celju je pritrnilo tudi nekdanjemu poslovnemu direktorju Splošne bolnišnice Celje Marjanu Ferjancu, da je bil ta razrešen nezakonito. Svet zavoda bolnišnice je Ferjancu očital nesprejetje finančnega načrta za predlansko leto in nepravilne prevedbe plač ob prehodu na nov plačni sistem leta 2008. Ferjanc, ki je ves čas očitke zavračal in poudarjal, da je šlo za politično razrešitev, je od bolnišnice s tožbo zahteval okrog 40 tisoč evrov, vendar pa je delovno sodišče to zahtevo zavrnilo. Splošna bolnišnica Celje se je nato na prvi del sodbe pritožila, tako da javnost čaka tudi na odločitev višjega delovnega sodišča v tem primeru.

Eni obsojeni, drugi (še) ne

Višji sodniki v Celju pa so med sodnimi počitnicami že obravnavali pritožbo na sod-

V Celje je na sodišče večkrat moral tudi odvetnik Miro Senica zaradi nepravilnosti pri poslovanju z delnicami Delamarisa. Vegrad naj bi pred leti 1,3 milijona evrov plačal direktorici kmetije Bužekijam Blanki Muster za svetovanje pri nakupu za 13 milijonov evrov delnic Delamarisa. Senici pa tožilstvo očita, da naj bi bil on tisti, ki naj bi denar prejel kot provizijo. Kaj je s tem primerom, ni jasno. Je pa znano, da je višje sodišče izločilo kar nekaj ključnih dokazov iz sodnega spisa.

bo Branku Mrkunu. Tega je celjsko okrožno sodišče pred časom obsodilo na dve leti in štiri mesece zopora zaradi ugrabitve nekdanje partnerice, sicer nekdanje direktorice enega izmed celjskih javnih zavodov. Zdaj je sodba razveljavljena zaradi kršitev v kazenskem postopku, postopek pa vrnjen v ponovno odločanje, kar pomeni, da se bo sojenje ponovno začelo na celjskem okrožnem sodišču. Domnevati je, da se bo sojenje začelo dokaj hitro v tem primeru.

Tik pred sodnimi počitnicami so višji sodniki v Celju na mizi imeli tudi primer Muha Amidžića, ki ga je okrožno sodišče lani zaradi vpletenosti v preprodajo kokaina, obsodilo na tri leta zopora. Čeprav je Amidžić krivdo priznal, se je zoper sodbo vseeno pritožil zaradi domnevnih kršitev kazenskega postopka, v pritožbi je navedel tudi, da so mu bile kr-

šene človekove pravice med sojenjem. Amidžić naj bi bil vpleten v delovanje združbe, v kateri je bil tudi Kristijan Kamenik. Droga, s katero so Kamenika že leta 2016 prijeli v Italiji in ga takrat že obsodili na zaporno kazen, naj bi bila namenjena v Slovenijo. V naši državi naj bi za preprodajo droge skrbel skupina, v kateri naj bi se znašli tudi Amidžić in še dva sostoritca, ki pa sta krivdo že priznala in bila tudi obsojena.

O hudi obliki trgovine z ljudmi

Sicer so ravno sodni postopki zaradi pečanja z drogo na Celjskem najbolj dolgotrajni. Spomnimo, da se po več letih sploh še ni ponovno začelo sojenje za ene najhujših preprodajalcev drog na Celjskem, kar 12 jih je, vsi pa so na prostosti. Ravno zaradi tega, ker se je postopek tako dolgo vlekel, so jih morali izpustiti iz pripora.

Okrožno sodišče že več let melje tudi primer Jake Ulčnika zaradi umora 37-letnega moškega v Bosni in Hercegovini. Čeprav Ulčnik že prestaja 30-letno zaporno kazen zaradi umora svojega brata in poskusa umora bratovega dekleta in ga na sojenje vozijo iz zopora, pa trenutno še ni znano, ali bo za umor v Bosni in Hercegovini sploh obsojen. Obravnava pred poletjem je bila prekinjena in preložena na september. Tokrat predvsem zaradi nejasnega pričanja prometnega izvedenca. Ulčnik naj bi pred več kot 13 leti na območju Ljubuškega ustrelil svojega znanca.

Eno izmed odmevnejših sojenj je zagotovo sojenje nekdanjemu direktorju Termoelektrarne Šoštanj Urošu Rotniku in hrvaškemu poslovnežu Alexandru Hrkaču. Poleg njiju je obtožena tudi Rotnikova odvetnica Varja Holec. Tožilstvo Rotniku očita preprečitev dokazovanja v

postopku, v katerem je poskušal dokazati izvor premoženja in krivo ovadbo. Pred končno odločitvijo sodišča o krivdi pa bo preteklo očitno še kar nekaj vode, predvsem zaradi dokaznega postopka, saj je treba preučiti še kar nekaj dokazov, preden bo jasno, ali so obtoženi krivi ali ne.

Kljub sodnim počitnicam pa je sredi julija celjsko sodišče razpisalo predobravnavni narok za združbo, ki naj bi se ukvarjala s trgovino z ljudmi in z zlorabo prostitucije. Del obtoženih, na zatožno klopi jih je sedlo več, je krivdo zanikal, del obtoženih pa se bo moral zagovarjati in se zjasniti o krivdi v drugi polovici avgusta. Obtoženim grozi do 15 let zopora. Gre za enega največjih tovrstnih primerov na Celjskem, kjer naj bi združba izkoriščala ženske, med njimi so bile tuje državljanke, da so spolne usluge nudile najmanj 700 strankam!

Foto: SHERPA

Zasegli so mu tudi droge

Kriminalisti so pred dnevi pri moškem, sicer občanu Celja, opravili hišno preiskavo, saj so ga sumili več tatvin in posebej drznih tatvin.

V preiskavi so našli in zasegli predmete, ki naj bi jih moški ukradel v dveh primerih, ki sta se zgodila v zadnjih dneh v Celju. Poleg tega so mu zasegli še manjšo količino prepovedanih drog ter več drugih stvari. Osumljenega so pridržali, grozi pa mu tudi zaporna kazen.

Pijan, zadrogiran in divji

V Šmarju pri Jelšah so te dni policisti zasegli avtomobil 38-letnemu vozniku, ki je vozil brez vozniškega dovoljenja. Preizkus z alkokotestom pa je pokazal, da je imel v krvi še dobrih 2,3 promila alkohola. Voznika so takoj pridržali. Podobno se je zgodilo tudi na območju Slovenskih Konjic, kjer je brez avtomobila ostal 22-letni voznik, ki je prav tako vozil brez

vozniškega dovoljenja. Tako imenovani hitri test je pokazal, da je bil pod vplivom mamil.

V Šoštanju so policisti ukrepali zoper 52-letnega voznika, ki je med vožnjo ogrožal sebe in ostale udeležence v prometu. Na Aškerčevi cesti v Šoštanju je namreč čez nogo zapeljal 26-letnemu občanu, nato pa med vožnjo poškodoval več vozil. Na znake policistov ni ustavil, ustavili so ga šele z uporabo stingerja. Ko je voznik izstopal iz avtomobila, se je policistom uprl, zato so morali uporabiti tudi prisilna sredstva. 52-letnika bodo kazensko ovadili.

Mladoletnik povzročil nesrečo

Pred dnevi so se v prometni nesreči v Trnovljah pri Celju poškodovale kar tri osebe, med njimi ena hujše.

Nesreča se je zgodila v nočnem času, ko je 17-letni fant vozil osebni avto, kljub temu da nima nima vozniškega dovoljenja. 17-letnika je celjska policija do zdaj zaradi cestnih kršitev že večkrat obravnavala. Povzročitelj nesreče je zaradi neprilagojene hitrosti izgubil oblast nad vozilom med vožnjo skozi ovinek in zapeljal s ceste. Za volanom je bil pijan. Avtomobil je najprej trčil v manjše okrasno drevje ob hiši, nato pa z zadnjim levim delom še silovito v stanovanjsko hišo. V trčenju

se je hudo poškodovala 19-letna sopotnica, 17-letni voznik in 17-letna druga sopotnica pa sta bila lažje poškodovana.

V trgovini podtaknil požar

Šentjurski policisti in kriminalisti iščejo neznanca, ki je v eni izmed trgovin v Šentjurju podtaknil požar.

Po do zdaj znanih podatkih je namreč na pločevinke purpurna stisnil tubo lepila in na tak način podtaknil ogenj. Dve pločevinki je razneslo. Ogenj so pravočasno pogasili zaposleni. Kljub temu da je bilo v času dogodka v trgovini več ljudi, nihče ni bil poškodovan. Povzročeno škodo ocenjujejo na najmanj 10 tisoč evrov. Preiskava okoliščin še ni končana.

Izsledili več ilegalcev

V noči na pretekli četrtek so policisti pri ilegalnem prestopu meje ne območju Rogatca zalotili 17 ilegalnih prebežnikov. Šlo je za državljane Iraka in Irana. V Sodni vasi pa so skoraj istočasno ustavili voznika avtomobila, sicer državljana Sirije, ki je v vozilu prevažal sedem ilegalnih prebežnikov.

Brez pomoči tudi družina Guzej ne bo zmogla

Na pogorišču se je treba ponovno pobrati

»Kot ste zagotovo že slišali, sta v Šmarju pri Jelšah pogoreli dve kmetiji. In sicer kmetija Guzej na Brecljevem in kmetija Škorjak v Korpulah. Gre za dve govodorejski kmetiji z rejo krav molznic. Na obeh kmetijah so v celoti pogoreli gospodarsko poslopje, krma in žito,« je sporočilo, ki v teh dneh kroži na družbenem profilu Govodorejskega društva Šentjur.

SAŠKA T. OCVRK

Šentjurski kmetje so samo eni od mnogih, ki so se v teh dneh na ta način organizirali za zbiranje pomoči. Obe kmetiji v prvi vrsti namreč potrebujeta streho na svojih hlevih in hrano za živali. Prve bale in žito so na prizadeti domačiji že dostavili.

Potem ko smo prejšnji teden po požaru obiskali družino Škorjak, smo stanje po tragediji preverili še pri družini Guzej. Potem ko se luči novinarskih kamer ugasnejo in prvi odmevi potihnejo, se najtežje za prizadete šele začne. Kot pravi hišni gospodar **Jože Guzej**, so hvaležni za vsako malenkost, a do obnove hleva je še zelo daleč. »Zdaj se šele kaže breme tega, da poslopje ni bilo zavarovano. Torej sem spet na začetku. Le da sva oba z ženo zdaj starejša in bolj boleha.« Vsaka pomoč bo zato resnično dobrodošla.

Jože Guzej z vnukom Jako

Zbirni podatki za nakazilo finančne pomoči družini Guzej: Rdeči križ Slovenije - Območno združenje Šmarje pri Jelšah, Celjska cesta 6, 3240 Šmarje pri Jelšah, TRR: SI56 6100 0001 6073 732, sklic: SI00 10072019, BIC banke: HDELSI22, koda namena: CHAR, s pripisom »POŽAR GUZEJ«.

V Opekarniški zagorelo zaradi sveč

Gasilci so zaradi požara morali v ponedeljek, nekaj minut pred 14. uro, iz stanovanjskega bloka na Opekarniški cesti v Celju evakuirati šest stanovalcev in dva psa. Poškodovan ni bil nihče, čeprav so nekaj oseb odpeljali v bolnišnico zaradi vdihavanja dima.

Po do zdaj znanih podatkih je zagorelo v sobi enega izmed stanovanj v tretjem nadstropju, zaradi česar bodo celjski kriminalisti podali tudi kazensko ovadbo. Požar naj bi namreč povzročile sveče, ki

so jih imeli stanovalci prižgane v stanovanju. Ogenj se je nato razširil še na hodnik in v kuhinjo. Stanovanje je v celoti uničeno, po prvih ocenah škoda znaša približno 40 tisoč evrov. Kriminalisti naj bi podali kazensko ovadbo zaradi povzročitve splošne nevarnosti. Ogenj se je namreč razširil še na zgornje stanovanje, kjer pa ni povzročil tolikšne škode.

Požar so gasili pripadniki Poklicne gasilske enote Celje in gasilci iz gabskega prostovoljnega gasilskega društva. Ti so

po posredovanju stavbo po gašenju tudi prezračili in pregledali, da ne bi kje ponovno zatlelo. Na kraju so bili tudi reševalci Nujne medicinske pomoči Celje, ki so stanovalce pregledali, vendar nihče ni utrpel poškodb. Po podatkih policije naj bi reševalci pregledali 15 oseb zaradi suma vdihavanja dima, eno odraslo osebo in tri otroke pa so preventivno odpeljali v celjsko bolnišnico, kjer so ugotovili, da poškodb niso dobili.

SŠol, foto: DUŠAN BREZNIK

Oborožena oropala gostinski lokal

Policisti preiskujejo rop, ki se je zgodil v nedeljo v Celju v gostinskem lokalu v mestnem parku.

Zamaskirana neznanka, ki sta govorila slovensko, sta vstopila v lokal. Eden je s pištolo zagrozil zaposleni in zahteval denar. Poškodovan ni bil nihče. Zaenkrat ni jasno, ali je ropar imel samo plašilko ali pravo orožje. Ko je zaposlena roparjema izročila denar, sta pobegnila. Policija ju še ni izsledila.

Prehiteval in povzročil nesrečo

Minuli konec tedna se je na območju Ljubnega zgodila huda prometna nesreča. Povzročil jo je 20-letni voznik, ki je vozil po regionalni cesti iz smeri Luč proti Ljubnemu. V dolgem desnem nepreglednem ovinku je začel prehitevati dve vozili. Takrat je po nasprotnem voznem pasu pravilno pripeljal 27-letni voznik avtomobila. Vozili sta čelno trčili. V nesreči se je huje poškodovala 26-letna sopotnica v vozilu 27-letnika. Nesreča se je zgodila tudi v Prihovi v občini Nazarje, vendar nihče ni bil poškodovan.

Ukradel avto in odpeljal tujega otroka

Policisti so na območju Radeč pretekli četrtek obravnavali primer, zaradi katerega bodo ovadili 53-letnega moškega za več kaznivih dejanj. 31-letna ženska se je ustavila na bencinskem servisu v Radečah. Ko je vstopila v servis, je v njeno vozilo vstopil 53-letni moški in začel brskati po osebnih stvareh. V vozilu sta bila otroka. Hči voznice je uspela pobegniti, mlajši otrok je ostal v avtomobilu. »Ko je ženska pritekla do vozila in se postavila predenj, da bi moškemu preprečila vožnjo, je spraval vozilo v pogon in se z otrokom, pripetem v otroškem sedežu, odpeljal v smeri proti Zidanemu Mostu. S sprednjim delom vozila je trčil v žensko, ki mu je poskusila preprečiti vožnjo, nato jo je nekaj časa, ko se je oklepala vozila, vlekel za seboj,« so sporočili s Policijske uprave Celje. Moškega so policisti ustavili v Rimskih Toplicah, med vožnjo je povzročil tudi prometno nesrečo. 53-letnika z območja Laškega bodo ovadili zaradi roparske tatvine, povzročitve lažje poškodbe in zaradi odzema mladoletne osebe.

Nanj se je prevrnila kosilnica

V soboto popoldne se je v Loki pri Žusmu zgodila huda delovna nesreča traktorista. Posredovali so celjski poklicni gasilci, ki so nudili pomoč pri oskrbi in prenosu poškodovanca s težko dostopnega terena. Šentjurski reševalci so nato moškega odpeljali v celjsko bolnišnico. Nesreča se je zgodila tudi v Trobnem Dolu v občini Laško. Pri košnji travnika se je na občana prevrnila kosilnica.

Okradla zaposleno

V Celju sta pred dnevi mlajša ženska in moški temnejše polti okradla zaposleno v eni od trgovin. Medtem ko je ženska izbirala oblačila, je moški iz pisarne delavki ukradel denarnico z bančnimi karticami in gotovino.

Spet prijeli tujce

Na območju Rogatca so policisti minuli teden ustavili 41-letnega državljanca Slovenije, voznika osebnega vozila, ki je vozil štiri državljane Afganistana. Ti so v našo državo vstopili ilegalno. Voznika so pridržali in ga bodo kazensko ovadili. Vsi štirje tujci so zaprosili za azil.

So tudi vas poklicali goljufi?

V teh dneh je bilo več poskusov goljufij strank Nove Ljubljanske banke. Neznanci naj bi stranke klicali z neznane telefonske številke in se predstavljali kot uslužbenci banke ter od prejemnikov klicev zahtevali številke osebnega računa ali številke kreditne kartice. Iz banke so sporočili, da tovrstnih podatkov nikoli ne pridobivajo po telefonu in da gre za poskus zlorabe. V primeru takšnega klica na banki svetujejo, naj ljudje podatkov ne posredujejo, dogodek pa naj prijavijo najbližji policijski postaji. Če je kdo podatke že posredoval, naj takoj prekliche oziroma blokira plačilne in kreditne kartice.

Dvakrat so Celjani že prej nasuli pet golov v Domžalah. Najprej jim je to uspelo leta 2003 pod vodstvom Marijana Pušnika, ko je prav tako kot v nedeljo sodil Damir Skomina. Ponovalno so s 5:1 v Domžalah zmagali pred približno desetletjem. Na fotografiji je zasedba, ki se je veselila v nedeljo.

Pred sedmimi leti je Celje z 1:0 slavilo v Domžalah. Na sliki so tudi Nataša Potočnik, Sebastjan Gobec, Amel Mujčinović in Tadej Vidmajer, ki so še v klubu.

Prva zmag celjskih nogometašev v novi prvenstveni sezoni

»Petarda« v Domžalah pred štajerskim derbijem

S tekmama v Domžalah in Velenju se je končal peti krog v 1. slovenski nogometni ligi. Celjani so slavili s 5:3, potem ko so vodili s 4:0. Po dva gola sta dala Dario Vizinger in Luka Kerin, enega pa je dosegel Mitja Lotrič. Nogometaši Rudarja so gladko izgubili prvenstveni dvoboj, Olimpija je bila v Velenju boljše s 3:0. Celje ima po prvi zmagi šest točk in si deli četrto do sedmo mesto, tudi z Mariborom, ki bo v soboto (20.10) gostoval na štadionu Z' dežele. Pri NK Celje napovedujejo vrnitev navijaške skupine Celjski grofi.

DEAN ŠUSTER

Čeprav so le dvakrat gostovali, so zbrali toliko točk kot na (treh) domačih tekmah. Predvidevali smo, da bodo agresivni in predvsem sproščeni. In da jih ne bo preganjala slaba vest, če ne bodo narekovali ritma. Trener Dušan Kosič je po nemoči z Bravom odkrito priznal, da si želi preobrat. Četudi zmagata ne bo zaslužena. Naj se zgodi, pri čemer ni pomembno, kako. Da ne bo dvoma, tri točke so si povsem pošteno zaslužili. Drži tudi, da so z odprtimi rokami sprejeli domžalska darila.

Mnogi niso verjeli – 0:3

Prvi poklon je prinesel najboljši igralec Domžal Senijad Ibričić, ki se je poigral v lastnem kazenskem prostoru. »Deni, še nadaljuj! Deni, še!« je vpil trener Kosič. Deni Štraus je prisilil tekmeča v napako ob pomoči Daria Vizingerja, ki je nato iz bližine poslal žogo v mrežo. Trinajsta minuta je bila srečna. Čez deset minut je zadel še Mitja Lotrič, čeprav je najprej zgrešil žogo, a je nekaj desetink sekunde kasneje napako popravil. Sodnik Damir Skomina je igralce poslal ob rob igrišča

na osvežitev. Bilo je prevročje za privlačno predstavo. A nogometaši se (na srečo) s tem niso strinjali. Domačini so pritiskali in za seboj pustili prazen prostor. Celotni obrambi je pobegnil Luka Kerin. Celje je prvi polčas dobilo s 3:0! Tisti, ki niso spremljali tekme in so šele tedaj pogledali na svoje telefone, so preverili, ali podatek drži.

Še povišali vodstvo

V domžalskem prostoru s hrano in pijačo, kjer se lahko okrepcamo tudi novinarji, je vrelo. Vsi so pozabili, da manjka Shamar Nicholson, ki ga bodo Domžale drago prodale. Kar naenkrat ni bil nihče več nič vreden, ne Ibričić, ne Gnezda Čerin, ne Lazarevič, kaj šele Dobrovoljč ali Repas. Nam pa se je zdelo, da je celjska obramba odlična, da ga še Dušan Stojinović ne »lomli«. Dejansko sta bila zadnja zvezna igralca zanesljiva, Janez Pišek s svojo mirnostjo in natančnostjo pri podajah, Žan Benedičič z bojevitostjo na tleh in v zraku. Preostali, Dario Vizinger v konici napada ter Luka Kerin, Jakob Novak in Mitja Lotrič, so bili agresivni in

tekaško razpoloženi. Morda so s pravočasnim pritiskom presenetili gostitelje. Tudi Dobrovoljca v 60. minuti, ki mu je žogo odvezl Vizinger in zaposlil Kerina – 0:4.

Trpeli ob koncu

Po uri igre se je ustavilo. Sodniki so avtogol pripisali Tadeju Vidmajerju, enajstmetrovko in kasneje strel z roba kazenskega prostora je izkoristil Ibričić (3:4) in v petnajstih minutah je bila ogrožena »zanesljiva« zmagata. Izkazal se je vratar Matjaž Rozman, globoko v sodniškem dodatku je Vizinger potrdil zmagoto. Po 91 dneh so končno osvojili tri točke. Dodana vrednost zmage je tudi, da si bo v soboto opomogla celjska blagajna; tokrat ne bodo vstopnic kupovali le gostujoči navijači. »Z zmagoto nam bo zrasla samozavest. Moramo ponoviti današnjo predstavo. Če nam bo uspelo, se bo vse postavilo na svoje mesto. Proti Mariboru nihče ni favorit, a to ne pomeni, da ne bomo zelo ambiciozni,« je povedal Dario Vizinger po poldrugem letu v celjskem dresu. V Celju se je odlično znašel tudi Mitja Lotrič: »Prav neverjetno je, kako se lahko tekma zaplete pri 4:0. Domžalčani so v trenutku oživel in ob koncu smo trpeli.« Krivično bi bilo izpostavljati dogodke med 60. in 90. minuto. »Prav takrat smo med pritiskom domačih napravili imenitni priložnosti. Naše vodstvo bi lahko bilo še višje,« je izpostavil Lotrič, ki sluti, da bo sobotna tekma podobna, torej zelo naporna.

Ko ne gre ...

»Včasih dobro igraš, a ne zmagáš, drugič po vsakem

Deni Štraus se s svojo marljivostjo in zagnanostjo vedno bolj uveljavlja na mestu bočnega branilca. (Foto: SHERPA)

strelu žoga konča v mreži. Danes smo imeli srečo z agresivni in trdni. Ko smo mislili, da je že vse odločeno, smo trepetali za zmagoto.

Zdaj dve zahtevni gostovanji

Nogometaši Rudarja so gladko izgubili prvenstveni dvoboj, Olimpija je bila v Velenju boljše s 3:0.

Celjan na velenjski klopi Jani Žilnik ni bil razočaran, saj se zaveda, da je nasproti stala trenutno najboljša slovenska zasedba: »Gostje so spretno prežali na naše slabše podaje, nato so spretno izpeljali akcije. Moram omeniti tudi svetli točki. 19-letni Cene Kitek in 18-letni Luka Lovenjak sta se na sredini igrišča dobro kosala z izkušenejšimi tekmeči. Žal je moči zmanjkalo Žigi Škofleku in Milanu Tučiću. Pogrešali smo poškodovana Elvedina Džinića in Leona Črnčiča.« Pred »knapi« sta zahtevni gostovanji, jutri v pokalu NZS v Ljubljani pri Bravu in nato v prvenstvu v Murski Soboti. Rudar je na lestvici predzadnji, za njim so le Domžale, ki so odigrale tekmo manj.

Lestvica 1. SNL

OLIMPIJA	5	4	1	0	13:4	13
ALUMINIJ	5	3	2	0	6:2	11
MURA	4	2	2	0	10:7	8
CELJE	5	1	3	1	9:8	6
MARIBOR	5	1	3	1	7:6	6
TRIGLAV	5	2	0	3	9:12	6
TABOR	5	2	0	3	5:8	6
BRAVO	5	1	1	3	6:9	4
RUDAR	5	0	3	2	6:10	3
DOMŽALE	4	0	1	3	8:13	1

Celje (4-2-3-1): Rozman – Vidmajer, Stojinović, Zaletel, D. Štraus – Benedičič, Pišek – Kerin, Novak, Lotrič – Vizinger. Igrala sta še Božič, R. Štraus.

Videli smo reklamo za nogomet. Eno uro smo bili pravi. V zelenem stanju moramo biti vseh 90 minut,« je razpredal trener Dušan Kosič, dobro razpoložen, a daleč od vzhicenege stanja. To so potrdile naslednje misli: »Ko nizamo slabše rezultate, v našo ekipo nihče ne verjame. Kar naenkrat nimamo kakovosti, višine, hitrosti. Ko pride nenadejana zmagata, imamo kar naenkrat vse. To so naše velike težave. Seveda je na fante vplivalo to, da na osmih tekmah zapovrstjo niso zmagali. Menim, da jim bo zdaj precej lažje. Po mojem mnenju se bodo naši naslednji nasprotniki Mariborčani prej ali slej prebudili. Pričakujem podobno tekmo kot v Domžalah.« V pokalu NZS bo Celje danes gostovalo na Bledu, Šampion bo odpotoval v Tolmin.

Pred dvorano Golovec so zagorele bakle. Najbrž jih je bilo pripravljenih še precej več.

Potem ko je zadnjo sedemmetrovko zapravila Valentina Klemenčič, se je začelo slavje Črnogork. Obenem so tolažile našo krožno napadalko, nanjo so soigralke in vodstvo izbrane vrste namreč pozabili ...

Slovenske rokometnice izgubile boj za deveto mesto s Črnogorkami

Namesto veselice potoki solz

S pravo dramo se je končal boj za deveto mesto na evropskem rokometnem prvenstvu za kadetinke v Celju. Črna gora je ugnala Slovenijo po sedemmetrovkah in si zagotovila nastop na svetovnem prvenstvu na Kitajskem. Zlate medalje so domov odnesle Madžarke, Švedinje so srebrne, Francozinje bronaste. Četrta je Danska, peta Rusija.

DEAN ŠUSTER

Razburljivih 60 minut boja med Slovenkami in Črnogorkami se je končal neodločeno, 23:23. Ne prvi (27:27) ne drugi podaljšek (29:29) nista dala zmagovalk, čeprav so gostje pred koncem prvih desetih minut dodatka menda dosegle veljaven gol. Nemška sodnika sta tedaj dosodila prestop. Večkrat se je po nju- njih odločitvah za glavo prijala

selektorica Črne gore Gabriella Markoč. Tudi Slovenke je vodila ženska, Pegi Berce, toda za izjave ni bila pristojna.

Dober začetek trilerja

Kar srce zaboli ljubitelja športa, ko v tako pomembni tekmi še nepolnoletnih igralk odločajo sedemmetrovke. Berce tova ali morda selektor Čuk

sta pred slovenska vrata postavila Velenjčanko Sara Meža. Ta je zaustavila prva strela! Ko se je zdela pot na SP odprta, se je vse zaustavilo. Zadnji strel je pri zaostanku za gol pripadel Valentini Klemenčič, ki je žogo vrgla v zgornje stičišče vratnice in prečke. Kar zgrudila se je, »kriva« za poraz prav tako kot vse ostale, ki pa so – najbrž v šoku – pozabile nanjo. Tolažile so jo Črnogorke, ki so še dolgo rajale in prepevale po dvorani.

»Priložnost za rast«

Na drugi strani igrišča je bilo celo grozljivo. Dekleta so ležala na tleh in drhtela od joka. Še dolgo so ihtela, tudi spodbudne besede strokovnega štaba niso veliko pomagale. Selektor Boris Čuk je podal oceno: »Mesec pred začetkom prvenstva smo si za cilj zadali obstanek med elito. Med pripravami smo opravili veliko dobrega dela in si dvignili samozavest. Zato smo dvignili letvico, ki je nad našimi objektivnimi zmoglostmi. Želeli smo se uvrstiti med najboljšo osmerico. Potiho smo ciljali predvsem na deveto mesto in na preboj na svetovno prvenstvo. Po uvodnih dveh porazih smo nanizali štiri zmage in imeli možnost za deveto mesto.« Da sta si nemška arbitra le malce preveč lastila »pravico«, so potrdile tudi Čukove besede: »Zasluženo smo izgubili. Igrali smo slabše od Črne gore.« Resnično je bilo težko opazovati njegove strte varovanke. »To je šport, enkrat si dol, drugič si gor. Če si pravi, se dvigneš, če se ne, nisi pravi. To je priložnost za rast. Treba se je zjokati in iti naprej.« je do-

Ema Markovič:
»Storile smo vse, kar je bilo v naši moči, a to žal ni bilo dovolj. Sreča se je obrnila na črnogorsko stran.«

dal objektivni Čuk, ki so se mu mnogi (predvsem njegovim potezam) često čudili. Upa, da se bo katera od »eksotičnih« rokometnih držav odpovedala nastopu na SP, kar se sicer pogosto dogaja. Naše kadetinke so prve v čakalnici.

»Zaslužila bi tudi Slovenija«

V prvi postavi Slovenije je bila Celjanka Ema Markovič, desno krilo ŽRK Z' dežele: »Tekma se je dolgo vlekla. Storile smo vse, kar je bilo v naši moči, a to žal ni bilo dovolj. Sreča se je obrnila na črnogorsko stran. Če se ozrem na celotno prvenstvo, menim, da smo dekleta storila velik korak naprej. Na to smo ponosna.« Dijakinja srednje zdravstvene šole se je morala zbrati, da je potrdila svojo starost (16 let). Velenjska vratarka, 17-letna Sara Meža,

Prvenstvo je minilo v prijetnem vzdušju. Naslednje leto bo Celje še četrto leto zapovrstjo gostilo evropsko prvenstvo, in sicer za fante do 18 let. Predstavniki Evropske rokometne zveze so izrekli pohvalo organizatorjem. Reprezentance so resnično zelo zadovoljne z nastanitvijo in s hrano, kar ne preseneča glede na izkušnje z drugih prizorišč.

se ni pridušala zaradi manjšega igralnega časa na tem EP: »Karin Kuralt je bila zelo razpoložena. Dejali so mi, da četudi sedim, me bodo potrebovali, morda celo v najtežjih trenutkih. In res se je to zgodilo. Žal nam je zmanjkal le en gol ...« Visoka selektorica Črnogork Gabriella Markoč

se je na široko smejala, ko je gledala svoje igralk, ki so jo obkrožile med izjavo za Novi tednik: »Prvič smo na evropskem prvenstvu, za nas je to velik uspeh. In ogromna izkušnja. Za mano je najdaljša tekma v trenerski karieri. To radost bi si zaslužila tudi slovenska ekipa.«

Levo in desno sta Ema Markovič in Nikita Mrdženović iz celjskega kluba, v sredini je vratarka velenjskega kluba Sara Meža.

NA KRATKO

Uspelo jima je

Varaždin: Slovenska atletska reprezentanca je z vsemi najboljšimi atletinjami in atletki nastopila v drugi ligi na 8. ekipnem evropskem prvenstvu. Skušala si je izboriti uvrstitev v prvo ligo, a ji ni uspelo. Zmagala je Estonija. Od predstavnikov celjskega Kladivarja je v soboto navdušila njegova članica Tina Šutej. Varovanka trenerja

Milana Kranjca je zmagala v skoku s palico in s 4,70 metra izboljšala svoj državni rekord na prostem ter izpolnila mednarodno normo za olimpijske igre prihodnje leto v Tokiu.

S četrtega na prvo

Chamonix: Na tekmi poletne velike nagrade v smučarskih skokih v Franciji je zmagal Timi Zajc. Po prvi seriji je bil četrti. Zelo vzpodbudno je, da je občutno popravil svojo uvrstitev, kar v prejšnji sezoni ni bilo v navadi. Z drugo zmago

v tem tekmovanju je Zajc spet prevzel vodstvo v skupnem seštevku. Sezona poletne velike nagrade se bo nadaljevala v poljskih Zakopanah.

V soboto domača premiera

Ilseburg: Celjski rokometni so na drugem mestu končali močan turnir v Nemčiji. V finalu je bil z 32:21 uspešnejši Magdeburg. V soboto bo v Zlatorogu na prijateljski tekmi gostoval zvezdniški Veszprem. (DŠ)

Flamingosi in Žalčanke

V Celju se je končala poletna liga odbojke na mivki. Na igrišču ob letnem bazenu je sodelovalo deset moških in osem ženskih ekip.

Pri moških so bili najboljši Flamingosi pred Žalcem in Zmagoslavci, pri ženskah je zmagala ekipa Žalca pred Marjeticami in Rečico. Že osmo sezono poteka tekmovanje v dvoranski odbojki za rekreativce. Ekip je osem in so mešane, s po tremi moškimi in ženskami. Po končanem spomladanskem delu lige so v vodstvu Biseri pred Društvom Vezalka Žalec in DOS Žalec.

DŠ

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Optika Paka najbolj poznana po prodaji progresivnih očal

Optiko Paka Velenje najdete v središču Velenja ob hotelu Paka. Je pogodbeni partner ZZS, kar pomeni, da vam v optiki nudijo tudi brezplačna očala na naročilnico oziroma recept. Pri očalih za daljavo ste upravičeni do naročilnice na vsaki dve leti. Pri očalih za bližino pa na vsaki dve leti, vendar šele z dopolnjenimi 63 leti. Pogoj je le urejeno zdravstveno zavarovanje.

Optika Paka Velenje vam nudi več kot 3.000 različnih modelov kakovostnih korekcijskih in sončnih očal.

V optiki boste lahko opravili brezplačno strokovno preverjanje vida. Postopek meritve je enostaven. Potreben je samo en obisk pri njih. Takrat vam bodo njihovi strokovnjaki izmerili dioptrijo, vidno polje, zenično razdaljo itd.

Optika ima lasten laboratorij z najnovejšo tehnologijo za kakovostno merjenje očal. Vsi zaposleni so izobraženi tehnologi s področja kemije in medicine ter izkušeni na področju optike.

Imajo razvit lasten logistični center, ki poleg prodaje nudi tudi servis korekcijskih in sončnih očal svetovno znanih blagovnih znamk.

Optika Paka je med uporabniki najbolj poznana po prodaji progresivnih stekel (kombiniranih očal za bližino in daljavo v enem) blagovne znamke Essilor Slovenija iz Francije. Gre za enega največjih proizvajalcev industrijskih stekel v EU. Vsa stekla imajo na zalogi.

Na vsa očala in storitve sta zagotovljeni 12-mesečna garancija in zlata garancija – v kolikor se kupec ne more navaditi progresivnih očal, mu po 30 dneh naredijo ločena očala za bližino in daljavo, in sicer brez doplačila.

Vsa progresivna očala imajo tudi premium garancijo, kar pomeni, da v kolikor kupec sam poškoduje stekla, mu ob zamenjavi z novimi očali zaračunajo

samo 20 odstotkov vrednosti. To velja v primeru, če so bila očala kupljena pri njih.

Progresivna ali kombinirana stekla Essilor

Progresivna ali kombinirana stekla Essilor so Varilux stekla. Gre za prva progresivna stekla na svetu, izumljena leta 1959. Od takrat Essilor nadaljuje z inovacijami in postavlja nove standarde zmogljivosti v skrbi za vid s stekli presbiopom. Vsak dizajn teh stekel prestane serijo zahtevnih uporabniških preizkusnih obdobij in kliničnih testiranj, da zagotovi optimalno zmogljivost in naraven vid. Stekla so popolnoma prilagojena vsakodnevnomu življenju uporabnika. Predvsem tistemu, ki je izpostavljen uporabi računalnika in vsakodnevni vožnji z avtomobilom ali drugimi prevoznimi sredstvi (kolo, motor ...). Prijazna so za pogled na ročno uro in na mobilni telefon.

Zakaj so Varilux stekla tako primerna za nošenje?

Stekla Varilux Comfort New imajo mehek dizajn in širokovidno polje. S tem dosežejo enega izmed osnovnih ciljev – zmanjševanje neželenega astigmatizma. Stekla Varilux Comfort imajo zmanjšan plavajoči učinek in optimiziran dinamičen vid. Zato jih predlagajo strankam kot prva progresivna stekla.

Progresivna očala že za 200 eur

Varilux Comfort New leče (clasicca 1,5): cena za par leč je 220 evrov. Od te cene se odšteje vrednost naročilnice, ki znaša približno 50 evrov. K ceni se doda vrednost okvirja, ki znaša od 30 evrov naprej.

Essilor stekla imajo sedaj tudi novo blagovno znamko Kodak, ki je v povprečju cenejša za 20 odstotkov.

Informativni izračun enozarišnih stekel:

- Essilor 1,5 Crizal Alize: cena za par leč znaša 84 EUR.
- Essilor Kodak 1,5 Clean: 58 EUR za par.

Pri vseh lečah se odšteje vrednost naročilnice. V ceno so zajeti tudi vsi stroški: montaža, izmere, garancija itd.

Omenjena stekla imajo serijsko zaščito, 100 % UV-zaščito in zaščito proti praskam in umazaniji.

Za vse dodatne informacije jih lahko pokličete na tel. 03 588 30 91 ali jih obiščete na naslovu Rudarska cesta 1, Velenje. Servis: 031 494 700, prodaja: 040 555 999.

OPTIKA PAKA VELENJE

Rudarska cesta 1, Velenje

TOVARNIŠKA PRODAJA OČAL, BREZPLAČNI PREGLED DIOPTRIJE, OČALA NA RECEPT (brez doplačila)

Pogodbeni partner ZZS

031 494 700

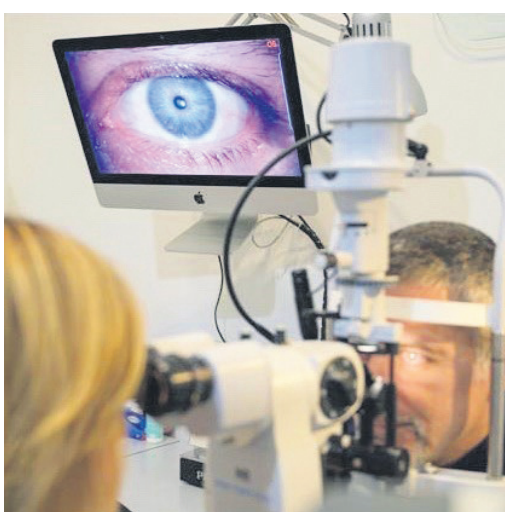
Relax. turizem

Po poteh filmske uspešnice Mamma Mia

● VIS ● Odhod 9. 10. 2019 ●

4 × polpenzion + avtobusni prevoz + obiranje oljk + glasba vsak večer + izlet že za 289 eur

Več informacij in rezervacije Relax: 028723120

BiRO bit
DIGITALIZIRAJTE POSLOVANJE
www.birobit.si
Canon

www.fingust.si
03/492-71-30
Cesta na Ostrožno 22, Celje

Goveji burger s chedar sirom, začimbami in navodilom za pripravo.

FINGUŠT
MESNINE ŠTAJERSKE PRAGERSKO

GRADBENA TRGOVINA
GRADBENA TRGOVINA D.O.O., Spodnje stranice 16, 3206 tomaz@gradbena-trgovina.si
www.gradbena-trgovina.si T: 051 612 666, 070 96 99 55

IZDELAVA FASAD
SALON KERAMIKE
GRADBENI MATERIAL

Skladiščnik m/ž (Šmartno ob Paki)

Opis delovnega mesta: prevzem dobavljenega materiala, izdaja materiala ali proizvodov, vodenje zapisov in evidenc o prejetem in izdanem materialu, orodjih in izdelkih, vodenje zapisov in evidenc o zalogah, ostala dela po navodilu nadrejenega. Pričakujemo: izkušnje na področju skladiščnega poslovanja so zaželeno, niso pa nujen pogoj, izpit za viličarja, računalniško pismenost, delovno vztrajnost, organizacijske in koordinacijske sposobnosti, iznajdljivost, samoiniciativnost. Prijave zbiramo do 31. 8. 2019. MPT, d. o. o., Šmartno ob Paki 136a, 3327 Šmartno ob Paki. Več informacij na www.trgotur.si.

Laser operater m/ž (Žalec)

Od kandidatov pričakujemo srednješolsko izobrazbo tehnične smeri, računalniško pismenost, izpit za upravljanje viličarja (zaželen, ni pogoj), zaželeno delovno izkušnje pri delu s strojem za laserski razrez (ni pogoj), zanesljivost, odgovornost, organiziranost, fizično moč, motiviranost za delo. Kandidatom nudimo zaposlitev za nedoločen čas s 6-mesečnim preizkusnim obdobjem, urejeno delovno okolje, 3-izmensko delo od pon-pet, občasne delovne sobote, redno in pošteno plačilo, takojšen pričetek dela. Prijave zbiramo do 24. 8. 2019. VI-JA, d.o.o., Gotovlje 111c, 3310 Žalec. Več informacij na www.trgotur.si.

Prodajni inženir m/ž (Velenje, teren)

Od kandidata pričakujemo vsaj VI. stopnjo izobrazbe elektro-tehnične smeri; 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delovnih mestih; dobro znanje tujega jezika - angleščina; zelo dobro znanje MS office paketa; primerno strokovno poznavanje področja elektrotehnike; vozniški izpit B kategorije; odgovornost, natančnost, vztrajnost, komunikativnost, samoiniciativnost in angažiranost za prodajo; zmožnost dela v timu in tolerantnost; veselje do dinamičnega dela na terenu in dela z ljudmi. Prijave zbiramo do 31. 8. 2019. FBS elektronik d.o.o., Prešernova 8, 3320 Velenje. Več informacij na www.trgotur.si.

Pek / delavec v pekarni m/ž (Celje)

Kandidat bo v času uvajanja pomagal izkušenejšemu osebu v pekarni pri pripravi pekovskih

izdelkov, kasneje pa samostojno pripravljati pekovske izdelke in polizdelke. Želimo zaposliti osebo, ki jo veseli peka, ki ima veselje do tega poklica, četudi morda nima primerne izobrazbe. V svojem kolektivu želimo osebo, ki se je pripravljena učiti od izkušenejših mojstrov peke kruha in ostalih pekovskih izdelkov. Naše delo poteka ponoči, zato pričakujemo kandidate, ki so pripravljeni na nočno delo. Prijave zbiramo do 10. 9. 2019. Pekarna Geršak, pekarna, slaščičarna, d. o. o., Cesta na Ljubečno 26, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Voznik - dostavljalec m/ž (Celje, teren)

Od kandidatov pričakujemo IV. stopnjo izobrazbo - srednja poklicna šola, 2 leti delovnih izkušenj, izpit B-kategorije, pripravljenost na nočno delo, sobotno in po potrebi nedeljsko delo, zaželen izpit za upravljalca viličarja, računalniško

pismenost, poznavanje osnovne higiene živil in osebne higiene, usposabljanje po programu HACCP. Prijave zbiramo do 25. 6. 2019. Pekarna Geršak, pekarna, slaščičarna, d. o. o., Cesta na Ljubečno 26, 3000 Celje. Več informacij na www.trgotur.si.

Knjigovodja - administrator m/ž (Nova Cerkev)

Od kandidata pričakujemo: najmanj V. stopnjo izobrazbe tehnične ali ekonomsko-komercialne smeri, zaželeno delovno izkušnje, znanje nemškega ali angleškega jezika. Kandidatu nudimo: pogodbo za nedoločen čas s poskusnim obdobjem 3 mesecev, delo v sodobnem in urejenem podjetju, ki sledi certificiranim standardom kakovosti ISO 9001:2008. Prijave zbiramo do 6. 9. 2019. Šeško, d. o. o., Socka 33, 3203 Nova Cerkev. Več informacij na www.trgotur.si.

Inženir energetike (Laško)

Za opravljanje del delovnega mesta se zahteva: najmanj VI. stopnja izobrazbe tehnične (elektro ali strojne) smeri, znanje angleškega jezika, vsaj tri leta delovnih izkušenj na primerljivem delovnem mestu. Pivovarna Laško Union, d. o. o., Pivovarniška ulica 2, 1000 Ljubljana. Prijave zbiramo do 9. 9. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Dodelovalec m/ž (Celje)

Opis delovnega mesta: samostojno delo na dodelovalnih strojih (priprava, zagon ter nadzor delovanja stroja ...), kvalitetna priprava, izvedba in nadzor dodelave ter vodenje evidenc, kontrola in knjiženje porabljenega materiala ter priprava delovnih nalogov za zaključevanje ... Cetera grafične in dokumentacijske storitve, d. d., Čopova ulica 24, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 8. 9. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Razvijalec elektronskih sklopov in naprav m/ž (Celje)

Splošni pogoji: vsaj VI. stopnja izobrazbe tehnične smeri, industrijska elektronika, dobro znanje angleškega jezika - pisno in govorno ... EMA, d. o. o., Teharje 7b, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 8. 9. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Proizvodni delavec - pomoč pri izvedbi projekta m/ž (Celje)

Opis delovnega mesta: izvajanje ročnih del - razrez materiala, označevanje materiala, pakiranje ..., skrb za čistočo in urejenost delov-

na površine, čiščenje in nadzor delovanja strojev in delovne opreme, pomoč na strojih in ostala enostavna dela v proizvodnji. Cetera grafične in dokumentacijske storitve, d. d., Čopova ulica 24, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 8. 9. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Poslovodja, prodajalec (Celje)

Pričakujemo: prijaznost in ustrežljivost do strank, komunikativnost, samostojnost, osebno urejenost ... Pami, d. o. o., Vipavska cesta 50, 5000 Nova Gorica. Prijave zbiramo do 7. 9. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Diplomirani fizioterapevt - pripravnik m/ž (Laško)

Iščemo fizioterapevta pripravnika, ki bo odgovoren za fizikalne terapije za bolnike in takojšnje obveščanje zdravnika ob zdravstvenih spremembah med potekom zdravljenja (rehabilitacije), ob zaključku zdravljenja pisno podajanje meritev, testiranje in fizioterapevtskih ocen. Thermana, d. d., Zdraviliška cesta 4, 3270 Laško. Prijave zbiramo do 31. 8. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Voznik B- ali C-kategorije/dostavljalec v poslovni enoti Arnovski gozd - Žalec

Pričakovana: opravljen izpit za C-kategorijo (koda NPK 95 ni potrebna) ali opravljen izpit za B-kategorijo in pripravljenost na opravljanje izpita C-kategorije, zelo dobra fizična pripravljenost, spo-

sobnost za delo s strankami - komunikativnost in nekonfliktnost, občutek za odgovornost, sposobnost za ekipno in samostojno delo, natančnost, vestnost in poštenost, znanje slovenskega jezika. Davidov hram, d. o. o., Ljubno, Loke 37, 3333 Ljubno ob Savinji. Prijave zbiramo do 22. 8. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skrbnik ključnih kupcev (m/ž) za področje varnostnih tiskovin na tujih trgih (Celje)

Pričakujemo: zaključeno VII. stopnjo izobrazbe ustrezne smeri, nekajletne delovne izkušnje s področja prodaje na tujih trgih, tekoče znanje slovenskega in angleškega jezika, zaželeno dobro znanje drugega tujega jezika (francoščina, španščina ...). Cetera grafične in dokumentacijske storitve, d. d., Čopova ulica 24, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 1. 9. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajni zastopniki (Stajerska, osrednjeslovenska regija ...)

Pričakujemo: sposobnosti in veščine prodajne komunikacije, VI., V. stopnjo - ekonomske ali druge primerljive smeri, zaželeni 2 leti delovnih izkušenj v prodaji, niso pa pogoj, prednost bodo imeli kandidati s poznavanjem postopkov in pravilnikov izvoza blaga. Fructal, d. o. o., Tovarniška cesta 7, 5270 Ajdovščina. Prijave zbiramo do 28. 8. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Natakar m/ž (Laško)

Pričakujemo: IV. ali V. stopnjo strokovne izobrazbe, leto dni delovnih izkušenj, poskusno delo je 2 meseca. Thermana, d. d., Zdraviliška cesta 4, 3270 Laško. Prijave

zbiramo do 15. 8. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Pomožni kovač m/ž (Zreče)

Opis del in nalog: zalaganje kovaške peči, posluževanje utopnega kovanja, priučevanje dela na kovaških agregatih ... Unior, d. d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 5. 9. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Obdelovalec kovin III (m/ž), obdelovalec kovin II (m/ž), obdelovalec kovin I (m/ž), obdelovalec kovin, specialist (m/ž) (Zreče)

Opis del: izvajanje nalog obdelave kovin, pripravljanje orodij za obdelavo, upravljanje dvigala in ročnih transportnih sredstev. Unior, d. d., Kovaška cesta 10, 3214 Zreče. Prijave zbiramo do 5. 9. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Reševalec iz vode m/ž (Laško)

Nudimo: delo za določen čas z možnostjo za nedoločen čas, dobre delovne pogoje, možnost izobraževanja in napredovanja na delovnem mestu ... Thermana, d. d., Zdraviliška cesta 4, 3270 Laško. Prijave zbiramo do 31. 8. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Tehnolog (m/ž) za razvoj procesa in za podporo serijski proizvodnji pri montaži (Prebold)

V luči novih izzivov v svoj kolektiv v Preboldu vabimo nove strokovnjake na prosto delovno mesto tehnologa za razvoj procesa in za podporo serijski proizvodnji pri montaži. Odelo Slovenija, d. o. o., Tovarniška cesta 12, 3312 Prebold. Prijave zbiramo do 27. 8. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Delavec v proizvodnji m/ž (Celje)

K sodelovanju v našem podjetju vabimo sodelavce v proizvodnji. Z veseljem pričakujemo vaše prijave za razpisano delovno mesto na portalu mojedelo.com ali na elektronsko pošto tusek@emo-frite.si. Emo frite, d. o. o., Bežigrajska cesta 18, 3000 Celje. Prijave zbiramo do 5. 9. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Kuhar II (Rimske Toplice)

Pričakujemo: IV. stopnjo izobrazbe (gostinske), urejenost, zanesljivost, samostojnost pri delu, vsaj 2 leti delovnih izkušenj. Rimske terme Terme Resort, d. o. o., Toplice 10, 3272 Rimske Toplice. Prijave zbiramo do 25. 8. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Prodajni svetovalec (Velenje)

Imate radi izzive? Ste motivirani, polni energije in svežih idej? Vse to in veliko več pričakujemo od vas v zameno za spodbudno delovno okolje, v katerem boste lahko razvijali svoje talente in uresničevali cilje. Če ste pripravljeni na delo v našem kolektivu prodaje, vas vljudno vabimo, da pošljete svojo ponudbo z življenjepisom. Telemach, d. o. o., Brnčičeva ulica 49a, 1231 Ljubljana. Prijave zbiramo do 18. 8. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

Skladiščnik m/ž (Žalec)

Delo obsega: sortiranje in pakiranje gotovih izdelkov v ustrezne embalažne enote ter priprava le-teh za odpremo, količinski pregled blaga ... Omco Metals Slovenia, d. o. o., Cesta žalskega tabora 10, 3310 Žalec. Prijave zbiramo do 16. 8. 2019. Podrobnosti na www.mojedelo.com.

90,6 95,1 95,9 100,3

Vedno z menoj!

Vedno z menoj!

VISOKA
ZDRAVSTVENA ŠOLA
COLLEGE OF NURSING
CELJE - SLOVENIA

Magistrski študijski program 2. stopnje
PALIATIVNA OSKRBA

Magistrski študijski program Paliativna oskrba

Paliativna oskrba je aktivna celostna obravnava bolnikov z neozdravljivo boleznijo in podpora njihovim bližnjim. Je relativno novo strokovno področje medicine in zdravstvene nege in do sedaj v Sloveniji, pa tudi v širši regiji, formalni študij na tem področju ni bil možen. Vrzal zapolnjuje Visoka zdravstvena šola v Celju z magistrskim študijskim programom Paliativne oskrbe. Študijski program, ki odgovarja na izzive in potrebe stroke, je mednarodno primerljiv.

1. prijavni rok 2. prijavni rok
1. 6. do 31. 8. 2019 15. 9. do 23. 9. 2019

INFORMATIVNI DNEVI

22. 8. 2019 OB 17. URI
12. 9. 2019 OB 16. URI

Dodatne informacije:
Visoka zdravstvena šola v Celju,
Mariborska cesta 7, Celje
www.vzsce.si
03 428 79 00

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

Vsak četrtek ob 20.00
na programu
VTV - Vaše televizije

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najviza

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA
od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

SIOL kanal 673 amis kanal 306 telemach kanal 271 T2 kanal 152

MOTORNA VOZILA

PRODAM

OPEL corso 1,2, letnik december 2003, prvi lastnik, prodam. Telefon 031 258-025. 1143

KUPIM

MOTOR Tomos, lahko v okvari ali vozen, kupim. Telefon 041 415-846. 1157

STROJI

PRODAM

NAKLADALKO Sip 17 prodam. Telefon 041 583-749. 1150

OBRAČALNI plug Vogelnot, dvobrazdni, 12 col, prodam. Telefon 070 419-686. 1167

KUPIM

TRAKTORSKO krožno žago kupim. Telefon 041 392-978. 1155

POSEST

PRODAM

RAJSKO parcelo sredi Celja, pod gradom, velikost 2.600 m², prodam po 10 EUR/m². Telefon 041 510-303. 1158

ODDAM

NA idilični lokaciji v Laškem ugodno oddam manjšo hišo z vrtom (dve spalnici, dnevna soba, kuhinja, shramba). Telefon 041 690-680. p

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave, črne, štajerke, prodamo. Ob nakupu 10 kokošk petelina podarimo. Živali so redno cepljene in nimajo odščipnenih kljunov, zato so primerne za kmečko rejo. Kmetija Lešer, Lopata 55, Celje, telefon 031 461-798, 041 763-800, 051 379-031. p

NESNICE, rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Vzreja nesnic Tibaot, telefon (02) 582-1401. n

KOKOŠI nesnice, jarkice, rjave barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

BIKICA simentalca, starega 3 tedne, teličko simentalca, staro 14 dni in kravo s teletom, prodam. Telefon 051 702-170. p

PRAŠIČE, težke približno 50 kg, ugodno prodam. Možna dostava. Telefon 041 836-398. 1156

TELIČKO simentalca, težko 150 kg, prodam. Telefon 041 958-884. 1162

OSLIČKO sive barve, staro eno leto, prodam za 320 EUR. Telefon 041 274-320. L 77

KUPIM

DEBELE, suhe telice, krave in bikce za pitanje kupim. Plačilo takoj + DDV. Telefon 041 653-286. š 132

PITANE krave in telice za zakol, po širši Štajerski, kupim. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

ODLIČNO vino, belo in rdeče, cena 1 EUR, prodam. Telefon 031 499-910. p

BELO in rdeče vino, cena 1,20 EUR/liter, prodam. Telefon 040 796-388. p

BELO vino, sorte laški rizling, renski rizling, beli pinot ali sauvignon, šipon, prodam. Zbiram tudi naročila za grozdje teh sort. Možna dostava. Telefon 041 609-320. p

VINO jurka, smarnica, prodam. Telefon 5799-192, 041 518-421. 1168

KORUZO za silažo, 1,10 ha, prodam. Celje, telefon 070 403-057. 1165

VINO, belo in rdeče, ugodno prodam. Telefon 041 720-499. 1170

OSTALO

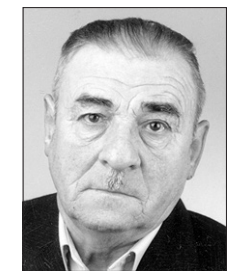

PRODAM

DESKE in plohe lipe, jesena, češnje in hruške, vse zračno suho, prodam. Telefon 040 211-346. p

DRVA, bukev, na paletah, dolžine 25, 33 in 50 cm, prodam. Cena 130 EUR. Po dogovoru tudi dostava. Telefon 051 743-942. p

*Ko vajine zaželimo si bližine,
gremo tja na mirni kraj tišine.
Tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče,
da vaju med nami več ni.
Le delo, veselje in trpljenje
vajino je bilo življenje,
pri nas ostala sta praznina
in velika bolečina.*

V SPOMIN

BORNŠEK

IVAN (1934 - 2004)

IVAN ml. (1961 - 2017)

Hvala vsem, ki ju ohranjate v trajnem spominu.
Vajini najdražji, ki vaju močno pogrešamo.

1171

RAZNO

MEŠANI pevski zbor Jesen Laško išče pevca tenorista in basista. Telefon 070 732-717. 1144

IZVAJAMO posek, spravilo in odkup lesa. Si-ma-les, Zagorje 31, Lesično, telefon 040 211-346. p

KREATIVNE POČITNICE Z MCC-JEM V MESTNIH ČETRTEH

Ustvarjalne delavnice, športne in družabne igre za vse mlade in mlade po

PROSTORI MESTNE ČETRTE HUDINJA
26. 8. DO 30. 8. 2019
MED 10.00 IN 13.00 URO

PROSTORI MESTNE ČETRTE SLAVKO ŠLANDER
19. 8. DO 23. 8. 2019
MED 10.00 IN 13.00 URO

PROSTORI MESTNE ČETRTE DEČKOVO NASELJE IN NOVA VAS
19. 8. DO 23. 8. 2019
MED 10.00 IN 13.00 URO

VSTOP PROST!

PRIJAVE NA:
SENTA.JEVSENAK@MC-CELJE.SI

V SODELOVANJU Z MESTNIMI ČETRTEMI MESTNA OBČINA CELJE MCC celjski mladinski center

novi tednik
Vedno z menoj!

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje
Vedno z menoj!

Filmski večer
torek in sobota 22.35

ARENA

TV ARENA
PRI VAŠEM OPERATERJU
T-2 - 189 TELEKOM - 688
A1 - 311 TELEMACH - 129

VEDEŽEVANJE, ASTROLOGIJA,
NUMEROLOGIJA, REIKI, FENG SHUI

www.astrocenter.si
090 77 77
2,19 €/min. iz omrežja Telemach, ceno iz drugih omrežij določajo drugi operaterji

metropol

od ČETRTRKA do NEDELJE
20.00 **Bilo je nekoč ... v Hollywoodu** – komična drama
SREDA
20.00 **Bilo je nekoč ... v Hollywoodu** – komična drama

KINO VELENJE

PETEK
18.00 **Raziskovalka Dora** – družinska pustolovščina
20.00 **Angry Birds 2** – animirana pustolovščina
20.30 **Carmine Street Guitars** – dokumentarni
22.00 **Annabelle 3** – grozljivka
SOBOTA
18.00 **Angry Birds 2** – animirana pustolovščina, sinh.
19.00 **Carmine Street Guitars** – dokumentarni
20.00 **Bilo je nekoč ... v Hollywoodu** – komična drama
20.30 **Stiks** – drama
NEDELJA
16.00 **Angry Birds 2** – animirana pustolovščina, sinh., 3D
18.00 **Raziskovalka Dora** – družinska pustolovščina
19.00 **Stiks** – drama
20.00 **Bilo je nekoč ... v Hollywoodu** – komična drama

ZVEZDE POD ZVEZDAMI

na ploščadi ob Domu kulture Velenje (brez vstopnine)
PONEDELJEK
21.00 **Bunkica** – komedija v primeru slabega vremena v mali dvorani Kina Velenje

Kulturne prireditve

PETEK, 16. 8.

19.00 Dom kulture Svoboda Griže
Ob 100-letnici PGD Griže odprtje razstave
20.00 Letni oder Epik teatra in kavarna Pri kulturni pip'ci Zgornji trg Šentjur
Epik komični petek: Tin Vodopivec in prijatelji
20.30 Vodni stolp Celje
Tribute to the Doors 2.0 koncert; v primeru slabega vremena odpade
21.00 Pred Domom kulture Velenje
Brencl banda koncert; v primeru slabega vremena odpade

SOBOTA, 17. 8.

10.30 Travnik pri Domu kulture Velenje
Sobotne lutkarije: Škratek Prijateljček reši težave
Zavod enostavno prijatelji; v primeru slabega vremena predstava odpade
20.30 Pred Domom kulture Velenje
Urška Supej kvartet
Mozzajik Summer festival; v primeru dežja bo koncert odpadel
21.00 Mestna kavarna Metropol
Skupina Earth Shock koncert, vstop prost; v primeru slabega vremena odpade

NEDELJA, 18. 8.

11.00 Pokrajinski muzej Celje
Celjski strop s kulturnozgodovinsko razstavo javno vodstvo po razstavi
20.30 Pred Domom kulture Velenje
Mathias Ruppung Scopes Mozzajik Summer festival; v primeru dežja bo koncert odpadel

TOREK, 20. 8.

19.00 Vila Bianca Velenje
Trio Tschejefem 31. citrarski festival Prešmentane citre
20.30 Vodni stolp Celje
Svet v mestu: Funk Fu koncert, vstop prost; v primeru slabega vremena odpade

SREDA, 21. 8.

19.00 Vila Bianca Velenje
Ljuba Jenče in Tomaž Plahutnik 31. citrarski festival Prešmentane citre

Ostale prireditve

PETEK, 16. 8.

8.00 Parkirišče za pošto Velenje
Kramarski sejem
18.00 Na trgu vasi Lipa Term Olimia
Terme Olimia fest 2019 tržnica lokalnih izdelkov in zabava s tamburaško skupino Ekipa

21.00 Mestna kavarna Metropol

Dalmatinski večer s skupino Štajerska mornarica koncert, vstop prost; v primeru slabega vremena odpade

SOBOTA, 17. 8.

8.00 Parkirišče za pošto Velenje
Kramarski sejem
8.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica Velenje s spremljevalnim programom

9.00 Letni oder Epik teatra in kavarna Pri kulturni pip'ci Zgornji trg Šentjur
Sobotna risalnica likovne delavnice za šolarje

10.00 do 20.00 Stari grad Celje
Živa zgodovina na Starem gradu tudi v nedeljo ob istem času

17.00 Drevesna hiša, Mestni gozd Celje
Ustvarjalna zbirka živali izvajajo: Otroške sanje, d.o.o., primerno za otroke od 4. leta starosti, vstop prost; v primeru slabega vremena dogodek odpade

17.00 Pri Gasilskem domu Pristava pri Mestinju

Ob prazniku občine Podčetrtek krajevni praznik KS Pristava, kmečka parada in gasilska veselica s tekmovaljem

20.00 Gastro pub Kolodvor Žalec
Kukčevi večeri večer popularne glasbe s pihalnim kvintetom Sakstet

NEDELJA, 18. 8.

11.00 Citycenter Celje, otroški park Džungla
Krokodilček Tilček in kit pravljica za otroke

11.00 in 16.00 Kavčnikova domačija Šoštanj
Rožarji zgodbe o zeliščarjih iz Zgornje Savinjske in Saleške doline

17.00 Koča pri čarovnici Olimje
V pravljicnem svetu igrana lutkovna predstava, ogled dežele pravljič in predstava avtorice Mirjam Kampuš

TOREK, 20. 8.

9.00 in 16.00 Travnik pri Domu kulture Velenje

Mesto pleše poletje na travniku; v primeru slabega vremena bodo igrarije odpadle

18.00 Mestna plaža Celje
Čararije: Zabava s čarovnikom Grego primerno za otroke od 3. do 10. leta, vstop prost; v primeru slabega vremena dogodek odpade

SREDA, 21. 8.

10.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku

S knjigo v film druženje ob knjigi in filmu

10.00 Mestna knjižnica Velenje
Možgančakajmo z Brainobrain Velenje zabavna središča bo v znamenju nagajivih števil in zvitih ugank

Dobrodelne prireditve

SREDA, 21. 8.

19.00 Pri sv. Neži v Libojah

Euro kvintet, Griški kvintet, Navihani muzikanti, MJAV 16. dobrodelni zahvalni koncert

Razstave

Stari grad Celje, stolp nad Pelikanovo potjo: Svetlikanje prekletih/ Flickering of the damned, zvočna instalacija Gašperja Piana; do nadaljnjega; Prostorska postavitve Marka Požlepa Svetlikanje prekletih 2. del – fragmentacije zgodovine; do preklica
Stari grad Celje – medzidje: razstava Danes grofje Celjski in nikdar več; do nadaljnjega
Paviljon za prezentacijo arheologije, Glavni trg Celje: razstava Rimska Celeja; do nadaljnjega
Otroški muzej Hermanov brlog: razstava Zemlja pleše; do konca leta 2019
Galerija sodobne umetnosti Celje: razstava Čas in repetacija; do 22. 9.
Likovni salon Celje: razstava Normalizacija, umetnika: Borut Krajnc & Martin Kollar; do 1. 9.
Osrednja knjižnica Celje: razstava Zgodovina kulturnih društev na območju občine Štore avtorja Mateja Ocvirka; do 31. 8.
Mestna plaža Celje, Savinjsko nabrežje: razstava zloženke Flying High Branka Lesjaka; do 31. 8.
Splošna bolnišnica Celje: razstava Svetovni dan možganov,

gradivo dijakov Srednje zdravstvene šole Celje; do 31. 8.
Galerija Volk Celje: 3. slikarska in fotografska razstava ex-tempore: Poletje, v okviru I. celoletne likovne kolonije Štirje letni časi 2019 (zima-pomlad-poletje-jesen) in XXI. Poletnega slikarskega ex-tempora JSKD OI Celje; do 31. 8.
Schwentnerjeva hiša Vransko: razstava Bela krizantema, ambientalna postavitve ateljejev Vrstveno-delovnega centra Tončke Hočevar in Martine Obid Mlakar; do 30. 8.
Jakijeva hiša - Galerija Nazarje: razstava Bogdana Sobana Odtisi časa; 20. 8.
Galerija Velenje: razstava Borisa Beje Tišina v času hrupa – kiparski objekti in instalacije; do 31. 8.

Stalne razstave

Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Etnološka zbirka, Kulturno- in umetnostnozgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih (prilagojeno za osebe z motnjami vida), Lapidarij, Alma M. Karlin: Poti
Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski
Stari grad Celje – Friderikov stolp, klet: Teater groze – razstava mučilnih naprav od 16. do 18. stoletja
Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid
Zgornji trg Šentjur: Rifnik in njegovi zakladi, Pesem južne železnice
Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca – življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca
Pri železniški postaji Šentjur: Muzej Južne železnice
Planina pri Sevnici: Kozjansko žari
Ponikva, Uniše: Slomškova rojstna hiša
Cerkev sv. Leopolda Loka pri Žusmu: Glažute na območju Žusma
Muzej Laško: Laško – potovanje skozi čas; Geologija okolice Laškega; Pivovarstvo in zdraviliški turizem
Muzej novejših zgodovine Celje: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka
Otroški muzej Hermanov brlog: Brlog igrač
Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitve
Dvorec Strmol: Kuharica (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in vezenine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje

Vedno z menoj!

novi tednik

Vedno z menoj!

Podjetje NT&RC, d.o.o.

opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost

Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje, telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Anica Šrot Aužner

Tisk: Salomon, d. o. o.

Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5 % davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
E-mail: radio@nt-rc.si, v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Tatjana Cvirn, Barbara Gradič Oset, Robert Gorjanc, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Vodja marketinga: Bojan Kunc

NAROČNINE

Telefon: (03) 4225 171

E-pošta: narocnine@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa pri Abanki d.d. Ljubljana: SI56 0510 0801 5262 360. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

MALI OGLASI, OSMRTNICE IN ZAHVALE

Telefon: (03) 4225 144

E-pošta: oglasi@nt-rc.si

Neobičajna zamisel društva Doba ideja

Flaminga plesala po polzelskih ulicah

Društvo Dobra ideja s Polzele je organiziralo »poletni walkaround«. Po polzelski promenadi, obarvani s poletnim vzdušjem, se je minulo soboto zvečer sprehajal par flamingov. Iz zvočnika je igrala glasba, rožnati pojavi pa sta z mimoidočimi tudi zaplesali.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

Si predstavljate, da se na vroč poletni večer odpravite na sprehod, nasproti pa vam prideta veliki rožnati ptici? Začetno začudenje bi se zagotovo hitro prelevilo v

smeh. Prav to se je zgodilo v soboto zvečer na Polzeli.

Animatoriki Bina Plaznik in Goja Lajlar sta »zajahali« velika flaminga in z njima odplesali med ljudi. Kot je

povedala Laznikova, tudi vodja društva, so roza ptiče izbrali, ker veljajo flamingi za zelo družabno vrsto. In zakaj so se v društvo sploh odločili za tovrsten nastop? Plaznikova odgovarja: »Predvsem zato, da bi ljudem nekoliko popestrili poletni vsakdan, mogoče že rahlo dolgočasne počitnice, ali da bi odgnali jezo zaradi vremena – enkrat je prevroče, drugič prehladno. Ampak ko človek zagleda ti dve pojavi,

Ljubezen je v zraku ...

dva flaminga oziroma jezdeca flamingov, enostavno ne more ostati ravnodušen. Usta se preprosto sama razležejo v nasmeh. In nasmejani obrazi so naš cilj.«

Nekateri zaplešejo, drugi zbežijo

Sprehod po ulicah v navadni opravi zagotovo ni nekaj vsakdanjega. Društvo Dobra ideja je tovrstno animacijo, ki so jo člani poimenovali »poletni walk-

round«, v domačem kraju pripravilo prvič. Sta se pa rožnata ptiča med ljudmi sprehodila že v drugih krajih po Sloveniji. Odzivi so povsod precej podobni, pravi Plaznikova. »Skoraj vsi se obrnejo, pogledajo, kaj pripomnijo ali se zgolj nasmehnejo. Mnogi fotografirajo od daleč. Včasih se kdo tudi skrije ali zbeži, če se mu flaminga preveč približata. Predvsem otroci so tisti, ki z navdušenjem pritečejo in

ptičema oziroma jezdecema podelijo topel objem. Seveda je skupinsko fotografiranje nato obvezno.«

Ceprav posebne gneče v soboto na polzelskih ulicah ni bilo, verjetno je k temu pripomoglo tudi izjemno vroče vreme, v društvu ocenjujejo, da je dogodek uspel: »Ljudem sta animatoriki prižgali iskrico v popoldnevu in zgodbo za pripovedovanje. To je to.«

Foto: Jurij Žohar, Tone Tavčar

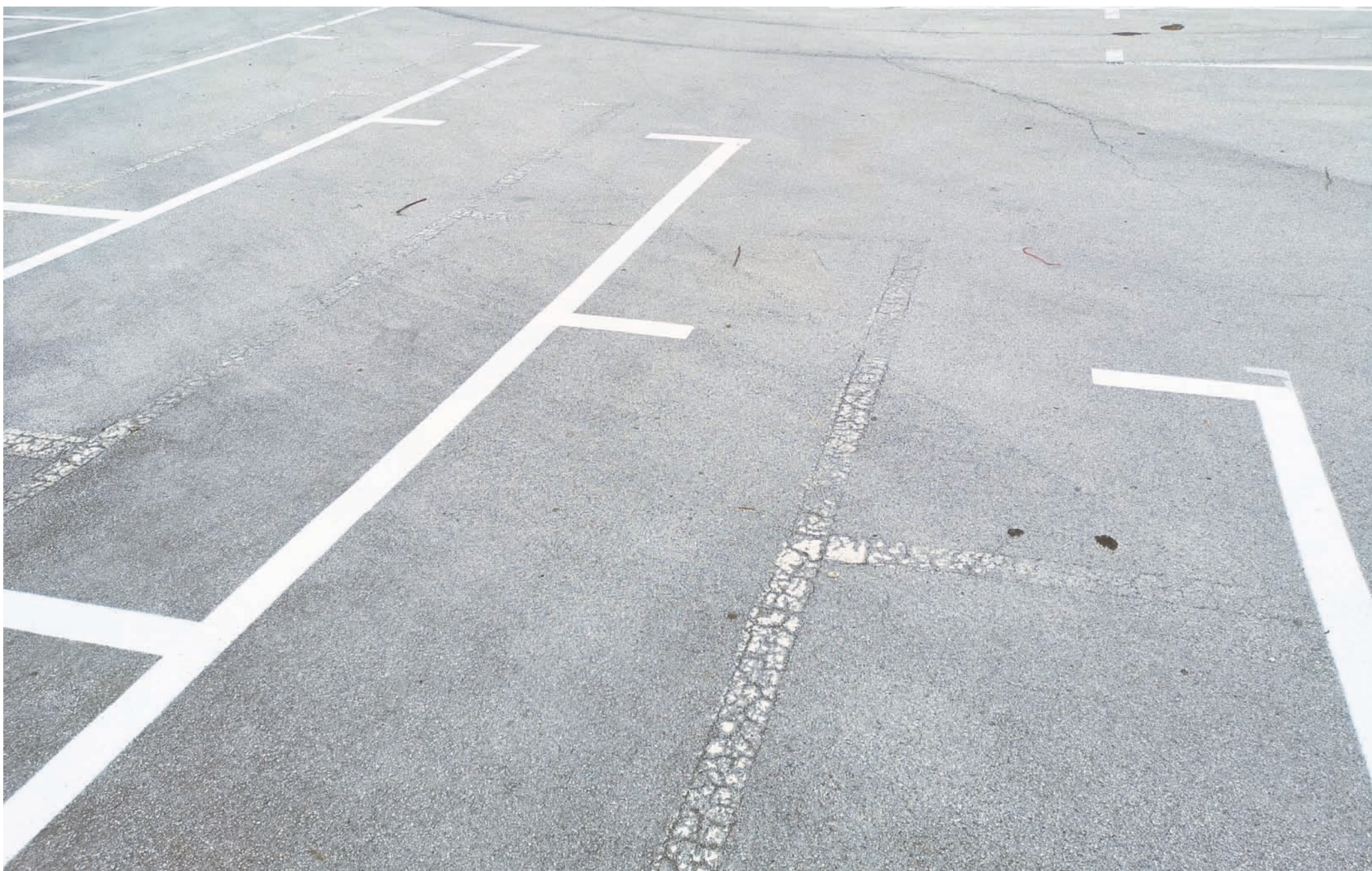

Najpogumnejši so vedno otroci.

FOTO TEDNA

Novi »maler«, nova pravila

Foto: SHERPA

Šentjurski alpinisti po zasneženih vrhovih Peruja str. 28-29

Foto: osebni arhiv

Plesalka Zala Pezdir o življenju na Švedskem str. 30-31

Na Lovrenčevem v Podčetrtku str. 32-33

Z dvignjenim palcem po Balkanu str. 34-35

Boštjan Štrajhar, novi direktor ZKŠT Žalec

»Življenje je dosti bolj podobno skladbi kot matematični enačbi«

Boštjan Štrajhar se je po študiju in diplomi iz waldorfske pedagogike v Angliji vrnil v Slovenijo, kjer se je lotil še znanstvenega magistrskega študija antropologije. Pri tem je poglobljajal znanje s področja otrokovega razvoja. Teoretično in praktično se je ukvarjal s psihoanalizo ter preučeval zgodovino otroštva. Poleg raziskovanja otroštva ga je pritegnila tudi epistemologija, kjer je povezoval spoznanja kvantne fizike, psihoanalize in lastne izkušnje v zaključeno celoto. Skoraj dvajset let je bil vpjet v poučevanje. Enajst let je kot učitelj in razrednik poučeval na Waldorfski šoli Ljubljana, leta 2011 je postavil temelje šole v Celju, dve leti kasneje se je šola, ki jo je do lani vodil kot ravnatelj, preselila v Žalec, kjer je odprla tudi vrtec. Po skoraj dvajsetih letih učiteljevanja se podaja na novo poslovno pot. Avgusta je prevzel vodenje javnega zavoda, ki v Savinjski dolini skrbi za razvoj in promocijo kulture, športa in turizma. Njegov moto pa ste prebrali že v naslovu. »V skladbi se matematična natančnost prepleta z umetnostjo, glasbo slišiš, enačba pa je bolj v domeni enostranskosti, torej samo intelekta. Zato je življenje bolj podobno skladbi,« pojasni.

LEA KOMERIČKI KOTNIK

»S strokovnimi vodji bom najprej pregledal uresničene programe ter preveril, kaj je treba v tem letu še izpeljati. Zavod ima odlične programe, edina stalnica v vseh poslovnih procesih pa je sprememba, saj brez te ni razvoja. Tako kot sta pomembni odgovornost in samoiniciativnost zaposlenih, se mi zdi pomembno tudi njihovo zadovoljstvo,« je povedal ob vstopu v novo obdobje. A Štrajhar ni zgolj vodja, prej ravnatelj in danes direktor je predvsem človek. »Sem oče štirih otrok, harmonikar, navdušen »električni« gorski kolesar, rad imam dobro hrano in seveda kakovostno pivo. Vse, kar delam v življenju, delam predano in s srcem, saj je življenje prekratko, da bi zapravljaj čas z nečim, v čemer ne vidim (več) smisla. Seveda pa to ne pomeni, da so moji cilji izključno hedonistični, še manj v nenehnem iskanju sreče. Sreča je danes napačno razumljena in kot taka zelo popačena in precenjena,« meni sogovornik.

Nismo vam dali ravno veliko miru in časa za spoznavanje novega okolja. Kako

se počutite po prvih dneh v novi službi?

Že drugi dan sem kolegom, ko so me vprašali ravno to, povedal, da se počutim, kot bi bil od nekdanj tukaj. (smeh) Trenutno še spoznavam sodelavce, kolege. Veliko se pogovarjamo. Tako bom lažje spoznal njihove zadolžitve in ideje. Direktor brez dobrih sodelavcev ne more nič. Vse, kar lahko rečem, je, da so res dobri. Trenutno je sicer čas dopustov in se z vsemi še nisem uspel srečati, kar je na nek način tudi dobro. Tako lahko počasi spoznavam svoje kolege in si lahko res za vsakega vzamem dovolj časa. So dobra ekipa, ki se bo pustila tudi voditi, kar je zelo pomembno. Tako bomo lahko skupaj ustvarili še več. Meje navzgor ni.

Kakšna je vaša vizija vodenja?

Stvari so vedno lahko boljše. To pa ne pomeni, da so trenutno

slabe. Vsaka sprememba lahko oziroma mora prinesiti nekaj izven tistih okvirjev, ki si jih človek predstavlja. Kajti, če si predstavljaš kakšno naj bi sprememba bila, potem to ni več sprememba. Zase lahko rečem, da sem resnično stopil izven vseh okvirjev, ki sem jih do sedaj poznal. Verjamem, da bom lahko kot novinec na tem področju v zavod prinesel svež veter. Ker če že »vse veš« in delaš dokaj avtomatično, si ujet v svoje okvire, težko vidiš stvari izven tega. Otroci so na primer odlični pokazatelj, kako neobremenjeno gledati in videti stvari. Pri postavljanju vprašanj nimajo zavor. In svojim novim kolegom sem ob prvem srečanju povedal, da zame ni neumnih vprašanj.

Omenili ste, da ste tudi vi, z nastopom nove funkcije, stopili iz poznane cone udobja. To pomeni, da ste imeli pred prvim delovnim dnevom treme?

Seveda. Ampak malo treme je dobro imeti.

Če se vrneva še nekaj mesecev nazaj. Spomladi ste se prijavi na razpis za mesto direktorja ZKŠT. K vašemu imenovanju je kot zadnji dal soglasje še občinski svet in takrat je župan Janko Kos dejal, da ste pripravili enega boljših programov v zadnjem času. S čem ste komisijo in ustanovitelja prepričali?

»Kakovosten program snujejo strokovnjaki in vizionarji, ki so v stiku z ljudmi. Nepovezanost z uporabniki katerihkoli storitev hitro pripelje do odtujitve med uporabniki in izvajalci. Ko pride do tega, je v očeh izvajalca, torej delavca, pomemben samo še on sam in ne več tisti, za katerega se dela.«

Tu bi izpostavil predvsem dve točki. Prva stvar je, da moraš biti realen. Ne gre samo za program. Vsi lahko imamo čudovite ideje in ideale, ampak to je treba spraviti v življenje. Imeti program, ki bo iz Žalca naredil Las Vegas ali nekaj, kar Žalcu ne pristoji, se lahko dobro sliši oziroma se dobro bere, drugo pa je, ali je to primerno in ali je to sploh namen javne službe. To pa ne pomeni, kar bi lahko morda nekdo narobe razumel – da prideš, se udobno namestiš in nič novega ne narediš. To nisem jaz, zato sem tudi pustil pot, ki sem jo pred 19 leti začel. Verjamem, da mi bodo tudi osebne izkušnje velikih sprememb, ki sem jih do-

življal v zadnjem letu – umrla je hčerka, preselili smo se in zamenjal sem službo – pomagale pri uspešnem delu.

Zadnje leto ste doživeli res veliko pretresov.

Res je. Ampak smisel življenja ni v iskanju nirvane in miru. Ko te v življenju nekaj dotolče, ko ne gre v skladu s tvojimi predvidevanji, s tvojimi načrti, je pomembno, da vstaneš, se pobereš, se iz tega nekaj naučiš in rečeš: »Sedaj grem pa naprej.« Do kdaj? Dokler me spet ne potolče. Ker slej ali prej me bo. Lahko so manjše in večje stvari. V našem družinskem življenju so se v zadnjem letu zgodile res tri velike spremembe. Šele ko si pripravljen videti stvari drugače in to sprejeti, lahko začneš te spremembe tudi živeti. In v poslovnem svetu je popolnoma enako. Super je imeti krasne ideje, še bolj super pa je te ideje uresničiti. Pri tem pa je treba biti stvaren. Namen in poslanstvo javnega zavoda je javna služba. Najprej je treba videti, kaj Žalec ima in ima res ogromno. Z Žalcem sem vsakodnevno povezan od leta 2013 in že v tem času je opazen velik napredek – prenova mestnega jedra, priznanja za najlepše urejeno manjše mesto, fontana piva, svetovni hmeljarski kongres, štart kolesarske d i r k e

– to so stvari, dogodki svetovnih razsežnosti. V Žalcu res vidim veliko možnosti za razvoj tudi v prihodnje. Z ekipo, ki je v ZKŠT in z ekipo na občini, ki je ustanoviteljica zavoda, mislim da so odprte res široke poti. Prepričan sem v nadaljnji razvoj in v to, da bomo skupaj spisali lepo zgodbo.

ZKŠT zajema zelo široko področje delovanja: skrbi za področje turizma, ki zadnja leta resnično cveti, kot tudi za področji kulture in športa. Se boste kateremu področju še posebej posvetili, boste katerega spremenili, nadgradili?

»Nobena skrajna pot ni dobra, in če govorimo o alternativni, torej o dveh izključujočih se možnostih, takšna izbira ni optimalna, saj alternativa že v izhodišču izključuje.

Dobre odločitve povezujejo in vodijo po srednji poti, sicer lahko hitro pride do skrajnih oblik in strastne zavzetosti do neke ideje ter nestrpnosti do drugače mislečih. A na koncu se je vendar treba odločiti in pri odločitvah ne moreš upoštevati vseh, zato odločitve vodijo tudi ne morejo biti zgolj všečne. Biti morajo prave. Ali so takšne, pa spoznamo šele čez čas, včasih traja celo več let, da se pokažejo rezultati neke odločitve.«

Kultura je izjemno pomembno področje osebnega in družbenega razvoja, je prepričan novi direktor ZKŠT. Skupaj s sodelavci se bo trudil, da bo na prireditvah dvorana doma II. slovenskega tabora polna.

Zavod ima tri osnovna področja delovanja – šport, kultura in turizem – in je še četrto področje, ki je splošno in prav tako pomembno. Zagotovo je področje turizma izjemno močno, to pa nikakor ne po-

duktom. V načrtu je tudi razvoj tako imenovanega razpršenega hotela oziroma razpršenih prenočišč v starem mestnem jedru. Trenutno imamo v Žalcu večinoma obiskovalce, želimo pa si več turistov. Tu-

Američani zelo prevzeti nad idejo, da lahko pivo kupijo in spijejo v parku. Hkrati je treba poudariti, da s tem nikakor ne spodbujamo alkoholizma, ampak zmerno in odgovorno, kulturno pitje. Gre za pokušino. K

»Vse, kar počnem v življenju, delam predano in s srcem, saj je življenje prekratko, da bi zapravljaj čas z nečim, v čemer ne vidim (več) smisla. Seveda pa to ne pomeni, da so moji cilji izključno hedonistični, še manj v nenehnem iskanju sreče. Sreča je danes napačno razumljena in kot taka zelo popačena in precenjena.«

meni, da sta šport in kultura kakorkoli prikrajšana. V turizmu gre za idejo javno-zasebnega partnerstva z izvedbo Hopslandije, ki bo dopolnitev obstoječim turističnim pro-

risti so tisti, ki prenočijo. Ponudimo lahko veliko. Žalec ima skoraj vse. Ima svetovni fenomen, fontano piva. Pred dnevi, ko smo gostili hmeljarski kongres, so bili predvsem

temu je treba priključiti gastronomijo. Na tem področju je še veliko možnosti. V Žalcu imamo Galerijo okusov, ki je gastronomsko visoko ocenjena, dobrodošlo bi bilo odpreti še

»Javni zavod pokriva zelo široko področje delovanja, poleg javne službe opravlja tudi tržno dejavnost. Poleg vseh programov, ki jih izvaja, je treba negovati dobre, uveljavljene dogodke, ne smemo pa se bati novih izzivov in izboljšav. Zagotovo bom potreboval nekaj časa, da bom v podrobnosti spoznal vsako celico zavoda in njegovo povezanost z okoljem,« pravi Boštjan Štrajhar, ki je avgusta prevzel vodenje žalskega zavoda za kulturo, šport in turizem.

kakšno pravo pivnico z dobrim spremljevalnim programom. V občini in celotni dolini je mogoče videti in doživeti veliko zanimivih stvari: Jamo Pekel, ekomuzej, fontano piva, ribnik Vrbje, Dvorec Novo Celje, kjer pa se že začne prepletati kultura. In kultura je izjemno pomembno področje. Sem antropolog in če gledamo antropološko, kaj je tisto, kar je omogočilo razvoj neke družbe, zgodovinsko to ni bila ekonomija, ampak kultura. Bolj ko gremo v našo preteklost, primitivnejša je kulture in več je surovega obnašanja. Bolj kot je nek narod razvit, več je empatije, več je čutenja drugega in več je kulture. Pri razvoju javnega interesa je kultura res izjemno pomemben dejavnik. Javnosti je treba ponuditi tisto, kar je všečno, tisto kar pritegne in sprosti, pa tudi tisto, ki da nekaj več. Rabimo zabavo, sproščena druženja in take prireditve so. Ampak rabimo tudi prireditve, ki imajo dodano vrednost, ki odpirajo nove kulturne dimenzije.

Kar se športa tiče – že stari rek pravi: zdrav duh v zdravem telesu. V zadnjih 19 letih sem bil v okviru različnih programov šol v naravi zelo športno aktiven. Preveslal sem reko sedmerih imen, Ljubljano, prehodil sem pot od Soče do Save, hodili smo od Slavnika do Strunjana. Skratka sodeloval sem pri številnih športno-rekreativnih podvigih. Res pa je, da ne spremljam toliko športa na televiziji. Pa saj to ni šport. Šport je, da si aktiven. In v občini je ogromno možnosti za to. Veliko je različnih društev in človek je, če

»Kot učitelj in ravnatelj sem 19 let predaval o pomembnosti novih izzivov, o tem, kako je današnji čas drugačen od preteklega, o tem, kako najti moč za nove življenjske poti. Če nekaj resno misliš, potem ni dovolj o tem samo govoriti, zato sem dal v šoli odpoved. Teorija je zame prazna, pomembna so dejanja in konkretni rezultati na vseh področjih. Šteje tisto, kar sem naredil, ne tisto, kar bi lahko naredil.«

Nikakor ne. Še preden sem uradno nastopil funkcijo, sem govoril s številnimi ljudmi, ki skrbijo za dobrobit občanov v vseh okoliških občinah in izrazili so željo po tako dobrem ali še boljšem sodelovanju tudi v prihodnje. Sem vsekakor za to, saj je moč v sodelovanju. In ko meje, ki si jih ljudje postavljamo v glavah, odpremo, se rodijo dobri produkti.

Kako sicer gledate na splošno družbeno dogajanje pri nas?

Nenehno idealiziranje starih časov, češ, kako je bilo v času naših (starih) staršev boljše živeti, je znak potlačene travme. Prepričan sem, da živimo v obdobju, ki za veliko večino glede na katerokoli preteklo obdobje ponuja boljše okoliščine za razvoj posameznika na vseh ravneh. Živimo na način, ki si ga niso mogli predstavljati niti kralji, vprašanje pa je, ali to čutimo in ali smo s tem, kar imamo, zadovoljni.

Kako ocenjujete utrip v občini ter v širši regiji?

Z Žalcem sem vsakodnevno povezan od leta 2013 da-

Žalec vsekakor je središče pivovarstva, saj ima več kot 150-letno tradicijo hmeljarstva, hmeljarski inštitut, sto hmeljarskih kmetij, Simona Kukca, očeta slovenskega pivovarstva, Ekomuzej hmeljarstva in pivovarstva Slovenije, fontano piva, kjer lahko vsak mesec poskušamo nove, kvalitetne vrste piva. Vse vrste so izjemne, aromatične, z več okusa in vsebine, tudi zaradi vedno novih sort hmelja in postopkov varjenja. Pivo izdelujejo s srcem, kakovost pa govori sama zase. Ko enkrat poskusiš »craft« piva, hitro pozabiš na industrijska, ob tem pa skrbim za to, da ne pride do preobremenitve brbončic, saj bi te izgubile zmoglost kakovostnega, kulturnega okušanja.

Kaj pa prireditve, teh je med letom res veliko, jih obiskujete oziroma jih boste?

Kot dober vodja moraš vsekakor obdržati stik z ljudmi. Ne moreš biti zatopljen samo v program ali samo v številke. Za dobro vodenje je treba vse to nujno prepletati.

želi, lahko aktiven. Seveda pa nas tudi na tem področju čakajo izzivi.

Bazen?

Ja, bazena v Žalcu še ni in projekt Hopslandija bo zagotovo močno obogatil tako turistično kot športno ponudbo. Sicer pa menim, da se bo v prihodnjih letih razmahnila tudi uporaba baterijskega oziroma električnega kolesarstva. Ko sem bil še malo mlajši, sem s prikolico zadaj po taborskih hribih vlekel dva otroka in ko sem prišel na vrh, sploh nisem uspel videti vseh lepot, ker sem imel jezik do tal. (smeh) Danes imam električno kolo in na vrhu lahko uživam v razgledu.

ZKŠT Žalec je sicer javni zavod žalske občine, katerega usluge koristijo vsi Spodnješavinjčani. Mej verjetno ne boste zapirali?

lje, od tega meseca pa soustvarjam športno, kulturno in turistično podobo občine Žalec. Če pogledamo, kaj vse je bilo narejeno v občini samo v nekaj zadnjih letih, hitro ugotovimo, da je napredek ogromen tako na gospodarskem kot negospodarskem področju. Samo mesto Žalec kot središče Spodnje Savinjske doline je lepo in urejeno, ponuja glasbene in kulturne večere v sklopu festivala Zeleno zlato, razstave, predstave, predavanja, pohode, Odprto kuhno. Za vsakega se nekaj najde. Veselim se tudi sodelovanja s celo Savinjsko dolino, saj bomo le s povezovanjem naredili največ vsak za svoj kraj in skupaj za celo dolino.

Žalec je v zadnjem času nekako postal pravo središče pivovarstva pri nas. Ste ljubitelj piva? Katerega?

Obiskujem kar se da veliko prireditev. Pridem za pol ure, uro, vsaj toliko, da začetim utrip. Za kaj takega namreč ne zadostuje poročilo. Treba je med ljudi. Tako sem si tudi zastavil delo. Da grem med ljudi, ne zgolj med kolege, temveč med občane. Predvidevam, da bo prvo leto, da spoznam prireditve, res zelo intenzivno.

Kakšen vodja ste?

Zelo nehvaležno je ocenjevati samega sebe, saj imajo vsake oči svojega »malarja«. Sigurno sem do neke mere zahteven in želim, da so stvari narejene. Hkrati pa sem dostopen in razumevajoč. Idealen, a ne? (smeh) Sicer pa pravim, da je treba dobro delati, imeti najprej v mislih uporabnike, a se tudi dobro zabavati. To je ključno.

Foto: SHERPA

Šentjurski alpinisti po zasneženih vrhovih Peruja

Gora bo počakala, cilj je že sama pot

»V Himalaji je ogromno lepih vrhov, ki še vedno niso dostopni zaradi sporov Indije, Kitajske in Pakistana. Mimo tamkajšnje birokracije ne moreš. Glede odkrivanja šesttisočakov tako ni bolj prijazne države, kot je Peru.« Tako pravijo člani Plezalnega kluba Rifnik Šentjur, ki so se nedavno vrnili s pettedenske odprave v tamkajšnjih Andih. Načrte glede prvenstvene smeri v gorovju Hualcan jim je prekrižalo vreme. Kljub temu so osvojili precej zavidljivih vrhov in na odpravi iskali predvsem pot do sebe.

TINA STRMČNIK

»Zaradi podnebnih sprememb je snega v gorah vedno manj. Ledeniki se topijo. V obdobju dveh let je razlika očitna. Čeprav je snega več, ne ostaja na hribih. Stene so vedno bolj gole. V obdobju dvajsetih let bo verjetno nekaj vrhov povsem kopnih,« je povedal Boštjan Dečman.

Pogorje Cordillera Blanca v južnoameriških Andih s svojimi vrhovi alpinistom ponuja številne izzive. Tam je namreč več kot dvajset šesttisočakov. Šentjurčani jih osvajajo vse od leta 1979 in že dobro poznajo tamkajšnje razmere, okolico in ljudi. Kot je dejal vodja tokratne odprave **Branko Vizjak**, so sicer podnebne spremembe v zadnjih dvajsetih letih izjemno spremenile gore. »Nekatere stare smeri so neprehodne, pojavljajo se nove. Gore so iz leta v leto drugače. Izzivov je še vsaj za pet generacij.«

Plezalni klub Rifnik Šentjur podobne odprave organizira na dve ali tri leta. Da bodo po vsej verjetnosti julija odrinili proti Peruju, so se člani kluba okvirno dogovorili pred letom. Ko so kupili letalske karte, so načrti postali bolj oprijemljivi. »Če leto prej veš, da boš šel na odpravo, imaš v Sloveniji za priprave na voljo le še eno zimo. Tako pozimi kot poleti je treba veliko hoditi v gore. Glede na to, da sem se v gore tretje največje države Južne Amerike podal prvič, nisem imel prave predstave, kaj me čaka. Zame je bilo vse novo,« je pojasnil član odprave **Tomaž Klajnšek**, ki se z alpinizmom resneje ukvarja zadnja štiri leta.

Deževnih dni niso več šteli

Aklimatizacijo so začeli v mestu Huaraz na približno tri tisoč metrih nadmorske višine. Klajnšek je takrat opazil, da se kljub vsem opravljenim treningom zaradi višine hitreje utruji, a je lahko nadaljeval naprej. Do pet tisoč metrov nadmorske višine ni imel nihče bistvenih težav. Ob vzponu na Vallunaraju (5.686 metrov) je njegovo telo z občasnimi glavoboli pokazalo, da vendarle ni navajeno takšnih razmer. »Ko sem se vrnil v dolino, sem težave premagal. Ko smo se za zaključek aklimatizacije odpravili na naslednji šesttisočakov, nisem imel več težav. Pri takšnih višinah si ves čas zadihan, pri čemer je odlično, če te ob tem ne boli glava.«

Po besedah **Boštjana Dečmana** je bila osnovna ideja, da bi splezali prvenstveno smer v gori Hualcan (6.122 metrov). A je bila ta za šentjurske ljubitelje strmin prevelik zalogaj, predvsem

zaradi zelo slabih vremenskih pogojev in občasnih zdravstvenih težav. S tem, da bodo na osvajanje Hualcana morali še počakati, niso bili najbolj zadovoljni. Zato so srečo poskušali z osvajanjem Caraza (6.025 metrov). Tudi ta cilj so zaradi slabega vremena morali preložiti na prihodnja potovanja. »Že v prvih dneh so nas spremljali oblačnost in padavine, vendar smo vmes naleteli na vremenska okna, da smo lahko uresničili načrtovane vzpone. Proti koncu odprave je bilo lepega vremena vedno manj, pravzaprav ga sploh nismo več dočakali. Tako nam

je zmanjkalo časa za to, kar smo si zadal,« je povedal Dečman. So pa vseeno osvojili Toclaraju (6.032 metrov) in Nevado Mateo (5.150 metrov).

Nad smolo z vremenom je bil presenečen tudi Vizjak. »V Andih sem bil že štirikrat zapovrstjo, a česa takšnega še nisem doživel. V vseh prejšnjih odpravah, ko sem tam preživel precej časa, je bil le en deževen dan. Letos jih na koncu niti nisem več štel.«

Pot do gore je pot do sebe

Zahtevnejša kot je gora, manj je obljudena. Na vsaki vzpetini so šentjurski hribolazci srečali krave, ki so, kot so povedali, še posebej zabavne ponoči. »Dolgčas ti ni, prav tako nimaš občutka, da si sam. Kot pravi večina knjig, ki so napisane o alpinizmu, s takšnim načinom življenja večinoma spoznaš samega sebe. Zame je odprava, ki je za nami, izjemna izkušnja, saj gre za razmere, ki jih v vsakdanjem življenju ne moreš izkusiti,« je pojasnil Dečman.

Klajnšku se je vse skupaj zdelo še toliko bolj zanimivo, saj je bil doslej navajen enodnevnih izletov v gore, ko se je zjutraj odpravil proti vr-

šacem in se za kosilo vrnil domov. Tokrat so se alpinisti z enim očakom spoznavali več dni. Ker so bili blizu ekvatorja, je bila tema med 18. in 6. uro. »Ko prideš v hribe, upaš, da bo še dovolj sonca, da boš postavil šotor. Ko ležeš, do jutra nimaš kaj početi. Ker je moj soplezalec hitro zaspal, mi je bilo včasih precej dolgčas,« je povedal Klajnšek v smehu. Sicer je bilo odkrivanje perujskih vrhov tudi zanj predvsem odkrivanje samega sebe. V drugem okolju in v petih tednih potovanja je podrobneje spoznaval soplezalec. Precej drugačna je bila tudi narava. »Sicer sem

pričakoval, da nas bo še bolj zeblo, a kljub temu je bil sneg drugače mrzel kot v Sloveniji.«

Člani odprave so bili dobro opremljeni za težke razmere, je povedal njen vodja Vizjak.

Tokrat so bile temperature ob nenehnem sneženju in oblačnosti precej višje kot ponavadi. »Ne vem, če je bilo več kot minus sedem stopinj, proti jutru je bila morda kakšna stopinja manj. Glede na to, da sem na minulih odpravah doživel veter in minus 30 stopinj Celzija, se mi letos res ni zdelo mrzlo. Spal sem pri odprtih spalnih vrečah.«

Vsi skupaj so bili zelo pozorni na varnost. Naveza se je ves čas pogovarjala, člani so opazovali, kaj se je dogajalo drug z drugim. Višinska bolezen lahko namreč pride hitro, posameznik je ne opazi. Otekanje obraza lahko vidi samo kolega, ki je z njim. Pri znakih omenjene bolezni pomaga spust v dolino. »Težav nismo imeli, saj smo vzpone glede na pretekle izkušnje načrtovali zelo počasi. Če delaš prav, ne potrebuješ niti tablete. Nima smisla tvegati. Tudi če se moraš vrniti na prejšnjo točko, te bo hrib počakal,« je poudaril Vizjak.

Če bo volja, bodo šli spet

Šentjurskih alpinistov to, da so kljub neosvojenemu Hualcanu osvojili vrhove, ki jih povprečni državljani vidimo le na fotografijah, prav nič ne tolaži. Tudi to, da jih zadana gora tokrat ni bila pripravljena sprejeti, kot večkrat slišimo v žargonu alpinistov, je po besedah Vizjaka predvsem sol na rano. »Glede na to, da sem bil že dvakrat pod goro Hualcan, imam vedno manj tolažbe. A gora ne gre nikamor, še vedno je tam. Če bo volja, jo bomo morda skušali osvojiti še enkrat.«

Dodal je, da je odprava vsakega stala približno 3.500 evrov. Članom, ki so dovolj dejavni pri opravljanju alpinističnih obveznosti, je stroške letalske karte kril plezalni klub. Veliko denarja je prispevala Občina Šentjur. Nekaj so primaknili gospodarstveniki, za opremo je poskrbel vsak alpinist sam. Če klub ne bi že dobro poznal razmer v Peruju in se ne bi znal dobro dogovoriti za ugodnosti, bi bili izdatki po besedah Vizjaka najbrž precej višji. »Odkar obiskujem Južno Ameriko, se je marsikaj občutno podražilo. Kljub temu so takse in pristojbine minimalne v primerjavi s Himalajo. Medtem ko v Peruju mesečna karta za narodni park znaša 30 evrov, v Himalaji samo za dober dan odšteješ do dva tisoč evrov.«

Kam naprej?

Plezalni klub Rifnik ima v svoji beri vrsto podvigov. Predlani je minilo dvajset let, odkar je Aco Pepevnik kot prvi Slovenec po severni steni dosegel vrh Everesta. Najvišjo goro sveta je osvojil tudi Viktor Mlinar. Do danes nihče ni preplezal tudi prvenstvene smeri v gorovju Chacaraju, ki so jo leta 1996 preplezali Dušan Debeljak, Viktor Mlinar in Tomaž Žerovnik. In še bi lahko naštevali ...

Tudi člani zadnje julijske odprave so zaznali kup novih izzivov, ki čakajo nanje. Glede na previdnost v strminah sten so enako previdni tudi pri razkrivanju svojih načrtov. »Z vsem, kar smo videli, smo dobili nove ideje. Ni pa o njih pametno govoriti na glas, saj terjajo precej priprave, da bodo zrele in da jih bomo pripravljeno uresničiti,« je zaključil Dečman.

Foto: osebni arhiv alpinistov

Tomaž Klajnšek, Boštjan Dečman in Branko Vizjak iz PK Rifnik Šentjur ter Ivan Pešl iz alpinističnega odseka Tam Maribor v kampu pod goro Vallunaraju. Istočasno so se v Peruju mudili še drugi slovenski alpinisti, ki so osvajali svoje cilje. Med drugim goro La Esfinge (5.325 metrov), do vrha katere vodi 750 metrov dolga skalnata stena.

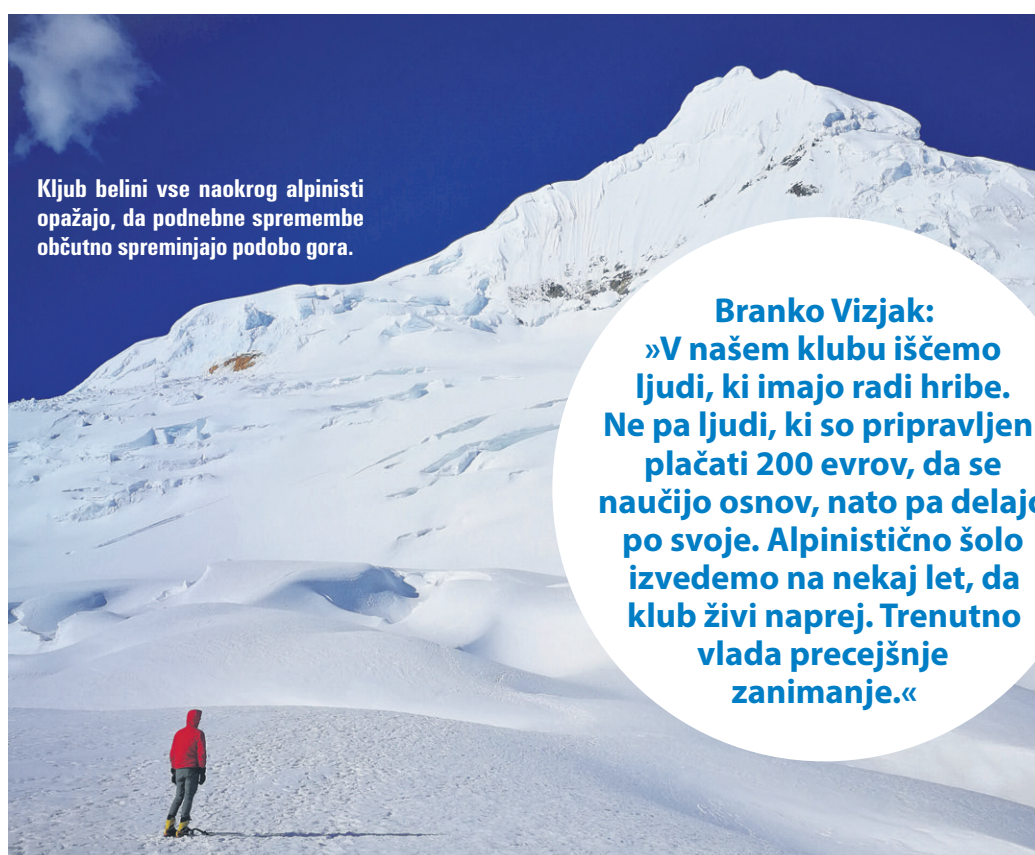

Boštjan Dečman: »Alpinisti vedno sklepamo kompromise. Ker ima vsak rad samega sebe, kompromise pač obrne sebi v prid.«

Šentjurskim alpinistom so na dostopu do nekaterih gora pomagali nosači, da se člani odprave niso preveč izčrpali in so svojo energijo pripravili za bele strmine.

Spust z gore Nevado Mateo

Kljub belini vse naokrog alpinisti opažajo, da podnebne spremembe občutno spreminjajo podobo gora.

Branko Vizjak:
»V našem klubu iščemo ljudi, ki imajo radi hribe. Ne pa ljudi, ki so pripravljene plačati 200 evrov, da se naučijo osnov, nato pa delajo po svoje. Alpinistično šolo izvedemo na nekaj let, da klub živi naprej. Trenutno vlada precejšnje zanimanje.«

Tomaž Klajnšek se z alpinizmom resneje ukvarja zadnja štiri leta. Tako se je veselil vzpona na Nevado Mateo.

»Vedno si moraš postaviti višji cilj, da preizkusiš samega sebe in da vidiš, kako se odzivaš v ekstremnih razmerah. Na takšnih odpravah tudi vidimo, kako se na takšnih višinah odrežejo mlajši alpinisti,« je dejal Branko Vizjak.

Na vrhu gore Tocllaraju je zaplapolala zastava Občine Šentjur.

»Uspešne vzpone smo proslavili z objemom, saj smo se zavedali, da smo šele na pol poti. Vse ostale stvari za zdravje so prišle na vrsto v dolini,« je pojasnil Tomaž Klajnšek.

Razgled, vreden petih zvezdic

Plesalka Zala Pezdir o življenju na Švedskem in plesni delavnici v Sloveniji

Vesolje in ples sta jo zapeljala na Švedsko

Zala Pezdir se je pred 12 leti preselila na Švedsko, kjer zdaj na plesni šoli v Uppsali poučuje ples. Te dni se mudi v Sloveniji in slovenski javnosti predstavlja plesni projekt Gibnoza.

BARBARA GRADIČ OSET

38-letna Zala Pezdir je s plesom povezana vse svoje življenje. Njena mama Ana Vovk Pezdir je namreč plesna pedagoginja in ustanoviteljica plesne šole Harlekin. Ples ji je bil položen v zibelko, a četudi je mislila, da ne bo imel tolikšnega vpliva na njeno nadaljnjo profesionalno pot, se je obrnilo malce drugače.

Prvi preobrat se je zgodil, ko se je Zala med študijem etnologije in kulturne antropologije odločila, da bo šla na študentsko izmenjavo. Izbrala je Švedsko. Tam je spoznala Petrusa. »Spoznala sva se na večeru ljudske glasbe. Ker je on vesoljski inženir, jaz pa plesalka, na prvi pogled nimava ravno veliko skupnega. A oba imava rada tudi glasbo, on igra v prostem času blok flavto, jaz violino in sva se ujela. Njegova družina je tudi glasbeno izobražena.«

Ko pomisliš na Švedsko, se ponavadi najprej spomniš Ikee. »Kultura naredi sam, je zagotovo njihova posebnost. Organizacija doma na praktičen način je seveda v različnih družbenih slojih drugačna, a temu res dajejo velik poudarek. Pri njih je lepo tisto, kar je funkcionalno. Njim je bolj všeč enostavno, medtem ko smo na jugu bolj nagnjeni k pretiravanju in dodatkom za dom.«

Poučevanje plesa

Ko je končala študij v Sloveniji, sta se odločila, da poskusita skupno življenje na Švedskem. Poskus traja že 12 let. Ko se je Zala preselila v Uppsalo, se je hkrati vpisala in bila sprejeta na DOCH (Dans och Cirkushögskolan) v Stockholmu, kjer je nato zaključila programa baletne in sodobno-plesne pedagogike. V Sloveniji je namreč končala srednjo baletno šolo. Zdaj že deseto leto poučuje na plesni šoli, ki se imenuje Uppsala Dansakadem. »Poučujem klasični balet in sodobni ples. Učim tiste, ki jim je ples prostčasna dejavnost, kot tiste, ki jim je ples življenjski cilj, kariera. Moji učenci so vseh starosti, najstarejši so stari tudi čez petdeset let.«

Zala je na Švedskem opazila, da je razlika med dojemanjem plesa tam

in v Sloveniji. »Ko mladi v Sloveniji končajo osnovno plesno izobraževanje, jih precej ta hobi opusti oziroma se z njim ukvarjajo le profesionalno. Na Švedskem plešejo tudi odrasli in jim je ples način življenja. Še po koncu izobraževanja hodijo na redne ure plesa. Ples ni samo rekreacija, temveč je tudi možgansko zahtevna dejavnost. Mislim, da ples dobi pravo mesto v družbi, ko ni postavljen v nek elitni kot, temveč preveva družbo. To se lahko zgodi le takrat, ko se z njim ukvarja več ljudi.«

Projekt Gibnoza

Zala organizira avgusta z društvom Harlekin projekt Gibnoza. Ta raziskovalni plesno-glasbeni projekt so pr-

vič organizirali pred desetimi leti, letos pa se je Gibnoza po daljšem premoru zopet vrnila v Celje. Letos je Zala k sodelovanju povabila tudi dva glasbenika švedske folk glasbe, Anno Gustavsson in Karla Erikssona. V soboto sta se predstavila v Mladinskem centru Celje s krajšim koncertom in z delavnico švedskih ljudskih plesov. Danes zvečer (sreda) ob 18. uri v Muzeju novejšje zgodovine Celje bosta glasbenika skupaj s tremi plesalkami, ki prihajajo s Švedske, Finske in iz Slovenije, skupaj predstavila del tega, s čimer so se ta teden ukvarjali v Gibnozi, 16. avgusta pa se bodo predstavili pred kavarno Miško Knjižko pri Osrednji knjižnici Celje, in sicer ob 11., 17. in 19. uri. »Vesela sem, da je čedalje več ple-

snih navdušencev tudi v Sloveniji. Ko sem jaz plesala, nas je bilo le nekaj, ki smo obiskovali plesno šolo, zdaj se zdi, da pleše prav vsak.«

Na Švedskem je ljudski ples živ

Glasba in ples imata v švedski ljudski tradiciji posebno mesto.

»V Sloveniji je folklor pred-

stava o tem, kako je bilo nekdaj in je na odru vedno nekakšen gledališki spektakel. Na Švedskem je ljudski ples živ. Obstajajo plesne hiše, ki učijo tradicionalni švedski ples in poleti so številni festivali, kjer ljudje plešejo ob živi glasbi in improvizirajo. Vse je odprto. Ni pomembno, kakšna so oblačila in da bodo odplesani pravi koraki. Ker se družba spreminja, se spreminja tudi ples. Tam glasbeniki vedo, da igrajo za plesalce. Gre za drugačno komunikacijo in vrednotenje odnosa. Vsa instrumentalna ljudska glasba je plesna. Zgodovina glasbe je zelo povezana s plesom, a v današnjem času zelo izolirano gledamo na te stvari.«

Severna hladnost?

Stereotipi so zato, da se jih podira in eden o njih je zagotovo ta, da so ljudje na jugu

May Peace Prevail On Earth
Neka mir zavladal na zemlji

Evrope bolj odprti, na severu pa tudi zaradi mrzlega podnebja bolj zaprti. »Seveda sem na ta način najprej tudi jaz dojemala Švede. Ko sva bila s Petrusom na kakšnem družabnem večeru, se je zgodilo, da je bilo veliko tišine v komunikaciji. To mi je bilo zelo čudno, kajti pri nas tišina vedno pomeni zelo nelagodno položaj. A če si vzgojen v družbi, kjer se ti ni treba ves čas dokazovati, si lahko tudi tiho in tišina ne pomeni hladnosti, ampak sprejemanja sočloveka kot sebi enakega. Ni se ti treba dokazovati, da bi te okolica sprejela. Na koncu naših plesnih produkcij v Uppsali lahko povem, da nisem samo jaz tista, ki joka. Stereotip o hladnih Švedih ne drži,

»Če nisem povedala, od kod sem, so me vedno postavili na Finsko. Ne vem, ali zaradi naglasa ali videza.«

drži pa, da je podnebje tam precej hladnejše.«

Stereotipov o Švedih, ki seveda ne držijo, je še precej. Zala lahko potrdi, da ima vsaka kultura svoje pluse in minuse. »Vsi mislijo, kako Švedska skrbno ravna s smetmi. Veste kaj, tudi ta dežela izvažata nesnago v države tretjega sveta. Ni vse verodostojno, kar vidite na Facebooku. Na Švedskem imamo smeti, imamo veliko problemov, tudi šolstvo in sociala nista to, kar sta bili. A četudi gre marsikaj navzdol, je še vedno dobro.«

Vseživljenjsko izobraževanje

Na Švedskem jo je prevzel njihov pogled na vseživljenjsko izobraževanje. »Tam konec študija ni konec izobraževanja. Sama sem naredila še nekaj univerzitetnih predmetov ob delu, kar je bila precej zahtevna reč. Antropologija je zelo vplivala na moj pogled na svet, na ples. Antropologija je še vedno zelo z mano.«

Po dvanajstih letih življenja v Skandinaviji že tekoče govori švedsko. »Pravijo, da mi gre zelo dobro, a še vedno imam težave pri izražanju tega, kar želim povedati. Mogoče imam zadnje čase večje težave s slovenščino.« Jezik je morala kmalu osvojiti, saj je študirala na šoli, kjer je bilo vse v švedščini. »Na šoli so mi dovolili, da sem lahko teste pisala v angleščini, a vse ostalo je potekalo v švedščini. Četudi je bil to plesni študij, je bilo veliko teorije.«

Kje je Slovenija?

Veliko časa je potrebovala, da so sogovorniki prepoznali, kje so njene korenine. »Recimo ljudski glasbeniki poznajo Slovenijo in vedo, kje je to,

»Kaj pa zagotovo drži? Plače so na Švedskem precej višje!«

Vir: STAT, EIU, Factiva, februar 2019	Švedska	Slovenija
Povprečna bruto mesečna plača v letu 2018 v EUR	3.340	1.681,55
BDP na prebivalstva (2018) v eur	46.673	22.182

Slovenijo pa plesna scena zelo slabo pozna. Veliko ljudi ni vedelo, v kateri predal me naj dajo. Če nisem povedala, od kod sem, so me vedno postavili na Finsko. Ne vem, ali zaradi naglasa ali videza. Poleg tega je tako, da ima vsaka država svoj jug. Tisti s severa so vedno nekaj več. Če bi bila iz Velike Britanije, bi bilo drugače. Seveda je težje prodreti, kot če si rojen na Švedskem oziroma v ZDA ali Veliki Britaniji.«

Domotožja vedno manj

»Kadar nimam nečesa, kar me hrani, ko so recimo počitnice in če je stresna situacija, takrat se sproži domotožje. Najprej sem imela težave, ker nisem razumela določenih kod v pogovorih, ki jih, če nisi vzgojen v določeni kulturi, težje razumeš oziroma dekodiraš. Včasih sem se sama sebi zdela, da sem neumna. Enkrat sem imela večjo krizo in sem dlje ostala na počitnicah v Sloveniji.

Ugotovila sem, da težav ni v meni. V komunikaciji sta vedno dva in meni se ni treba vedno ukloniti, včasih je treba razumeti tudi mene. Vse je odvisno od tega, kako nastopaš v komunikaciji.«

Povezovanje po slovensko

Skandinavija je povezana s kriminalkami, ki Zalo ne navdušujejo. Zato tudi ne more dati odgovora, zakaj je ta svet tako kriminalno navdihnen. »Poznam samo prevajalko, ki švedske kriminalke prevaja v slovenščino.«

Ob tem Zala podre še en stereotip, da se Slovenci v tujini družijo med sabo. »Na Švedskem imamo veliko društev, ki se med sabo ne mešajo oziroma povezujejo. Imam občutek, da je to tako slovensko. Dejstvo pa je, da so eni na Švedsko prišli recimo v sedemdesetih in so popolnoma druga generacija od

nas, ki smo prišli kasneje. Eni so bolj desno, drugi bolj levo usmerjeni. Zanimivo je to, da četudi se tam naučiš švedske kulture dialoga in sprejemaš drugačne poglede na svet, nam Slovincem to ni dovolj. Tam je še vedno pomembno, kako si politično opredeljen. To se nam pozna, zato se vsi ne družimo radi. Spoznala sem nekaj ljudi, s katerimi sem se razumela in z njimi vzdržujem stike.«

Bo ostala na Švedskem?

»Na življenje gledam zelo odprto, nimam cilja, kje bom živela čez recimo deset let. Tam bom, dokler mi bo dobro. Vsako leto imam močnejše korenine. Potrebnovala sem veliko več časa, da sem se dokazala in da sem dobila zaupanje za poučevanje določenih razredov. Zdaj imam to in lahko na tem gradim. Po drugi strani sem izgubila stike v Sloveniji, zato sem se tudi odločila za projekt Gibnoza. V umetnosti veliko temelji na poznanstvu, kar je popolnoma človeško. Komu boš zaupal, če ne temu, ki ga poznaš.«

Zala tako zaključuje, da ni vse zlato, kar se sveti ter da življenje na Švedskem ni vedno lepo. A kot vsepovsod, ko si ga narediš po svoje, še tako drugačna kultura pride precej bližje.

Foto: GrupA, osebni arhiv

Ulična akcija v Uppsali z lokalno skupnostjo

Zala na seminarju (Foto: Mark-R)

Na koncertu z Ensemble Transatlantico de Folk Chileno

V plesni predstavi Sneguljčica je bila Zala ena od treh koreografinj.

Obiskali smo Lovrenčevo v Podčetrtku

Sejem, bučna juha in zvezdni dež pod kupolo

Najbolj pester predpraznični konec tedna se je začel z omamnimi vonjavami. Krajevno imenu primerno je že v četrtek svoja vrata odprla Kuhinja pod gradom. Petkov večer so v dalmatinskem slogu zaznamovali tamburaši iz Rogatca. Tradicionalno Lovrenčevo so letos pripravili v soboto, prav na god sv. Lovrenca.

SAŠKA T. OCVRK

Živel je v tretjem stoletju po Kristusu. V času papeža Siksta II. je bil eden od sedmih diakonov. Namesto da bi svoje premoženje prepu-

stil cesarski zaplembi, ga je razdelil med siromake. Za kazen je umrl mučeniške smrti. Cesar Valerijan ga je dal leta 258 prebičati, nato

pa na žareči rešetki mučiti do smrti. Tudi zato je sv. Lovrenc danes zavetnik ubogih, gasilcev, steklopihalcev, kuharjev in drugih poklicev, ki imajo opraviti z ognjem. Varuje pred opekljami, bolečinami v hrbtu in vročico.

Priporočajo se mu tudi za dobro letino. V Sloveniji je temu svetniku posvečenih kar 50 cerkva. Ena izmed teh je tudi župnijska cerkev v Podčetrtku. Lovrenčevo je tako eden večjih krajevnih praznikov, ki je hkrati tudi

Zvezdne utrinke oziroma utrinke perzeid, ki jih lahko opazujemo okrog 10. avgusta, so poimenovali tudi svetega Lovrenca solze. Nebo naj bi jih pretakalo zaradi strašne smrti mučenca.

uvod v različne dogodke pred občinskim praznikom v septembru.

Številni domači pridelovalci

Za vse, ki so želeli v trgu zasesti svojo stojnico, je tudi letos zmanjkovalo prostora. Več kot 60 razstavljalcev, rokodelcev in domačih pridelovalcev je že od devetih dopoldne skrbelo za pester sejemski utrip. Na odru so za pravi ritem dopoldne skr-

beli člani skupine Šani Šeni, popoldne ansambla Slovenski zvoki, vmes pa so zapeli še Fantje z Žusma ter pevci Turističnega društva Štatenberg. Ves dan se je bilo mogoče podložiti z Lovrenčevo malico, ampak najtežje pričakovana specialiteta dneva je bila bučna juha z državno kolajno okrog lonca. Še posebej je teknila tistim, ki so se s člani Turističnega društva Podčetrtek napotili na novozgrajeni stolp Zdravje in veselja na Rudnici. Tudi otrokom ni bilo dolgčas. Otroške delavnice, poligon in skakači so jim bili na voljo od jutra do poznega popoldneva. In kdor nima sreče z opazovanjem zvezdnega dežja, je lahko na Lovrenčevo soboto poletel v nebo pod kupolo planetarija.

Foto: GrupA

novi tednik

Vedno z
menj!

radio celje

V Laškem

Vožnja proti Splitu s šoferjem iz Avstralije

Neobičajno potovanje Nika Skerbiša in Dominika Polanca

Z dvignjenim palcem po Balkanu

Nekoč so bile vrste avtoštoparjev ob cestah običajen pojav. Za premagovanje krajših ali daljših poti je bil to med mladimi priljubljen najcenejši način potovanja. Štoparski bonton je določal: tisti, ki je prišel zadnji, se je postavil na rep kolone mladih, ki so z dvignjenim palcem in mnogi tudi z izpisanim zelenim ciljem na listu papirja čakali na usmiljenega voznika. Teh ni bilo tako malo, da daljše poti so radi ustavljali vozniki kamionov, ki so tako dobili družbo za pogovor. V zadnjih letih je ta pojav skoraj izginil z naših cest, zato je bila zamisel Nika Skerbiša in Dominika Polanca, da se med počitnicami z dvignjenim palcem odpravita proti Grčiji in po možnosti še naprej do Carigrada in Črnega morja, precej neobičajna. A dokazala sta, da so ljudje še vedno pripravljeni ustaviti in sta zato uresničila vse tri cilje.

TATJANA CVIRN

V dobrih 14 dneh sta prepotovala več kot 2.550 km. Potju je vodila čez Hrvaško do Neuma v BiH in nato do Črne gore, naprej čez Albanijo do Grčije in v Turčijo. Ko v teh dneh prijateljem in znanec pripovedujeta o vseh dogodivščinah, jima mnogi zavidajo in si želijo izpeljati kaj podobnega, a jih je strah. Drugi so se že ponudili, da bi se jima prihodnje leto pridružili. Morda bi celo izvedli tekmovanje, kateri par bi prvi dosegel cilj.

Odličen začetek

Celjan Nik in Laščan Dominik sta se spoznala pri enem

izmed projektov, kjer je prvi sodeloval kot fotograf in drugi kot snemalec. Ker imata podobne cilje in želje, sta se hitro spoprijateljila. Prostočasni dejavnosti jima zapolnjujeta vse več časa in sta postali tudi del njunih poklicnih ciljev. Počitnice so bile priljubljene, da preizkusita nekaj novega, adrenalinskega.

Nik se spominja, da je že pred leti sanjal, da bi tudi sam šel z avtoštopom na pot, ko je kje ob cesti videl štoparja. »Na Instagramu sem objavil, če bi šel kdo z menoj in Dominik je bil takoj za.« »Nisva veliko načrtovala, zadala sva si tri cilje: da prideva do Grči-

Nik in Dominik na začetku poti v Celju, za mostom čez Savinjo. Nik Skerbiš (levo) je tudi animator in fotograf pri eni od turističnih agencij. Za fotografijo se je navdušil v osnovni šoli, kjer se je vpisal v foto krožek tako kot sošolka, ki mu je bila všeč. »Ona se je izpisala po dveh tednih, meni pa je ta krožek spremenil življenje.« se spominja član Društva fotografov Svit, ki najraje fotografira koncerte. Lahko se pohvali, da je že imel samostojno razstavo v Narodnem domu kot zahvalo šole, Gimnazije Celje – Center, za štiri leta fotografiranja šolskih dogodkov. Dominik Polanc je v osnovnošolskih letih zajadral v snemalne vode in se nato vpisal na srednjo medijsko šolo. »Vse skupaj se je začelo kot šala in počasi postajalo vedno bolj izpopolnjeno. Zadnje čase delam bolj v digitalnem marketingu, kar je blizu snemanja. Rad bi več znanja s področja ekonomije, zato jo bom šel jeseni študirat.«

je, Carigrada ali Črnega morja,« je povedal Dominik.

Z geslom, da bosta zadovoljna z vsakim prevozom,

pa četudi ju bo cilju približal le za dva kilometra, sta se postavila ob cesto v Celju za mostom čez Savinjo proti Laškemu. Še preden je Dominik uspel posneti nekaj fotografij, kako čakata, sta že dobila prvi prevoz. »Bil je sicer samo do Laškega, a nisva mogla verjeti, da nama je nekdo ustavil že po nekaj sekundah. Podobno hitro sva prevoz dobila le še v Carigradu, ko sva želela do Črnega morja.« Najdlje sta čakala v Ljubljani, ko sta se vračala in sta šele po petih urah našla prevoz s postajališča na Barju proti Štajerski. Bila sta kar malo obupana in prijatelji ter celo taki, ki jih nista poznala, so se jima ponudili, da pridejo ponju. Svoje prigode sta namreč dnevno delila na Facebooku in Instagramu, kjer so ju spremljali mnogi. Vmes sta se celo javila v program Radia Veseljak. A tik pred ciljem nista želela odnehati in sta vztrajala pri štopanju tudi pri vračanju domov, potem

ko sta del poti od Carigrada do Benetk preletela z letalom.

Na pivo in za volan

Kaj jima bo posebej ostalo v spominu? Pravita, da ju je navdušilo že drugačno potovanje. Vmes sta spoznala veliko ljudi in začutila njihov način življenja. Ob tem ni manjkalo niti zanimivih prigod. Marsikje sta bila presenečena nad gostoljubnostjo in odprtostjo ljudi. »V Albaniji je bilo najlažje dobiti prevoz,« se spominja Dominik. »Bila sva presenečena, saj sva imela drugačne predstave o ljudeh. V Grčiji je bilo povsem drugače, sploh naju niso hoteli videti, ko sva stala ob cesti. Tam sva naredila le po 70 km na dan namesto načrtovanih 200,« se spominja Dominik. Kako sta se sporazumevala? Nik zna hrvaško, sicer pa je ponavadi šlo z angleščino ali pa s pomočjo rok. Gostoljubnosti ljudi ni manjkalo. »V Albaniji so vsi kadili v avtu

Dominik: »Po-membno je mesto, kjer se postaviš za avtoštop. Velika razlika je, če to počneš v mestu ali izven njega. Že prvi dan sva ugotovila, da v mestu ne dobiš prevoza.«

in nama je vsak ponudil cigareto. Ker je bilo toplo, se bila na srečo vsa okna avtov odprta,« razlaga Nik, ki pravi, da jima je v spominu ostal prevoz s štiričlansko družino, kjer sta otroka kar stala zadaj med sedežema in o kakšnih otroških sedežih ni bilo ne duha ne sluha. Ali pa prevoz z voznikom v Črni gori, ki ju je po malo daljši vožnji povabil na pivo. »Ker je bil utrujen, je vprašal, če ima kdo od naju izpit in je nato Nik vozil po Črni gori po vseh tistih grozljivih cestah,« se v smehu spominja Dominik.

Strah med vožnjo

Včasih ju je bilo tudi malo strah, saj so nekateri vozili kot norci. »V Črni gori je že sicer zmeda na cesti, v Albaniji pa je voznik ves čas je prehitel v škarje. Vmes ga je celo ustavila policija in ga kaznovala, a to ga ni umirilo. V Turčiji sva dobila prevoz z malim avtobusom, s katerim se je voznik z družino vračal s plaže. Vozil je tako noro, da smo se v nekem trenutku peljali vstric še s tremi vozili,« se danes smeje sogovornika, ki ju je med takšno vožnjo gotovo oblival hladen znoj.

Spala sta v šotoru, ki sta ga imela s seboj, si vmes kaj skuhalo, kosilo pa poiskala v gostilnah. Da sta se bolj spočila in si oprala perilo, sta občasno poiskala tudi kakšno prenočišče pod trdno streho. Računala sta, da bosta za sprotne izdatke porabila po deset evrov na osebo na dan, a se je izšlo še bolj ugodno, približno 250 evrov je za potovanje odšel vsak z letalskim prevozom vred. Nekaj

Nad Dubrovnikom

več ju je stal le Carigrad, saj sta tam ostala dlje časa in si ga ogledala kot prava turista, za kar drugje ni bilo veliko časa niti možnosti ob težkih nahrbtnikih, ki sta ju tovorila s seboj.

Brez slabih izkušenj

Kakšne zares slabe izkušnje na poti nista imela. Pobirali so ju tako mlajši kot starejši vozniki, zamenjala sta kar nekaj avtov, v spominu pa jima je ostal tisti, ki je zadaj prevažal sir in mlečne izdelke in je v njem neznosno smrdelo. Ker je imel spredaj prostor le še za enega sopotnika, je moral Nik v zadnji del avta ...

Zanimivo je bilo tudi na grško-turški meji, kamor sta se zadnje kilometre zaradi slabih izkušenj z avtoštopom v Grčiji odpravila kar peš. A ker je bila na drugi strani meje avtocesta, jima peš niso dovolili čez. »Kar s pomočjo Google prevajalnika sva v turščini napisala, da potrebujeva prevoz čez mejo in ko sva to kazala šoferjem, se naju je eden usmilil,« se prigode

Nik: »Eni veliko potujejo, drugi skoraj nič. Enkrat mi je kolega rekel, da mi zavida, ker vidim marsikaj, pa sem mu odgovoril, da bi tudi on lahko. Povedal je, da si ne upa.«

Skadar v Albaniji

spominja Nik. Naprej je šlo brez težav. Kmalu sta prispele v Carigrad in nato želela še do Črnega morja. Na listek sta napisala cilj in k njima je pristopil moški ter ju odpeljal do lokalnega avtobusa, ki ju je zastoj odpeljal del poti. S šoferjem se je moški namreč zmenil, da lahko gresta zastoj. Nekaj grenkobe je bilo v zadnjih kilometrih, se spominja Nik: »Ko je bilo do morja še 17 km, sva dobila še en avtobusni prevoz, pri čemer sem videl, da je fant, ki nama ga je uredil, sam dal šoferju nekaj denarja za vožnjo. To mi je sicer nekoliko pokvarilo zadnje kilometre, ko bi se morala silno veseliti, da sva prišla do cilja.« Črno morje ju

tudi sicer ni navdušilo, saj je umazano, gneča je velika. A pozornost sta zbujala povsod in vsi so hoteli poklepetai z njima.

Domačim sta se javila vsak večer in presenetljivo, da nju ni posebej nasprotovali. Zdaj, ko zbirata vtise in urejata misli, sta ponosna in vesela, da jima je uspelo. »Vsakomur, ki je malo bolj avanturističen, bi priporočila nekaj podobnega, saj znaš potem bolj ceniti nekatere stvari, ki jih imamo doma. Marsikaj drugače doživljaš, ko se vrneš,« pravita mlada popotnika, ki jima je uspešna pot dala polet za nadaljevanje.

Foto: Nik Skerbiš

Ob Ohridskem jezeru na albanski strani

Albanski prevoz

Jutro na grški plaži

Večerja na plaži

Pravi turški döner

Kdo bi vedel, kaj piše ...

Iskanje prenočišča v Ardani v Grčiji

V Turčiji

Na plaži Črnega morja

Pripravljena na polet iz Carigrada proti Benetkam

Utrdba Trsat in panoramski pogled na Reko (Foto: visitrijeka.hr)

Na poti na morje (ali domov) na ogled Reke, evropske prestolnice kulture 2020

Po krivici spregledano mesto

Kadar potujemo proti otoku Krku ali drugim obmorskim krajem ob Kvarnerskem zalivu ali pa se od tam po počitnicah vračamo, v želji, da bi čimprej prispeli na cilj, pozabljamo, da je tudi na poti kakšna zanimiva turistična točka, vredna ogleda. To je prav gotovo Reka, tretje največje hrvaško mesto s približno 130 tisoč prebivalci, številnimi znamenitostmi in prizorišče živahnega dogajanja na različnih področjih. Prihodnje leto bo evropska prestolnica kulture.

ROBERT GORJANC

To mesto, ki se razprostira na strmih hribovju ob morju, mi je bilo vedno izjemno zanimivo in privlačno in sem si ga še kot otrok, ko smo se s starši vozili proti Šilu na otoku Krku, želel spoznati od blizu. Za razliko od mene, ki sem užival ob prvih pogledih na morje, velike ladje, vznikajoče stolpnice, živahen mestni vrvež, je bila za mojega očeta vožnja skozi Reko vedno svojevrsten izživ, pa čeprav je nekaj časa tudi delal v bližnji Kraljevici. To je bil seveda čas zgodnjih sedemdesetih let, ko na Reki še ni bilo zgrajene obvoznice, čas brez navigacijskih naprav, ko se je ob množični karavani turistov bilo treba prebijati skozi labirinte in prometne zamaške mestnega središča. Ko smo se uspešno prebili na magistralo, ki je vodila proti Krku, je očetu odleglo, jaz pa sem bil kar malo razočaran, da je Reka že za nami. Mnogo let pozneje sem se tudi sam soočil s takšnim vozniskim izzivom, seveda že ob bistveno bolj urejenih prometnicah, pa kljub temu zgrešil pravo smer. Kljub manjši napetosti in nervozni je bila to tudi dobra šola in priložnost za spoznavanje tega zanimivega mesta.

Reka in nogomet

Kot mlad nogometni navdušenec sem ob naši družinski vožnji s »fičkom« skozi Reko ves čas pogledoval naokoli, če bom kje ugledal kulturni štadion Kantrida, ki leži pod skalnato steno. Čeprav nogometaši Rijeke že nekaj let ne igrajo na njem, je tudi v nekaterih turističnih vodnikih zabeležen kot ena večjih turističnih znamenitosti mesta. Ko smo se kdaj po naključju ali po načrtu, se niti ne spomnim več, res peljali mimo Kantride in sem ugledal delček štadiona, sem doživel tisto mladostniško prvinsko veselje. Nekoč na Šilu, na terasi počitniškega doma, ki ga je imela Tkanina Celje, kjer je bila zaposlena mama, sem starejše gospode, ki so bili tudi zagreti za nogomet, nagovarjal, da bi se s trajektom zapeljali do Crikvenice in potem do Reke na tekmo (takrat seveda še ni bilo mostu na Krk). Kajpak me ob poletni ležernosti niso jemali preveč resno in tako sem se moral zadovoljiti z radijskim prenosom tekme. Seveda je to bila še jugoslovanska liga.

Takrat seveda niti v sanjah nisem mogel pomisliti, da bo nekoč Slovenec, kar se tiče

najbolj pomembne postranske stvari na svetu, v tem mestu pustil tako velik in neizbrisljiv pečat. Mariborčan Matjaž Kek, nekdanji in sedanjí selektor slovenske nogometne reprezentance, je zaenkrat edini trener, ki mu je z nogometaši Rijeke uspelo osvojiti naslov hrvaškega državnega prvaka. Zaradi tega bo za vedno ostal pomembna oseba tega mesta, hkrati po je povečal simpatije Rečanov do Slovencev.

Reko sem sicer poznal še po kakšni športni panogi, še najbolj po motociklističnih dirkah za svetovno prvenstvo, ki so nekoč bile prav v mestu, kasneje pa na bližnjem dirkališču Grobnik. Žal pa jih na veliko žalost ljubiteljev tega športa iz Slovenije, ki so izgubili najbližje prizorišče, tudi že nekaj let ni več.

Številne znamenitosti

Seveda Reka ponuja še marsikaj zanimivega tudi za tiste, ki jim šport ni na

prednostni listi ciljev, zaradi katerih bi se napotili v to središče Kvarnerja.

Da bi se v to prepričali, pa tudi ne potrebujemo celega dneva, čeprav ne bo nič narobe, če bomo na Reki tudi prespali in si vzeli še kakšen dan za raziskovanje, morda udeležbo na kakšnem koncertu, ogled gledališke predstave ipd.

Primerna iztočnica za turo po mestu je, da vozilo parkiramo na velikem parkirišču ob središču mesta, do katerega ob oznakah na obvoznici, sploh pa z navigacijsko napravo, ne bo težko najti.

Potem pa pot pod noge: na poti do obale se lahko sprehodimo mimo mestne tržnice, kjer je mogoče spoznati ne le izjemno arhitekturo paviljona in bogato ponudbo hrane, marveč tudi živahen utrip mesta, ter mimo operne in gledališke hiše, ki ima pred stavbo lepo urejen park.

Na obali se v nekdanjem »lukobranu«, danes pristanišču, ki je zaradi svoje dolžine (skoraj dva kilometra) dobil

ime »molo longo«, lahko nagledamo ogromnih jaht, turističnih križark in drugih ladij. Na tem mestu se ponuja tudi čudovit panoramski pogled na Reko in vsa slikovitost njene zanimive lege.

Po sprehodu ob mestni »rivi« lahko pri eni od mestnih palač zavijemo desno in se počasi vzpenjamo proti Korzu, ki je osrednja promena-dna ulica na Reki, družabno, poslovno in nenazadnje tudi nakupovalno središče mesta. Na Korzu vlada pravi mestni vrvež, še zlasti v večernih urah v poletnem času, ko ga zavzamejo tudi turisti.

V tej ulici je tudi ena od glavnih znamenitosti Reke, mestni stolp, ki je nekoč kot del srednjeveškega ozidja predstavljal vrata utrjenega mesta. Stolp krasi skulptura dvoglavega orla, ki ga je mestu leta 1659 podelil cesar Leopold I. Habsburški in od takrat je tudi grb mesta. Po prvi svetovni vojni so skulpturi italijanski vojaki odrezali eno glavo, da bi bila bolj podobna rimskemu orlu,

po drugi svetovni vojni pa je bila umaknjena s stolpa. Replika, ki jo je oblikoval kipar Hrvoje Uremović, so oblasti na stolp ponovno namestile pred dvema letoma.

Pri stolpu torej lahko zavijemo v stari del mesta, kjer nas pot vodi do reške katedrale sv. Vida, baročne monumentalne rotunde, edine tovrstne, ki je bila zgrajena na hrvaških tleh. Gradnja te cerkve se je začela leta 1638, po vzoru znamenite beneške cerkve svete Marije. Gradnja katedrale je bila velik zalogaj za lokalno okolje in je s prekinitvami trajala skoraj celo stoletje. Cerkev nosi ime po sv. Vidu, zavetniku mesta, srednjeveška Reka se je tako imenovala »Terra Fluminis sancti Viti«. Na Dan sv. Vida, 15. junija, Reka obeležuje dan mesta s prireditvami in z verskimi obredi. V galeriji katedrale je tudi bogata zbirka slik, grafik, knjig in drugih sakralnih umetnin, v njej pa je tudi portret Franje Ksaverskega, zavetnika turistov.

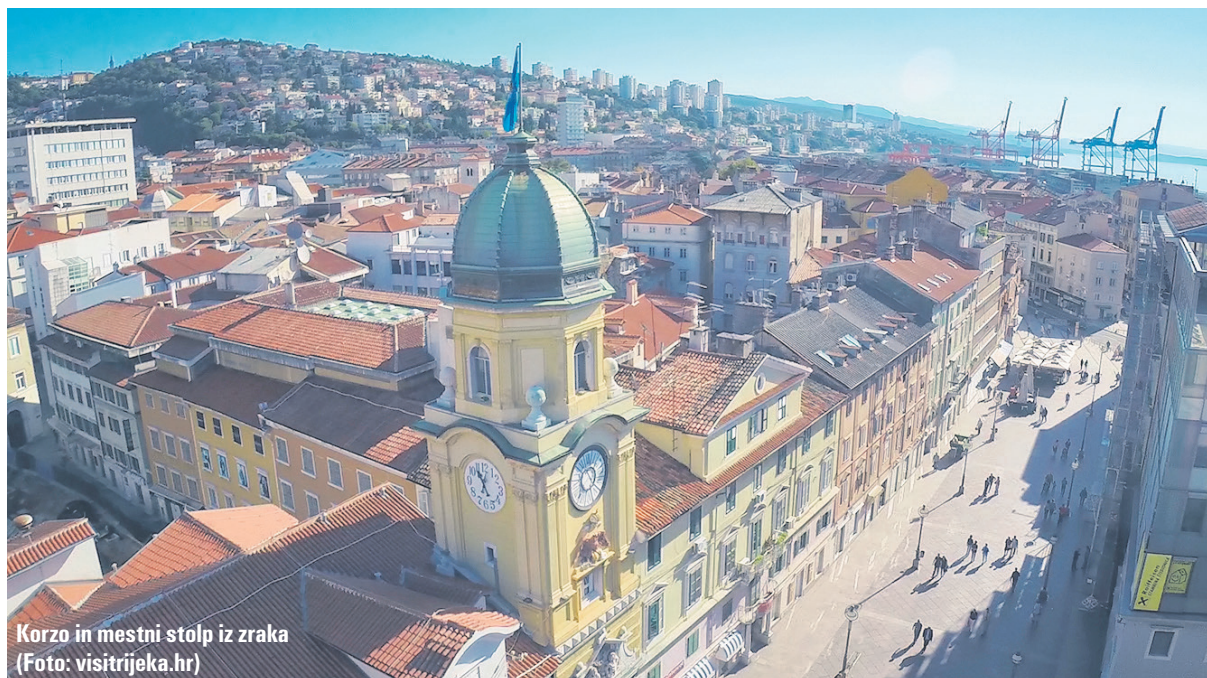

Pogled na razkošna plovila v »molo longo« in na obalno veduto Reke. Mesto torej za velike barke ...

... in kanal Riječina, mesto za male barke

Korzo in mestni stolp iz zraka
(Foto: visitrijeka.hr)

Sprehod po Korzu, glavni promenadni ulici v mestu. Posnetek je nastal na vroče nedeljsko dopoldne. Ko se zvečeri in nekoliko ohladi, je Korzo povsem poln turistov in domačinov.

Katedrala sv. Vida, edina baročna rotunda na Hrvaškem

Eden od osrednjih medijev, ki ima svoje prostore v središču mesta.

Trg Ivana Koblera, nekdanje ožje mestno središče za obzidjem – Plaza s fontano in skulpturo, postavljeno leta 1974, ob 150-letnici tovarne papirja.

Po osvežitvev v podzemne hodnike

Pri rotundi sv. Vida je tudi vhod v podzemni hodnik, katerega gradnja se je začela v tridesetih letih prejšnjega stoletja za obrambo mesta, ki je bilo v novejši zgodovini tarča osvajalskih ambicij in ozemeljskih zahtev, zato je spreminjalo meje in menjavalo države, ki jim je pripadalo (Banovina Hrvaška, Država SHS, Kraljevina Italija, Svobodna država Rijeka, Italija, Jugoslavija, Hrvaška). Hodnik v dolžini 330 metrov je v povprečju visok 2,5 in širok 4 metre in so ga skopali italijanski vojaki v letih 1939 do 1942. Služil je za potrebe protizračne obrambe pred bombardiranjem. Še zlasti ob zaveznških napadih proti koncu druge svetovne vojne, ko je bilo po kapitulaciji Italije mesto pod okupacijo Nemcev, prav tako pa so prebivalci Reke v hodnikih poiskali zaščito v času domovinske vojne.

Če od katedrale sv. Vida nadaljujemo pot še nekoliko navkreber in na levo mimo sodne palače, prispemo do Muzejskega trga, kjer so v bližini kar trije muzeji: zgodovinski in pomorski, mestni ter naravoslovni muzej. V vseh treh se lahko temeljito seznanimo

z zgodovino mesta, ki se je zaradi svoje lege preživljalo in razvijalo predvsem s pomorstvom, z ladjedelništvom, s trgovino, v modernejši dobi pa tudi z rafinerijo nafte, industrijo in drugim panogami.

Sledi razgibane mestne zgodovine lahko dodobra spoznamo, če se povzpemo še precej dlje in višje od središča mesta, do utrdbe Trsat v istoimenskem naselju, ki je bilo v preteklosti samostojen del Reke. Srednjeveška utrdba iz 13. stoletja je ena najstarejših v Hrvaškem Primorju, leži na 138 metrov visokem hribu, ki mogočno dominira nad Reko. Danes je utrdba turistična točka, ki ponuja čudovit razgled nad mestom, prav tako pa je prizorišče likovnih razstav, koncertov, gledaliških predstav na prostem, literarnih večerov ipd.

Na EPK 2020

Naš program za nekaj ur je tako končan, vmes ne smemo pozabiti spiti kavice na Korzu in ob tem spoznati ritem reškega vsakdana. Prepričan sem, da je takšen hiter ogled Reke lahko le spodbuda, da jo spoznamo še podrobneje. Za to pa bo odlična priložnost prihodnje leto, ko bo Reka evropska prestolnica kulture, kot je

bil naš Maribor leta 2012. Na to pomembno leto se na Reki že zelo dolgo vneto pripravljajo.

Država, mesto in regija (županija) bodo skupaj s pridobljenim EU- in sponzorskim denarjem v projekt vložili približno 30 milijonov evrov.

V okviru teh sredstev bodo pomembnejše infrastrukturne pridobitve EPK izgradnja galerije sodobne umetnosti in mestne knjižnice v zapuščenem nekdanjem tovarniškem kompleksu Benčić (kjer je bila med drugim nekoč tovarna tobaka), novi prostori mestnega muzeja v nekdanji upravni stavbi tovarne sladkorja in nova namembnost legendarne ladje Galeb, s katero je na svojih potovanjih plul nekdanji jugoslovanski voditelj Tito. V tej ladji, ki bo tudi po EPK zasidrana v »molo longo«, bo stalna muzejska postavitev. Na Reki sicer v okviru EPK načrtujejo približno 1500 dogodkov, na ogled bo več kot sto turističnih atrakcij, organizatorji pričakujejo, da bo zaradi EPK mesto obiskalo 4 milijone ljudi.

Dovolj razlogov za (ponoven) obisk Reke tudi zaradi bližine meje in ne le na poti na morje ali ob vračanju od tam, mar ne?

Legendarna ladja Galeb, ki bo kot infrastrukturna pridobitev EPK 2020 postala stalni muzej na mestni »rivi«. (Foto: rijeka2020.eu)

Štadion Kantrida pod skalnato steno čaka na prenavo. Na njem nogometaši Rijeke trenutno ne igrajo (Foto: rijekasport.hr)

Bodoči štadion Kantrida, ki naj bi ga po zadnjih podatkih gradili kitajski vlagatelji. (Foto: stadionkantrida.hr)

Na nemirnem Bližnjem vzhodu je Sultanat Oman oaza miru in blagostanja

Kot v Tisoč in eni noči ...

Redno beremo o napetostih med Iranom in Zahodom v Hormuški ožini. Ta pomembna svetovna morska naftna pot je stisnjena med Iran in Oman. O prvem slišimo veliko, o drugem – Zahodu naklonjenem – zelo malo. In kakšen je Oman, država, za katero precej ljudi niti ne ve, da obstaja? To sem letos ugotavljal in ugotovil na licu mesta.

BRANE JERANKO

Sultanat Oman je za turiste odprta država – ne predraga – vendar jo obišče zelo malo Slovencev. Po lepoti prekaša sosednje Združene arabske emirate, vendar je močno v njihovi senci. Oman se zdi od daleč kot nekakšna dežela iz Tisoč in ene noči. Njegova pokrajina je pravljico lepa, v državi, ki je obdana s križnimi žarišči, pa vlada mir. Ne pozabite, da Oman meji na Jemen, kjer divja vojna ... Tudi druga mejaša, Saudska Arabija in Združeni arabski emirati, sta močno vpletena v različne politične krize.

Skoraj pol stoletja, vse od leta 1970, vodi državo modri sultan Quaboos Bin Said Al Said. »Dubrovnik je na nogah,« so na primer poročali slovenski mediji o prihodu dveh ogromnih sultanovih jaht v dalmatinski »nadbiser«. »Omanski sultan je na Sardiniji zapravil dva milijona evrov,« so poročali ob drugi priložnosti. Danes 78-letni sultan, ki se bori z rakom, ima zadnje čase svoji razvpiti jahti privezani predvsem v pristanišču v prestolnici Omana, v Muscatu. Natančneje v predelu Mutrah. Tam sem ju tudi sam videl. Sultan, ki uživa po dveh porokah zadnja tri desetletja samski stan, je brez naslednikov. Svojega naslednika na vladarskem mestu je določil v tajni listini.

Varna država

Vizum za Oman, kamor sem prispel sredi noči iz avstrijskega Gradca – s prestopom v Carigradu, sem lahko kupil kar na letališču. Do hotela v prestolnici sem si ponoči seveda vzel taksi, vendar to ni država, kjer bi

turistu grozilo, da bi ga lahko oropal celo taksist. To je nasploh zelo varna država.

Oman pa ni varen po prometni plati. V Muscatu sem bil med redkimi pešci. Za voznice in voznike avtomobilov prehodi za pešce tako rekoč ne obstajajo in to, da prideš kot pešec čez cesto, meji na podvig. Ko si kot pešec že na zebri, drvi avtomobil proti tebi seveda z nezmanjšano hitrostjo. Najhuje je prečkati šestpasovnico, ki je skozi vso prestolnico speljana blizu morske obale.

Puščavska prestolnica je po zaslugi omanskega bogastva vsa v cvetju in zelenih tratah. Na njenih gredah raste podobno cvetje kot v naših krajih. Oman si to po gospodarski plati seveda lahko privoščiti, čeprav ni tako bajno bogat kot so sosednji emirati. Omanski življenjski standard bi recimo lahko primerjali s slovenskim. In nakupovalna središča Muscata niso niti približno tako zelo razkošna, kot so recimo dubajska.

Sultanove palače

Dolg poseljen pas prestolnice obdajajo z ene strani morje, to je Omanski zaliv, ter z druge strani gore. Oboje, morje in gore, povprečnega Slovence seveda navdušujejo in lepota prestolnice me ni pustila ravnodušnega. Stari Muscat ima komaj 30 tisoč prebivalcev ter celotna prestolnica velikega Muscata več kot milijon. To pomeni kar eno četrtno od vsega omanskega prebivalstva, sultanovih podanikov. Današnji veliki Muscat je sestavljen iz več mest, na primer iz predelov Mutrah ali Ruwi. Po vele-mestu vozijo lokalni avtobusi.

Pred sultanovo palačo v starem Muscatu, glavno od šestih, ki jih poseduje.

Najbolj zanimiv del prestolnice je stari Muscat, tam pa sultanova palača Al Alam, najpomembnejša od vladarjevih šestih rezidenc. Ta palača je bila prezidana dve leti po sultanovem prevzemu oblasti, ko je med pučem odstranil s čela države svojega očeta. Na pročelju osrednje palače, ki je za širšo javnost zaprta, se prepletajo zlata, modra in bela barva. Navadni smrtniki se lahko pročelju le približajo ter palačo občudujejo skozi železna vrata. Do nje je mogoče čez velik trg ali po marmornih tleh pod veličastnimi sodobnimi arkadami. V starem Muscatu, prav tako stisnjenim med morjem in gorami, kjer so stare trdnjave, je mogoče videti še marsikaj. Med njegovimi muzeji je Narodni muzej Omana, ki je na ogled v veliki razkošni palači, ki je bila postavljena pred tremi leti. Razlage v muzeju so celo v arabski brajevi pisavi.

Ne manjka niti opera

Iz starega Muscata je čudovit sprehod ob morskem

nabrežju vse do mestnega predela Mutrah. Tla so tlakovana z marmorjem, iz tega gradiva so tudi paviljoni za počitek med sprehodom ter klopcice. Od tam je mogoče opazovati tudi zasidrani sultanovi »velejahti«. Tako stari Muscat kot Mutrah ohranjata vsak zase podobo majhnih mest. Največja znamenitost slednjega je suk – bolj po »naše« bazar, ki je v arabskem svetu med najstarejšimi. Tam prodajajo vse, kar na bazar spada, od začimb do turističnih spominkov. In ko sem ga obiskal, se je naenkrat ustvarila velika gneča. Trgovci, ki jih pogosto fotografirajo, so vzeli v svoje roke svoje telefone in začeli snemati nevsakdanje obiskovalke. Navdušile so jih Japonke v svojih narodnih nošah.

Na Mutrah meji predel Ruwi, ki je moderna trgovska četrt. Tam je veliko Indijcev, ki jih je med tujimi delavci v Omanu zelo veliko. O tem, kako zelo Indijci in Omanci cenijo zlato, pričujejo številne zlatarne Ruwija. V tem

V Omanu oziroma v njegovi prestolnici je imel več let pomembno zadolžitev Slovenec Aleš Drenik. Magister ekonomije ter profesor klarineta je bil namreč programski menedžer kraljevske opere v Muscatu. Izjemna stavba je bila zgrajena pred osmimi leti. V njej je nastopil tudi orkester Slovenske filharmonije.

žave Evropejce presenetijo za naše svobodomiselnih pojme čudna opozorila: »Objemi in romantični poljubi so na tem območju strogo prepovedani.« Turiste pisno opozarjajo tudi na lokalni kulturi primerna oblačila, kar pomeni čim manj golote. Ob tem sem se spomnil na pripoved danes zelo starih ljudi, ki so mi povedali, da je nekoč tudi na vratih cerkva v Celju pisalo, da je ženskam v kratkih rokavkih vstop prepovedan ... In po drugi strani videvaš na omanskih ulicah – sicer zelo redko – moške pare, ki se sprehajajo z roko v roki. To ni znamenje istospolne usmerjenosti, ki je tod seveda strogo prepovedana, temveč velikega prijateljstva. Drugi kraji, drugi običaji.

Prepovedi iz Nizwe so mi ostale celo bolj v spominu kot njena tristo let stara trdnjava, ki je najbolj obiskana omanska turistična znamenitost. Mogočno trdnjavo so gradili delavci v 17. stoletju kar dvajset let. Nizwa slovi tudi po svojem bazarju, kjer so med vso mogočo ponudbo tudi dateljni. Mesto s sedemdesetimi prebivalci, ki je nastalo v oazi, je namreč glavno središče gojenja dateljnov v državi.

V raznolikem Omanu je seveda še zelo veliko zanimivega. Puščavska država je po površini večja od nekdanje Jugoslavije, na njenem območju pa živi komaj štiri milijone prebivalcev. Posebna je tudi po svojih eksklavah, ločenih kosih svojega ozemlja. Od njenega polotoka Musandam v Hormuški ožini jo na primer ločuje del ozemlja Združenih arabskih emiratov. Svetovna posebnost je omanska eksklava Madha, ki ima 75 kvadratnih kilometrov ozemlja. In znotraj Madhe je še enklava Nahwa, to je ozemlje, ki spada k Združenim arabskim emiratom! To je tako, kot da bi bil znotraj Republike San Marino, z vseh strani obdan z Italijo, še kos italijanskega ozemlja ...

Povsod gore ...

Po milijonski prestolnici Sultanata Oman vozijo mestni avtobusi. Na fotografiji je njihova glavna postaja v Ruwiju.

Z znamenitega bazarja v Muttrahu

Pometanje ceste s palmovo vejo v modernem Omanu ...

Lepota omanske islamske arhitekture

Ob obali v Muttrahu, na dolgi promenadi iz marmorja

Najbolj obiskana znamenitost Omana je trdnjava v Nizwi.

Moč nafte ... Gredice, gredice sredi puščave ...

»Objemi in romantični poljubi so na območju strogo prepovedani«. Drugi kraji, drugi običaji ...

Razpiti sultanovi jahti, zasidrani v domačem pristanišču Muttrah v prestolnici

Unescov grad Malbork

Ob Baltskem morju sta lahko otroka čofotala v vodi.

Po poteh Ferenc Peperka

Med poljskimi Karibi in Baltskim morjem

Težko je bilo s polnimi jadri odriniti z letališča Leszno, zato smo se po ulici Szybownikow (se še spomnite: Ulica jadralskih letal) z mirnim vetrom odpeljali še do samega mesta Leszno. Turistični vodnik Poljske o Lesznu ne piše nič pretresljivega, nas pa sta vseeno razveselila križišče z jadralskim letalom Jantar 2, ki je poljske izdelave, in odlično kosilo, ki smo ga pojedli z domačini. Tradicionalna poljska juha žurek je Miha obsijala s takšno milostjo, da je bil radosten do nebes. In točen lodi* (swiderki) je takisto naredil z Roso in Jarošem.

NUŠA KOMPLET PEPERKO

Turkizno

Polnih trebuhov in sončne sreče smo se odpeljali proti Koninu, kjer nas je nos zapeljal do Turkiznega jezera. Tu se bomo kopali, tu bomo spali, tu bo čudovito. Poljski Karibi, pravijo neki zapisi, a bolj ko smo se približevali, bolj sumljivo je bilo vse skupaj. Zakaj ni nobenega kampa? Zakaj ni označene nobene plaže? Parkirali smo na zanemarjenem parkirišču,

po makadamski poti prečili divji, trd, rumen in izjemno nenavaden travnik, potem se smo se znašli sredi visokega trstičja in tudi že pri smaragdno zeleni vodi. »Stop,« je kričal Miha in mahal s telefonom in z gospodom Googlom za nami, ki smo se že sláčili. To jezero ima ph vrednost 12 in je nastalo kot vodno skladišče pepela iz bližnje termoelektrarne in nikakor ni primerno za kopanje.

Turkizno jezero, ki pa ni primerno za kopanje.

Nosovi so bili spet dolgi, a smo se hitro potolažili, ko smo zavili v naravni park Pustelnik. Na levi smo pozdravili ata Hrasta in se peljali skozi divji gozd do samostana, no, samostanskega parkirišča. Tam smo namestili v miru preživeti noč, brez Mihovih černobilskih apokaliptičnih misli. Prijazna družina nas je napotila še na kratek sprehod do ribnika s cvetočimi lokvanji, kjer nas je pozdravila tudi elegantna gospodarica – bela čaplja, otroka pa sta potem do poznega večera na bližnjem travniku lovila kobilice.

Misija: Nemogoče

Naslednje dopoldne smo posvetili naši misiji: Nemogoče: iskanju jadralskega letala Mucha Standard z registrsko oznako 2268 na bližnjem letališču Kazimierz Biskupi. Letala nismo našli, pač pa smo naleteli na vadbeni kamp reprezentance jadralskih padalcev iz Katarja, ki uprizarjajo pravi padalski šov s formacijami v zraku. Jaroš in Rosa sta našla na letališču tudi svoje male Karibe v velikem bazenu z napihljivim

sladoledom.

Mestno

Naslednja postaja in edino večje mesto na naši poti je bil Lodz, mesto, za katerega je iskrica preskočila že v Celju. V Lodzu smo za dve noči najeli stanovanje. Bolj po sreči kot po pameti nam je to uspelo v čudoviti zgradbi – največji prenovljeni tovarni v mestu iz sredine 19. stoletja – z vratarjem 24/7 in podzemno garažo, polno razkošnih avtomobilov. Sicer pa veliko sreče v Lodzu nismo imeli. V neposredni bližini urbanega naselja Księży Młyn, kjer smo bivali, je botanični vrt (zaprt, ko smo ga želeli obiskati), muzej kinematografije (v prenovi, ko smo ga želeli obiskati) in znana Unescova filmska šola (seveda na počitnicah). Pa to še ni bilo vse, popoldanski spatec nam je odnesel muzej Kanalova, muzej v kanalu in o vodovodu ter kanalizaciji; pred nosom so nam zaklenili največje judovsko pokopališče v Evropi, vrtljak, s katerim smo se želeli peljati, so že pred časom zaprli. Čisto zares pa nam ni bilo

hudega. Veliko smo se vozili s tramvajem in iskali mura- le (ogromne poslikane stene svetovno znanih grafičarjev) in se ob večerih stiskali pod odejo ter gledali Medvedka Uhca, ki so ga posneli prav v Lodzu. Jedli smo piroge, seveda, tradicionalne poljske žepke, polnjene z nadevom. Prvič smo si jih nezaupljivo naročili osem, potem v drugem domu še šest in v zadnjem (sladkem domu) še sedem. En del sreče se vedno skriva tudi v polnih trebuščkih.

Nadaljevanje Misije: Nemogoče

Misija: Nemogoče se je nadaljevala na letališču Lisie Katy (v prevodu Lisičji kot) zraven mesta Grudziadz. Tekmovalce kluba z največ preletenimi urami med poljskimi aeroklubi smo ujeli prav v trenutku priprav na Leszno Cup 2019. Na odprti voz so ravno nalagali pirata, jantarja in juniorja pa so odpeljali naslednji dan. Hangarji so bili polni, kot se za poljski aeroklub spodobi: bocian, obvezen delovni konj puchacz in skoraj repertoarni jantarji v

vseh mogočih verzijah. »Od kod,« se sprašuje Miha, »je na vsakem letališču vsaj po en Grobov astir?« Trenutno je v klubih, ki smo jih obiskali, zelo živahno, saj organizirajo jadralske kampe, na katerih tako inštruktorji kot učenci živijo na letališču. Opazili smo, kako gradijo širok nabor pilotov in potem z lahkoto pripravijo tekmovanje s po šestdesetimi tekmovalci vsake 14 dni na enem od letališč. Leti tudi ogromno deklet, na palec je Miha ocenil, da približno 30 odstotkov. Vsi so izjemno prijazni in ko Miha pove, da je pilot, običajno takoj sledi vprašanje: »Boš letel?«

Morje

Čeprav smo bili še pred dnevi pametni, da ne bomo šli v gnečo ob Baltskem morju, nas je nos seveda zapeljal točno do tja. In še mimo Unescovega gradu Malbork za povrhu.

Zdaj smo v mirnem kampu pri strogemu dedku in še bolj strogi babici, ki sta sicer zelo prijazna, a skrbno nadzorujeta vsak naš korak. Takšen je za primer hišni red: če se odrasel človek tušira dlje časa, to stane 70 centov, če se tušira kratek čas, pa 50 centov. Stroga babica odklene vrata do nebes tuša in najprej sama pregleda, če je vse čisto kot iz škatlice, če je voda dovolj topla, potem se nasmehne in zaželi obilo užitek. Kaj je zdaj na dolgo in na kratko, verjetno z Mihom ne bova nikoli izvedela (mogoče le pri končnem obračunu) in kaj bi bilo, če bi se šla tuširati skupaj ... Otroka imata tuširanje zastoj. Na rtu Mierzeja Helska smo, blizu mesteca Jastarina in zelo atraktivne poletne letališke steze (brez hangarjev), ki služi za skoke padalcev in panoramske polete.

Trenutno piha in dežuje, na morju smo pa le, a ne? Na morju, ki mu Miha pravi: »Neslana šala.« Dneva pa kar ni in ni konec. Se mi zdi.

* Se še spomnite? Lody je po poljsko sladoled.

Mesto Leszno in križišče z jadralskim letalom Jantar 2

S kolesom osvešča o celiakiji

Bolezen, pri kateri je dieta nujna

Novomeški rekreativni kolesar Matjaž Golob ima v načrtu prekolesariti tri tisoč kilometrov po Sloveniji, pri tem obiskati vseh 212 občin in v tem času osveščati o celiakiji in o društvu Celiac – Življenje brez glutena. Celiakija je imunsko pogojena sistemska bolezen, ki je posledica uživanja glutena in sorodnih beljakovin v pšenici, rži, ječmenu in v nekaterih primerih tudi ovsu. Je ena najpogostejših kroničnih boleznih pri otrocih in odraslih.

SIMONA ŠOLINIČ

Za celiakijo v Evropi zbolijo en odstotek prebivalcev. Veliko bolnikov pa še nima ugotovljene diagnoze. Edini način zdravljenja je stroga vseživljenjska brezglutenska dieta.

Tovrstno osveščanje o celiakiji mnogi pozdravljajo, saj gre za obolenje, za katerega je znano, da ima mnogo ljudi še vedno premalo informacij. Oseba, ki ji diagnosticirajo celiakijo, mora iz svoje prehrane izključiti gluten, saj s tem odstrani glavni dejavnik za škodljivo reakcijo imunskega

sistema. Če bolnik natančno upošteva dieto, simptomi in znaki obolenja praviloma izvenijo, kar pa ne pomeni, da je bolezen pozdravljena. Čeprav je za izvajanje stroge brezglutenske diete potrebna večja sprememba v življenjskem stilu, dieta ne prinaša negativnih stranskih učinkov. Treba jo je izvajati pozorno in najbolje pod nadzorom zdravnika ali dietetika. Za uspešno zagotavljanje diete je treba vedeti za sledeče skupine hranil.

Hranila, ki naravno vsebujejo gluten

Le redka žita vsebujejo gluten, vendar jih zaradi njihovih lastnosti zelo množično gojijo povsod po svetu. Med pomembnimi lastnostmi žit je tudi vsebnost glutena, ki pomembno vpliva na kakovost pekovskih izdelkov. Žita, ki vsebujejo gluten, so med drugim pšenica in vse njene različice (pira, kamut, tritikala, bulgur ali njihove križane vrste), rž in ječmen. Bolniki s celiakijo se morajo izogibati vseh žit, ki vsebujejo gluten, in vseh iz njih narejenih izdelkov, npr. pekovskih izdelkov (kruh, sladice in pica), testenin, ocvrtih živil in piva.

Živila, ki naravno ne vsebujejo glutena

Število živil, ki naravno ne vsebujejo glutena, je mnogo večje od števila tistih, ki ga. Nekatera niso v sorodu z žiti, kot na primer sadje, zelenjava, živalski izdelki (meso, mleko in jajca), krompir in korenje. Ob teh obstajajo še žita, ki so naravno brez glutena, kot sta na primer riž in koruza. Število takšnih žit je večje, vendar nam marsikatero od njih ni dobro poznano. Z njimi se da v prehrani nadomestiti žita, ki vsebujejo gluten.

Predelana živila, ki niso iz žit

Gluten lahko najdemo tudi v živilih, v katerih ga ne bi pričakovali (sir, sladkarije, sojina omaka in številni drugi). Gluten je v teh živilih kot dodatek, ki izboljša njihove lastnosti. Gluten se lahko nahaja tudi v izdelkih, ki niso hranila. Znana so zdravila, kozmetični izdelki in igrače, ki vsebujejo gluten. Najden pa je bil tudi v pisemskih ovojnica in poštnih znamkah, uporaba katerih bi lahko vodila v poslabšanje obolenja pri bolniku s celiakijo. Sporno naj bi bilo le zaužitje, ne pa kožni stik.

Vir: prehrana.si, foto: splet

Matjaž Golob je svoje kolesarjenje namenil temu, da ljudje čim več izvedo o celiakiji in o izzivih bolnikov s to boleznijo pri vsakdanjem življenju brez glutena. Na pot je krenil že 5. avgusta izpred Rotovža v Novem mestu, konec preteklega tedna je kolesaril tudi preko Savinjske doline na Koroško, danes, v sredo, 14. avgusta, pa je 10. etapa predvidena tudi na poti od Vranskega, Tabora, Polzele in Braslovč, nato od Šoštanja in Velenja do Slovenj Gradca. Golob bo na Celjskem tudi jutri, v četrtek, ko bo kolesaril skozi Zreče in Slovenske Konjice ter v petek, ko se bo vozil skozi Šentjur, Kozje in Radeče. V soboto se bo ustavil tudi v Celju, Štorah, Vojniku, pa tudi na Dobrni, v Zalcu in Preboldu.

Pozor!

Če oseba s celiakijo ne poskrbi za ustrezno dieto oziroma zdravljenje boleznih, lahko pride do zapletov, ki prizadenejo prebavni trakt oziroma poškodujejo sluznico tankega črevesa. Med zapleti so možni tudi popuščanje delovanja trebušne slinavke, težave s plodnostjo, nevrolška obolenja in vnetje srčne mišice. Tudi sladkorna bolezen ali bolezen ščitnice sta pogostejši pri bolnikih s celiakijo.

Največja poraba zdravil za boleznih srca in ožilja

Spremljanje porabe zdravil je eno izmed pomembnih področij javnega zdravja ter prispeva k odgovornejšemu predpisovanju in uporabi zdravil ter pripomore pri načrtovanju in spremljanju sistema zdravstvenega varstva. Podatki kažejo, da smo v Sloveniji dokaj veliki porabniki ambulantnih zdravil.

Lani je bilo v Sloveniji izdanih 18,1 milijona receptov za ambulantno predpisana zdravila v vrednosti 516,7 milijona evrov. Vsak prebivalec Slovenije je v povprečju prejel 8,63 recepta s predpisanimi zdravili v skupni vrednosti 250 evrov.

Največ receptov je bilo v letu 2018 predpisanih za boleznih srca in ožilja, sledijo zdravila z

delovanjem na živčevje ter zdravila za boleznih prebavil in presnove.

V Sloveniji izdajo zdravniki povprečno 8.673 receptov na tisoč prebivalcev. Največ receptov je bilo predpisanih v pomurski regiji, najmanj v osrednjeslovenski regiji. Pod slovenskim povprečjem po številu predpisanih receptov na tisoč prebivalcev so še gorenjska, goriška in obalno-kraška regija, ostale regije pa so nad povprečjem.

Zanimivo je, da je zelo visoka poraba antidepressivov. Število teh receptov se je v primerjavi z letom prej povežalo za tri odstotke. Največkrat so antidepressive predpisovali v zasavski in goriški regiji, sledita koroška in pomurska regija. Povprečno je antidepressive prejemale 7 odstotkov ljudi.

90,6 95,1 95,9 100,3

novi tednik

Vedno z menoj!

radio celje

Vedno z menoj!

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Dr. Milko Mikola

Westni – celjski
veleindustrialci (18)

Sodni proces proti Westnom avgusta 1945

Sodni proces proti Avgustu Westnu, Adolfu Westnu in Maxu Adolfu Westnu je bil 22. in 23. avgusta 1945 pred Vojaškim sodiščem Ljubljanskega vojnega področja v Ljubljani. Poleg njih je bil vanj vključen tudi Josef Pfeiffer, ki je bil upravni svetnik firme A. Westen, d. d., in član upravnega odbora Tovarne kemičnih izdelkov v Hrastniku, d. d.. Ker sta Avgust in Adolf Westen že leta 1944 zapustila Celje in odšla živeti v Švico oziroma Avstrijo, Pfeiffer pa je pobegnil neposredno pred kapitulacijo Nemčije, je bil na procesu od obtožencev prisoten samo Max Adolf Westen, ostalim trem pa je sodišče sodilo v njihovi odsotnosti.

GIBNOZA
POSLUŠA IN ČUTI CELJE

V sredo, 14. avgusta 2019, vas ob 18. uri vabimo v Muzej novejšje zgodovine Celje na plesno-raziskovalno predstavitev **Gibnoza**, ki jo gostimo v okviru razstave Čutim Slovenijo, čutim Celje.

Vabljeni, vstopnine ni!

Več o programu na spletni strani muzeja <http://www.muzej-nz-ce.si>

Sodišče je vse tri Westne spoznalo krive po vseh štirih točkah obtožnice in jih na podlagi 14., 16. in 17. člena Uredbe o vojaških sodiščih z dne 24. maja 1944 in z uporabo Zakona o vrstah kazni z dne 5. julija 1945 obsodilo:

1. Avgusta Westna na smrtno kazen z ustrelnostjo, na kazen trajne izgube državljanstvih in političnih pravic in na zaplembo premoženja;
2. Adolfa Westna na smrtno kazen z ustrelnostjo, na kazen trajne izgube državljanstvih in političnih pravic in na zaplembo premoženja;
3. Maxa Adolfa Westna na kazen odvzema prostosti s prisilnim delom za dobo petnaj-

stih /15/ let, na kazen izgube državljanstva in na zaplembo premoženja.

Ker sta bila Adolf in Avgust Westen za jugoslovanske oblasti nedosegljiva, smrtna kazen nad njima seveda ni mogla biti izvršena. Max Adolf Westen, ki je bil edini od obtožencev prisoten na sojenju, je 15-letno kazen odvzema prostosti s prisilnim delom prestajal v Kazenskem taborišču Kočevje, iz katerega pa mu je že 9. novembra 1945 uspelo pobegniti in ilegalno prestopiti jugoslovansko-avstrijsko mejo.

Sodni proces proti Westnom je bil eden izmed mnogih sodnih procesov, ki jih je v prvih letih po drugi svetovni vojni proti podjetnikom organizirala tedanja oblast. Tako kot ostali tovrstni sodni procesi je tudi ta imel politično ozadje, saj je bil njegov glavni namen Westne prikazati kot vojne zločince in jim zapleniti vsa njihova podjetja in ostalo premoženje.

Se nadaljuje ...

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje.

ALBUM S CELJSKEGA

Alojzija Hederih
s Kozjanskega
pri fotografu v
Gradcu, približno
leta 1910

Alojzija Hederih se je leta 1910 še ne osemnajstletna, noseča, odpravila od doma v Dekmanci na Kozjanskem v takratno prestolnico monarhije, na Dunaj, kjer se je zaposlila kot gospodinjska pomočnica. Deklice, ki se je rodila kmalu po Alojzijinem odhodu od doma, ni mogla obdržati pri sebi, zato je ta odraščala pri sorodnikih na Kozjanskem. Alojzija se ni nikoli poročila, vso odraslo dobo je preživela na Dunaju. Stara 42 let je ponovno rodila, tokrat dečka. Tudi on je odraščal pri sorodnikih na Kozjanskem, pri eni od maminih sestra. Kot otrok sploh ni vedel, da ne živi s svojimi biološkimi starši, saj mu tega dolgo niso povedali. Šele pozneje, ko je bila njegova prava mama že pokojna, so mu tete v spomin nanjo izročile njeno sliko, ki je nastala v fotografskem ateljeju A. Seidal v Gradcu nekje na začetku stoletja.

Vse življenje jo je hranil kot edini spomin nanjo. S sestro sta se spoznala šele kot odrasli osebi.

Prispevala: Jerneja Ferlež

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje

INFO: 03 426-17-00 (Srečko Maček)

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Medijski pokrovitelj: Novi tednik

Stephen Hawking: Kratki odgovori
na temeljna vprašanjaBranje za vse
letne čase

Najbrž si bo marsikdo mislil, da se je avtorici tega zapisa malce zmešalo, ker v času počitnic in dopustov, ko je treba dati možgane »na off«, v branje ponuja Stephen Hawkinga, enega največjih svetovnih teoretičnih fizikov. Ampak za razmišljanja o tem, kako je nastalo vesolje, ali bog obstaja, bo človeštvo preživelo na Zemlji, je čas vedno pravi. Torej?

Delo Kratki odgovori na temeljna vprašanja je izšlo lani jeseni, nekaj mesecev po smrti Stephen Hawkinga, angleškega fizika in enega najbolj briljantnih umov vseh časov. Pol leta kasneje smo knjigo dobili tudi v slovenskem prevodu. Avtor je ni dokončal sam, žal ga je prehitela smrt, ampak so to na osnovi njegovih zapiskov in intervjujev storili njegovi sodelavci, sorodniki in skrbniki zapuščine. Knjiga je, kljub temu da govori o skoraj abstraktnih dimenzijah vesolja, napisana razumljivo in primerno za zelo širok krog bralstva. V

njej je tudi veliko humorja, ki ga je Hawking zmožal kljub težki bolezni, zaradi katere je bil že od mladosti priklenjen na invalidski voziček in je s pomočjo zapletenih naprav z okolico komuniciral le s trzljaji nekaj obraznih mišic.

Hawking nas v knjigi vodi skozi devet temeljnih vprašanj bivanja in z odgovori nanje pomaga pri razumevanju vesolja in razkriva-

nju njegovih največjih skrivnosti, ter podaja osebni pogled na izzive, s katerimi se sooča človeštvo. Začenj z vprašanjem Ali obstaja bog, kjer razpravlja o nastanku vesolja in med drugim pravi: »Verjetno ni nebes in ne posmrtnega življenja. Menim, da gre pri veri v posmrtno življenje le za pobožne želje. Nobenega zanesljivega dokaza ni zanj, je pa v nasprotju z vsem, kar pozna znanost.« Po vprašanju o bogu Hawking nadaljuje s pojasnjevanjem oziroma razmišljanjem o tem, kako se je vse začelo, sledijo vprašanja Bo človeštvo preživelo na Zemlji? Ali zunaj osončja obstaja inteligentno življenje? Bo umetna inteligenca kdaj pametnejša od nas? Je mogoče potovati skozi čas? Lahko napovemo prihodnost? Kaj je znotraj črne luknje? ter Ali naj poselimo vesolje?

Stephen Hawking se torej v času, ko se človeštvo sooča z morda katastrofalnimi spremembami, od podnebnih sprememb do grožnje jedrske vojne, v svoji knjigi posveča zelo pomembnim vprašanjem. Prepričan je, da znanost igra ključno vlogo pri reševanju problemov na našem planetu. Med drugim pravi, kako bi rad videl, da bi razvili jedrsko zlitje, s čimer bi prišli do neomejenih količin čiste energije, rad pa bi tudi, še pravi, da bi povsem prešli na električne avtomobile.

Knjigo Kratki odgovori na temeljna vprašanja bi lahko označili tudi kot testament velikega misleca, vsekakor pa si velja zapomniti tale njegov poziv: »Glejte, da se zazrete navzgor proti zvezdam in ne povešate pogleda v tla. Skušajte dojeti, kar vidite, in se sprašujte, kako je mogoče, da vesolje obstaja. Bodite vedoželjni. Če se življenje zdi še tako težavno, vedno je kaj, kar lahko počnete, in ste pri tem uspešni. Pomembno je, da ne obupate. Naj vam domišljija poleti. Oblikujte prihodnost.« Če tako pravi Stephen Hawking, ki se mu je v življenju zgodilo neprimerno več slabega, kot se lahko zgodi povprečnemu človeku, potem je njegove misli treba zares upoštevati.

JJ

O avtorju:

Stephen Hawking (1942–2018) je bil trideset let profesor na univerzi v Cambridgeu. Napisal je svetovno uspešno Kratka zgodovina časa, med knjigami, namenjenimi splošnemu bralstvu, so še Krajša zgodovina časa, Vesolje v orehovi lupini in Na ramenih velikanov. S hčerko Lucy je napisal tudi več knjig za otroke.

Sprejem, ki se ga ne bi branil niti olimpijski zmagovalec.

Šola nima organizirane prehrane

Pouk na šoli v Okurcalarju se prične ob osmi uri zjutraj. Prva ura traja 50 minut, od tega je 10 minut namenjenih tihemu branju poljubne literature, ostale ure pa trajajo 40 minut. Odmori trajajo 10 do 15 minut, ob 12. uri imajo vsi enourni odmor za kosilo. Šola nima organizirane prehrane, kot je to urejeno pri nas, si pa lahko učenci sami kupijo hrano v šolski kantini. Dostikrat starši prinesejo kosilo učencem v šolo in ga skupaj z njimi na šolskem dvorišču tudi pojedjo.

Kot častna gosta sva prisostvovala tudi na prireditvi ob dnevu otroka, ki ga v Turčiji praznujejo 23. aprila. Slišali smo recitatorje, ogledali smo si dramski prizor, najmlajši in malo večji so nas navdušili s plesom in ritmiko. Rdeča nit prireditve pa je bil lik prvega predsednika sodobne republike Turčije Atatürka. V živahni in svečani prireditvi so sodelovali prav vsi učenci šole, množično pa so jo obiskali tudi starši.

Dopoldneve sva večino časa preživela pri pouku. Spoznavala sva metode in oblike dela ter učne pripomočke, ki jih uporabljajo pri delu z otroki s posebnimi potrebami in se tako izpopolnjevala in razširjala svoje znanje ter vpogled na šolsko delo v Turčiji. Predstavila sva slovenski šolski sistem, OŠ Podčetrtek in njeno okolico, šoli pa sva tudi podarila nekaj slovenskih otroških knjig v angleškem prevodu. Med učence pa sva razdelila promocijska darilca, ki nam jih je zagotovila Slovenska turistična organizacija in TIC Podčetrtek.

Popoldnevi so bili namenjeni spoznavanju turške kulture in njenih znamenitosti. Predvsem pa sva spoznala veliko prijaznih, nasmejanih in ponosnih ljudi ter pridobila nekaj dobrih turških prijateljev.

DAVID IVAČIČ
Foto: Borut Pihlar

V Turčiji na spoznavanju šolskega sistema

Na Osnovni šoli Podčetrtek smo se odločili pridobiti dodatna znanja in veščine s področja vključevanja otrok s posebni potrebami in priseljencev v večinsko osnovno šolo. Tako smo se prijavi na razpis Erasmus+ KA1 Staff mobility – Učna mobilnost posameznikov, kjer smo bili uspešni s projektom Izzivi inkluzije. V šolskem letu 2018/2019 je bilo tako v okviru projekta izvedeno tedensko sledenje pouku v šoli v Turčiji, ki sva se ga udeležila učitelj športne vzgoje Borut Pihlar in učitelj razrednega pouka David Ivačič.

Pred odhodom je bilo treba urediti in uskladiti marsikatero podrobnost, povezano s potovanjem, bivanjem in delom na gostujoči šoli v Okurcalarju, ki leži na čudoviti obali Sredozemskega morja. Serkan Ersoy, turški

koordinator, se je zelo izkazal in s svojimi sodelavci poskrbel, da je med najinim obiskom vse potekalo brez težav.

Po letu iz Gradca do razkošnega novega carigrajskega letališča in naprej do An-

talye, naju je pot vodila do mesta Okurcalar, ki leži med Antalyo in Alanyo. Izrazito turistično mesto se ponaša s 35 hoteli s petimi zvezdicami, turistična sezona pa zaradi ugodne sredozemske klime traja skoraj vse leto.

Ob prihodu so naju na šolskem igrišču pričakali prav vsi učenci šole, ki so veselo mahali s slovenskimi in turškimi zastavicami. Najprej naju je sprejel ravnatelj Doğan Kahveci, ki je izrazil veliko zadovoljstvo, da smo za gostujočo šolo izbrali ravno njihovo šolo. Sledil je ogled šole in spoznavanje z učitelji. Po izjemno okusnem tradicionalnem turškem kosilu

je sledil obisk Alanye, kjer naju je sprejel regijski minister za šolstvo Hüsein Er. V pogovoru je izpostavil pomen evropskih projektov za približevanje Turčije in njene kulture evropskim državam. Povedal je še, da v tem letu v njihovi regiji poteka 14 tovrstnih izmenjav in izrazil upanje, da bo imel v naslednjih letih priložnost spoznati še več učiteljev in učencev iz Slovenije.

Predstavitve OŠ Podčetrtek turškemu gostiteljem

Fotografija s turškim koordinatorjem projekta in z ministrom za šolstvo

Na maratonu tudi 86-letni Franček na vozičku

Konjiškega maratona, ki bo zadnje septembrsko nedeljo, se bo v družbi svojega spremljevalca Marka Kovšeta, zaposlenega v konjiškem Lambrechtovem domu, udeležil tudi varovanec tega doma za ostarele, in sicer 86-letni Franc Kostanjšek, ki je občasno na vozičku. Na enak način sta se udeležila že Red Bullove tekaške prireditve Wings For Life.

Franc Kostanjšek ali Franček se je rodil na Starem Slemenu, varovanec Lambrechtovega doma pa je od leta 2017. Ima tri sinove, ki jih kliče »moji pebi«, pred prihodom v dom pa je živel skupaj z enim od njih. Vsi trije so skrbni in očeta obiskujejo, on pa jih je vesel, saj je z vsakim povezan drugače. Zaposlen je bil v konjiškem Konusu, kamor je vselej ho-

dil peš ali s kolesom, ki ga ima še danes izjemno rad v sklopu fizioterapije. Obožuje alpsko smučanje in nogomet, tudi tek mu ni tuj – skratka, je športnik po duši. Kot pravi avanturist je prepotoval velik del bivše Jugoslavije, Avstrije, Nemčije, celo v Londonu se je mudil.

»Njegovo zdravstveno stanje je stabilno. Predvsem dobra volja je tista, ki ga drži

pokonci. Na invalidskem vozičku je naš Franček občasno. Zaradi nezmožnosti popolnoma samostojne hoje uporablja hoduljico, ob določenih dnevih, ko je stanje malce slabše, pa je na vozičku. Srce mu dela zelo dobro. Poskoči mu predvsem takrat, ko vidi kakšno lepo punco in ko sliši zvoke domače harmonike. Ob domskih slavjih rad zapleše z direktorico, pa čeprav zelo počasi,« v smehu pripoveduje Marko Kovše, ki v službi dobršen del časa preživi prav z njim.

Zakaj pa prav Konjiški maraton? »Konjiški maraton je maraton z dušo, letos pa je še glasbeni maraton,« pravi Franček. »Ker sem ljubitelj dobre volje, glasbe in športa, sem torej pravšnji kandidat. To sicer ni edini razlog. Štart Konjiškega maratona je pred Domom kulture Slovenske Konjice. Pred mnogimi leti sem pomagal pri zidavi osrednje stavbe. Poseben čar ima tudi, da me bodo na 10 km poti spremljali naši domačini.«

Beseda o udeležbi na Konjiškem maratonu je tekla že po udeležbi na mednarodnem dogodku Wings for Life v Zadru, ki sta se ga Franček in Marko udeležila z nekaj sodelavci. Takoj, ko sta uspela doseči 8 km, si je Marko sam pri sebi rekel, da bi zmogla konjiško desetko, ki pelje do njegovih domačih Zreč. Vsi so bili takoj za akcijo, v prvi vrsti direktorica Lambrechtovega doma Irena Vožlič Stjepčević. Organizirali so skupinsko prijavo za zaposlene in podprli idejo o udeležbi na Konjiškem maratonu.

Franček in Marko, opremljena s slovenskimi in konjiškimi simboli v Zadru. (Foto: Irena Vožlič Stjepčević)

»Frančka nameravam potiskati na vozičku oziroma teči

z njim, pravzaprav teči zanj. Na dobrodelnem dogodku v Zadru nama je uspelo preteči kilometer v dobrih šestih minutah. Zadalja sva si cilj, da bova v domačih krajih ta čas

še izboljšala. V pomoč nama bodo vsi tekači, zaposleni v Lambrechtovem domu, ki bodo tekli, in vsi ostali navijači,« je optimističen Marko. AG

86-letnik na fizioterapiji rad kolesari. (Foto: Marko Kovše)

Tekmovanje s starimi brizgalnami

PGD Braslovče je v soboto, 3. avgusta organiziralo 8. tekmovanje s starimi ročnimi in z motornimi brizgalnam, ki je bilo hkrati predzadnje v letošnje ligi Savinjsko-Šaleške regije.

Nastopilo je 11 ekip, najstarejša je bila ročna brizgalna iz leta 1886, najmlajša motorna iz leta 1929. Pri tekmovanju se točkujeta starost in avtentičnost brizgaln, originalnost tekmovalnega orodja, starost in izvirnost osebne opreme tekmovalcev ter hitrost zbijanja tarče. Brizgalna mora biti stara 50 let in več.

Pri motornih brizgalnah z moškimi ekipami je zmagala ekipa PGD Topolšica pred Paško vasjo in ekipo PGD Kapla-Pondor. Pri

ženskah je bila prav tako prva ekipa PGD Topolšica pred ekipo PGD Kapla-Pondor. Pri moških z ročnimi brizgalnami je največ znanja in hitrosti prikazala ekipa Požarne brambe Vransko, ki je nastopila z ročno brizgalno iz leta 1886, druga je bila ekipa PGD Braslovče, tretja Letuša. Pri ženskah z ročnimi brizgalnami je nastopila samo ena ekipa, in sicer iz PGD Braslovče.

Pokale sta ob koncu tekmovanja podelila predsednik in poveljnik PGD Braslovče Primož Urbas in Danijel Pantner. Zbrane pa je med drugim nagovoril tudi braslovški župan Tomaž Zohar.

TT

Ekipa Požarne brambe Vransko, ki je zmagala v kategoriji ročnih brizgaln.

Orientalni plesni večer

V petek, 2. avgusta, so Celje napolnili orientalski ritmi. Plesna skupina Shekaya je skupaj s Celjskim mladinskim centrom organizirala orientalski večer, poln plesa in glasbe.

Domače plesalke so v goste povabile tudi plesne prijateljice: Ksenijo Visket in skupino Raqs al Zahir iz Maribora, Nežko Cestnik in Društvo kreativnih idej Magnolija iz Velenja, Nino Ploštajner in skupino Sahar iz Šentjurja ter Celjanko Nežo Bojović. Obiskovalci so se lahko odločili tudi za arabsko poslikavo telesa, za katero je poskrbela Klavdija Hladin.

Plesalke so predstavile celo paleto različnih klasičnih, folklornih in modernih orientalskih plesov in tudi flamenko. Ozračje je

bilo polno pozitivna plesne energije, ki jo je poln atrij Celjskega mladinskega centra nagradil z močnim aplavzom.

Plesna skupina Shekaya sicer deluje pod vodstvom učiteljice in plesalke Ane Kovačič že od leta 2010. Skupina se predstavlja na različnih dogodkih po Sloveniji. Njihov cilj ni količina nastopov, temveč to, da s svojim plesom ljudem prikažejo veličino, gracioznost in milino orientalskega plesa. Če vas tovrstna umetnost zanima, se lahko od septembra naprej vpišete na plesni tečaj, ki ga bo v Celjskem mladinskem centru izvajala vodja skupine Shekaya.

ANA KOVAČIČ
Foto: Doris Balažič

V kampu igranja tenisa

Teniška akademija Cokan, ki jo vodi trener Kaje Juvan Robi Cokan, je v Šeščah pri Preboldu organizirala že devete teniško-taborniške priprave, ki se jih je udeležilo 25 otrok iz treh držav.

Priprave so trajale šest dni in so bile namenjene tekmovalcem, ki v svojih matičnih klubih resno trenirajo in tekmujejo v kategorijah od 10 do 16 let. Strokovno podkovana ekipa, veliko treninga, taborniški pridih in idilično okolje na »Zupanc placu« poskrbijo, da vsi otroci uživajo in se vsako leto z veseljem vračajo.

»Vsi tekmovalci so na zaključnem pikniku na nek način žalostni, saj še ne želijo domov. To je vsako leto velika zmaga zame in za ekipo. Ti občutki me ženejo naprej in dajejo zagon, da poskušamo vsako leto kamp dvigniti še na višji nivo. Letos je otroke s svojim obiskom presenetila Nina Pušlar, ki je odigrala partijo tenisa in ob tabornem ognju z njimi zapela nekaj svojih uspešnic,« nam je povedal Robi Cokan, ki je takoj po končanem kampu že začel priprave na jesenski del sezone, ko v klub sprejmejo nove otroke in tekmovalce iz regije.

TT

Druženje otrok z Nino Pušlar

V Šentjurju prvič omogočili poletno počitniško delo

19 mladih je med 8. julijem in 2. avgustom opravljalo počitniško delo v okviru projekta Šentjur, mene maš! Za Občino Šentjur ga je organiziral in izvedel Mladinski center Šentjur.

Občina Šentjur se je pridružila občinam v Sloveniji, ki poleti mladim občanom omogočijo počitniško delo. Tako je sledila strategiji razvoja mladinskega dela v občini Šentjur v letih od 2014 do 2020. Mladi so pridobili nekaj delovnih izkušenj, naredili nekaj dobrega za lokalno skupnost in krepili svojo pripadnost skupnosti, občina pa je z nižjimi stroški uspešno uredila to, kar lokalna skupnost potrebuje.

V Šentjurju se je na razpis pravočasno in pravilno prijavilo 52 mladih občanov. Izbranih je bilo 20 mladih, na koncu jih je delo opravljalo 19. Mladi občani, prevladovali so krajanje Šentjurja in okolice, Dramelj in Gorice pri Slivnici, so po opravljenem varstvu pri delu dobra dva tedna barvali igrala na igriščih enot Vrta Šentjur, preostale dni pa pomagali pri čiščenju vrtčevskih prostorov.

Z malo sreče bo projekt tudi naslednje leto in bo dal možnost mladim občanom, da nekaj zaslužijo in hkrati spoznajo delo javnih zavodov v občini.

VS

Prenovljeno obzidje

V nedeljo, 4. avgusta, smo na Pernovem v KS Galicija blagoslovili obnovljeno taborno obzidje okoli cerkve sv. Ožbalta. V letu dni so ga obnovili sami župljani s prostovoljnimi in udarniškim delom. Opravili so 2.250 ur, strojnih in traktorskih ur je bilo 450, darovali so veliko gradbenega materiala. Krajanje so za delavce pripravljali hrano in pijačo.

Cerkev na Pernovem, ki je v jedru še romanska in prvič omenjena leta 1392, je bila večkrat prezidana in obnovljena,

medtem ko je obzidje okoli nje postopoma propadalo. Vrsto let so si krajanje želeli obnoviti tudi obzidje okoli cerkve. Tudi v spomin na davne prednike, ki so toliko pretrpeli v času turških napadov.

10. avgusta 2018 so sestavili gradbeni odbor, katerega člani so bili: Cvetko Golavšek, Ivo Gjuris, Vlado Šuper, Jože Krulec ml., Janko Grobelnik, Roman Siter, Marjan Mohorič, Milan Ježovnik, Boštjan Merinik in župnik Janko Cigala. Družina Korošec je dovolila uporabo zemljišča ob izgradnji

obzidja. 17. avgusta 2018 so pričeli prva gradbena dela. Po končani gradnji so konec maja letos začeli urejati okolico. Vsa dela so bila končana 21. junija. Večji donatorji, ki so pri obnovitvenih delih darovali material ali denar, so bili: Škofija Celje, Občina Žalec, Krajevna skupnost Galicija, Eko beton, Nivo beton, Pilih beton, Betoni Drnovšek, Logo Velika Pirešica. Zahvaljujemo se Zavodu za varstvo kulturne dediščine Celje za njihova navodila in sodelovanje.

PV

»Vzemi pir in pojdi v dir!«

Mladinska sekcija Andraž nad Polzelo je pripravila že četrti šaljiv dogodek Biergajbenlauf 2019, ki nosi slogan: »Zmoreš preko proge in ovir popiti ves svoj pir? Vzemi pir in pojdi v dir!« Nastopilo je kar 28 petčlanskih ekip.

V premagovanju ovir so se pomerile ekipe, sestavljene iz petih članov. Ekipa ne sme med premagovanjem proge »gajbe« piva nikoli izpustiti na tla, vseskozi jo morata nositi vsaj dve osebi. Proga na športnem igri-

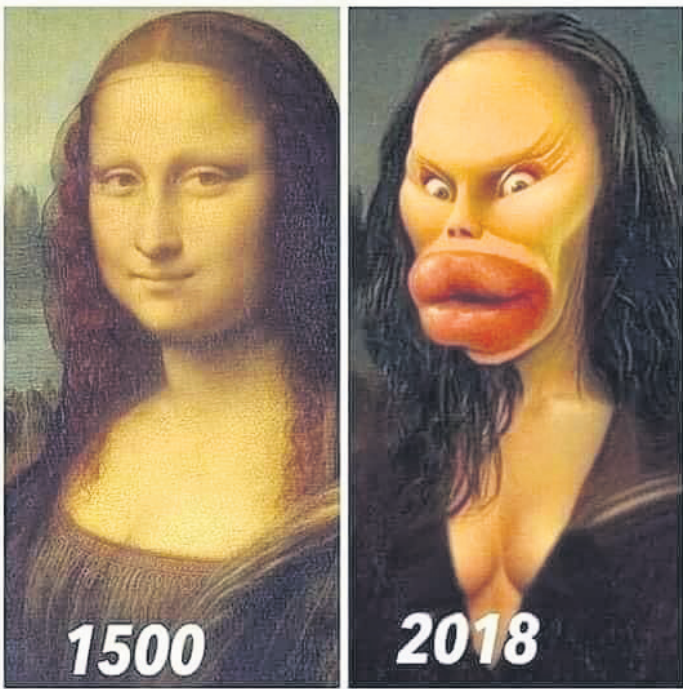
šču je sestavljena iz osmih vaj, na katerih so prisotni sodniki, ki ocenjujejo uspešnost izvedene vaje. Ekipa mora vseskozi zraven nositi zaboj piva, ki ga mora do konca poligona spiti.

Letos se je najbolje odrezala ekipa Kmeti iz Letuša, drugi so bili domačini Ligni iz Andraža, med ženskimi ekipami, bilo jih je pet, je bila najhitrejša ekipa Pirzvizn bejbe, ki so jo sestavljala dekleta s Polzele in iz Velenja.

TT

Šale nam je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Vlak

Učiteljica vpraša: »Ali morda veste, kaj je vlak?«
Mihec pravi: »To je edino prevozno sredstvo, ki ima lase.«
Učiteljica: »Zakaj tako misliš?«
»Moj očka se vozi z vlakom v službo in zmeraj pravi, da ga je ujel za las.«

Pregled

Zofka pride k zdravniku in po pregledu ta začne naštevati: »Imate poapnenje žil, visok krvni sladkor in pritisk, osteoporozo ...«

Zofka: »Je sploh kaj, česar nimam?«
Zdravnik: »Zob.«

Saharin

Srečata se prijateljici in prva pravi drugi:
»Joj, kako sladek je ta tvoj otročiček!«
»Kaj ne bi bil, če sem pa namesto kontracepcijskih tablet po pomoti jemala saharin!«

Šahist

Obilnejši deček vstopi na mestni avtobus. Ko se razgleda, vidi, da ni nobenega prostega sedeža. Pristopi k starejši gospe in vljudno reče: »Oprostite, ali bi mi odstopili sedež? Zelo sem utrujen. Grem s treninga ...«

Gospa presenečena vendar brez besed vstane in odstopi sedež. Čez nekaj časa pa fanta povpraša: »Kaj pa treniraš?«
On: »Šah.«

Mogočni oči

Petletna hčerka zastavi mami vprašanje, pred katerim je ta vedno trepetala. »Mami, kako nastanejo dojenčki?«
Mama se potrudi in radovedni hčerki skuša zadevo

razložiti, a ta je bila še vedno videti zmedena.

»Kaj pa mucki?« vpraša mala.

»No, tudi pri muckih je enaka zgodba,« odgovori mami.

»Vau!« hčerka navdušeno, »moj očka pa res lahko naredi karkoli!«

Sedem mačjih življenj

Mačkon se je sredi noči na ograji odločil dvoriti sosedovi mački, pravi perzijski princeški. Strastno ji je zapredel v uho ... »Mmmmmjav ... umrl bi zate!«

Perzijska ga je pogledala in vprašala: »Aja? Kolikokrat pa?«

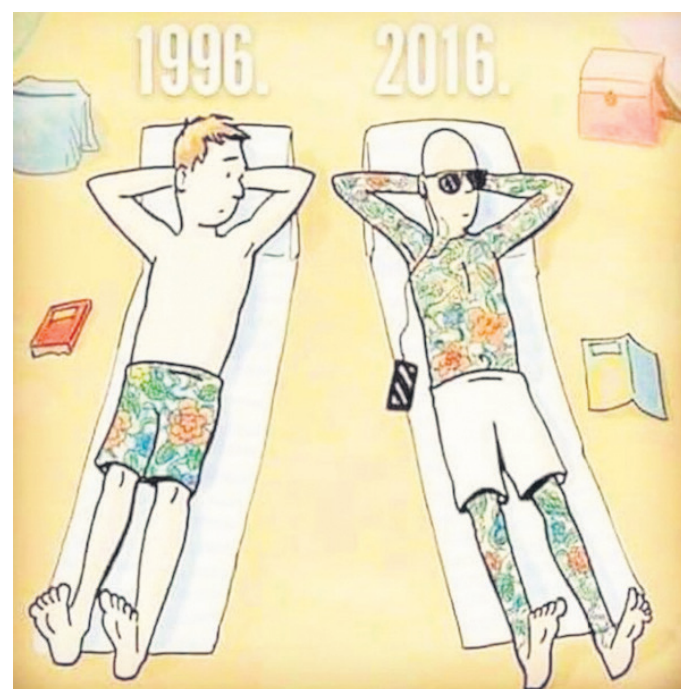

Petletni fantek stopi do moškega na plaži:

- Stric, kaj počneš?
- Na dopustu sem.
- Ali je tisti mercedes tam tvoj?
- Seveda.
- Kje pa živiš?
- V mestu, v veliki hiši.
- Pa dobro zaslužiš?
- Zelo dobro.
- Kje pa imaš ženo in otroke?
- Nimam...

Fantek se obrne in zavpije:

- Mami, kaj si še rekla, da ga naj vprašam?

Oven

Kljub močni in prodorni energiji morate dobro preučiti neko malenkost. Kasneje se lahko izkaže kot zelo pomembna. Vedite, da morate biti dejavnik velikih sprememb prav vi sami in v tem času boste imeli kar nekaj dobrih idej. Mars v ognjenem znamenju vas bo silil, da naredite korak naprej in to bo prelomnica za leta, ki prihajajo. Zaupajte svojim instinktom.

Bik

Nekaj težav se lahko kaže v komunikaciji na delovnem področju. Bivanje Merkurja v znamenju raka lahko povzroča dekoncentracijo in zmedene misli. Ne trudite se z razlagami, saj dobro veste, da ste trmasti in nepopustljivi. Ljudje, ki so sestavni del vašega življenja, poznajo tudi vaše vrline, zato vam bodo stali ob strani pri spremembah, ki jih boste sprožili.

Dvojčka

Življenje vam bo ponudilo odlično priložnost, zato jo zgrabite z obema rokama. V ljubezni ne boste zaenkrat spreminjali ničesar, svoboda in veter v laseh vam bo sta trenutno prednostni. Boste pa imeli veliko oboževalcev, ki bodo trkali na vaša vrata. Obeta se nepričakovana možnost za potovanje, ki si ga srčno želite. Potrebujete počitek in spremembo okolja, zato ne boste oklevali.

Rak

Odlično bi bilo, da tokrat poveste svoje mnenje glasno in neposredno. Kakršno koli ovinkarjenje vas lahko kasneje spravi v slabo voljo, saj ne boste mogli doseči želene. Ugotavljali boste, da ste naredili v preteklosti manjši spodrsnjaj, zaradi katerega morate še vedno plačevati drage obresti. Najbolje bo, da izlijete svojo dušo nekemu, ki vas dobro pozna in razume.

Lev

Mir in harmonija v domu bo v tem času velikega pomena. Čas bo pravi, da razmislite tudi o finančnih, če boste modri v svojih odločitvah, lahko dosežete napredek. Bivanje Sonca, Venere in Marsa v vašem znamenju je odlično prav za vsa področja vašega življenja. Odločali se boste za pomembno potezo, ki bo vplivala predvsem na ljubezen.

Devica

O smislu svojega početja se boste tudi tokrat zamislili. Okoliščine vam bodo pomagale, da boste razumeli neko zapleteno uganko. Venera v ognjenem znamenju vam bo prinesla spremembo, na katero ste tako dolgo čakali. Povečana bo strast, čustvena predanost, zato boste v tem obdobju naredili odločen pogovor, ki vam lahko spremeni življenje. Zaupajte svoji modrosti.

Tehnica

Nikar se ne trudite, da opravite vse delo hkrati. Zaradi površnosti lahko naredite kakšno napako, ki bi jo v prihodnje težko popravili. Namenite nekaj časa tudi oddihu, kajti vaša energija se mora obnoviti. Vaša vladarica v znamenju leva bo odlična protiutež vsem akcijam, ki jih nameravate narediti, a se morebiti bojite posledic. Zaupali boste v procese in verjeli vase.

Škorpion

Odlično bi bilo, da bi bili v neki zadevi konkretni, saj nič ne tvegate, ampak nasprotno, dosežete lahko napredovanje. Vpliv Venere v ognjenem znamenju vam bo povzročil velik naval energije, zato boste na ljubezenske področju prodorni in privlačni. Mimogrede boste odpravili težave, ki so se nakopičile v preteklem obdobju zaradi pomanjkanja časa.

Strelec

Naredite nekaj za spremembo videza ali stila življenja, naredite vse, samo, da uvidete monotoniji. Sprejeli boste tudi nekaj dobrih sklepov, kako ravnati v prihodnje. Nasvet nekoga vam bo izredno pomagal pri finančnih. Vpliv Jupitra, ki biva v vašem znamenju in je direkten, bo odlična za kakšno zares drzno potezo, ki jo boste naredili.

Kozorog

Morali boste odločiti o pomembni stvari. Bolj ko boste razmišljali, težje vam bo sprejeti dokončni sklep. Kompromisa tokrat ne boste mogli sprejeti, saj srednje poti ne bo. Veliko ste izgubili v preteklem obdobju, nekaj tudi pridobili, vendar morate paziti, da ne boste ponovili kakšne neumnosti, kajti drago vas lahko stane. Trudili se boste za uspeh na finančnem področju.

Vodnar

V odnosu do določene osebe boste postavili nove meje. Nikakor ne boste dovolili, da se vam nekdo približa, kajti počutili se boste ogroženi. Slabe izkušnje v preteklosti vam bodo pomagale, da se boste izognili najhujšemu. Prehodi planetov bodo vplivali na vsa življenjska področja. Pazljivo tudi pri finančnih, z disciplino in redom lahko vzpostavite ravnotežje.

Ribi

Pošteno se boste potrudili, da dokažete svoj prav. Ker rezultat ne bo viden v trenutku, boste malce nestrpni. Naj vas živci ne izdajo, hladno in preudarno morate ravnati. Pred vami so nove poti in nova poznanstva, eno od slednjih je lahko usodno za vašo prihodnost. Zaupajte svojim občutkom in se prepustite energiji.

HOROSKOP JE PRIPRAVILA
ASTROLOGINJA GORDANA.

Astrologinja **GORDANA** je dosegljiva na **041 404 935** in na Facebookovi strani
Astrologinja Gordana.

Astrologinja **DOLORES** je dosegljiva na **041 519 265, 090 64 30** in na Facebookovi strani
Dolores Astro.

- Če bi ti zdravnik rekel, da se moraš odreči kavi ali sladkarijam. Čemu bi se odrekla??
- Ja čemu le, zdravniku vendar...

Nagradna križanka

3K	ANGLEŠKA ROCK SKUPINA	SOODNOSNI ČLEN	JAPONSKA NABIRALKA BISEROV	RAZSTRELIVO, KI GA JE ODKRIL NOBEL	EMIL NOLDE	PRIPOMOČEK ZA HRAMBO LISTOV	GLINA, ILOVICA	EVROPSKO GORSTVO	KRIŽANKA & UGANKE	SREDNJE HITER HOD KONJA	ŽRTVENIK	6. SOLMIZACUSKI ZLOG	OBLJUBA	LONDONSKA GALERIJA	NEMŠKI MATEMATIK LASKER	SAMICA KANARČKA																			
ČLAN SAZU					2				KROŽNICA, TIR (REDKO)																										
VREDNOST IZRAŽENA V DENARNI ENOTI									ZVEZNA DRŽ. V ZDA			12																							
NEKDANJA PERZIJA						POVEČANJE, DVIG		18				GORLJIV PLIN				1																			
KOZJI GLAS			OTOK ČAROVNICE KIRKE DOLGOREPA PAPIJA			KANADSKA PEVKA MITCHELL			PETER NELSON		NEKDANJA DNEVNIKOVA PRILOGA AJNSTAJNU				1	3																			
ZGO-DOVINSKA TEKSAŠKA UTRDBA					13				MAME	19			ORIENTALSKO SUKNO	UROŠ ROJKO DRUGA DOBA MEZOZOIKA		3																			
VNETJE GRLA									GREGOR STRNIŠA							5																			
STROKOVNAK ZA STATISTIKO					20								SL. SLIKAR (SAMO) ASKET V INDIJSKEM OKOLJU			2																			
																4																			
								KDOR NOSI OČALA (EKSPR.)				VULKANSKO ŽRELO				JAMA ZA SHRANJEVANJE APNA																			
								ZAKRITJE NEBESNEGA TELESA				VSE V REDU (ANG.)				IZRAELSKO PRISTANIŠČE NAJVEČJE PTICE																			
								LJUBLJANSKA PIVOVARNA								ROMAN POLANSKI OTOK V BALEARIH																			
								UŽIVALEC MAMIL								9																			
								KRAJ POD KRIMOM				JEZERO V SEVERNI AMERIKI				HIMALAJSKI SNEŽNI ČLOVEK POMEMBEN DAN																			
								PRST NA ROKI								BRITANSKA PEVKA (RITA) S. POLARNO OBMOČJE																			
								MIŠIČAST ORGAN																											
Povsod z vami				POSNETEK (ZASTAR.)				AMERIŠKI IGRALEC (AL)				ALEŠ BREZAVŠČEK				KREPKOST, SPOČITOST				DALIŠE ČASOVNO OBDOBJE				MISTER DELO PREK REDNEGA DELOVNKA				DENARNA ENOTA NEKDANJE SFRJ							
SPAČEK												3								MODRČEK				8											
ZBIRALEC (ZASTAR.)																				DVANAJST MESECEV				VPRAŠALNICA SOCIALNI DEMOKRATI				15				PEVKA SMOLNIKAR			
EVGEN CAR								PEVEC LESKOVAR ZVOK DOLOČENE VIŠINE				5								MESTO V BELGIJI OKRAJŠAVA ZA ANGLEŠKI															
SLOVENSKI TV-VODITELJ TREFALT												NESTRUPE-NA ORJASKA KAČA TONE ROP								1 7				EDINA HČI				16							
PRIKAZ STVARI LE Z ENE PLATI				11																10 17				SONJA LOKAR											
KVARTAŠKI IZRAZ																								6				NEMŠKO MESTO OB BALTSKEM MORJU							
																								DEL SAPNIKA											
																												GLAVNO MESTO GANE							

SUDOKU 374

	6	5		9		4		
7	9	4		2				
				7		8		
2		6						
			7		4			1
			1					3
			7	8		6		3
			3					5
			2			3		4

SUDOKU 65

				8	1			
2	8	6						
9							2	3
6	3							
				1	7			
							9	2
		2	4			3		
		3				7		8
1		5	9					

REŠITEV SUDOKU 373

6	5	3	9	7	1	4	8	2
2	4	1	6	3	8	7	5	9
8	9	7	2	4	5	6	3	1
1	3	6	7	5	9	2	4	8
5	8	2	4	6	3	9	1	7
9	7	4	1	8	2	5	6	3
4	1	9	3	2	6	8	7	5
3	6	5	8	9	7	1	2	4
7	2	8	5	1	4	3	9	6

REŠITEV SUDOKU 64

4	2	5	6	3	9	1	7	8
3	1	6	8	4	7	9	2	5
9	8	7	5	1	2	4	3	6
8	3	4	2	5	1	6	9	7
2	6	9	4	7	8	5	1	3
7	5	1	3	9	6	8	4	2
6	4	8	1	2	3	7	5	9
5	7	2	9	6	4	3	8	1
1	9	3	7	8	5	2	6	4

Nagradni razpis

- 1. nagrada:** darilni paket Rocky rolls in What snack podjetja Knaus, majico in platneno vrečko NT&RC
- 2. nagrada:** darilni paket Rocky rolls in What snack podjetja Knaus in kuhinjski krpi NT&RC
- 3. nagrada:** knjiga Celjske Mohorjeve družbe

Pri žrebanju bomo upoštevali kupone s pravilnim geslom, ki ga dobite iz oštevilčenih polj. Rešitve nam pošljite na naslov: NT&RC, Prešernova ulica 19, 3000 Celje, do torka, 20. avgusta. Geslo iz številke 32: Laž ima kratke noge.

Izid žrebanja

- 1. nagrado,** darilni paket Rocky rolls in What snack podjetja Knaus, majico in platneno vrečko NT&RC, prejme: **Nejc Košec iz Laškega.**
  - 2. nagrado,** darilni paket Rocky rolls in What snack podjetja Knaus in kuhinjski krpi NT&RC, prejme: **Inge Gračnar iz Štor.**
  - 3. nagrado,** darilni paket Rocky rolls in What snack podjetja Knaus in platneno vrečko NT&RC, prejme: **Ana Eržen iz Celja.**
- Nagrajencem čestitamo. Nagrade jim bomo poslali po pošti.

novi tednik

Vedno z menoj!

KUPON

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20				

S podpisom tega kupona dovoljujem, da upravljalec podatkov, podjetje NT&RC, uporablja in shranjuje posredovane osebne podatke v skladu z veljavnim zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, in s splošno uredbo EU o varstvu osebnih podatkov. Sodelujoči dovoljuje, da NT&RC navedene podatke obdeluje v svojih zbirkah za namen pridobivanja novih naročnikov. Sodelujoči v primeru, da je izžreban, dovoljuje objavo svojega imena, priimka in kraja bivanja v Novem tedniku. Navedene osebne podatke lahko NT&RC hrani in obdeluje do pisnega preklica privolitve sodelujočega. Na podlagi veljavne uredbe lahko posameznik kadarkoli preklicuje soglasje za obdelavo podatkov, zahteva popravek ali izbris podatkov, in sicer pisno na naslov: NT&RC, Prešernova 19, 3000 Celje ali na tednik@nt-rc.si.

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Telefon: _____

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Podpis: _____

www.nt-rc.si

radio celje

ROČNO IZBRANI SUDOKUJI NAJVIŠJE KAKOVOSTI

Z VAMI ŽE OD LETA 2006

EST. 3K 2006

SUDOKU

NAJVIŠJA KAKOVOST

0,0% DVOMA

www.trik.si

Zadovoljni s turizmom doma

Peter Misja, župan Občine Podčetrtek, Bojan Šrot, župan Mestne občine Celje, in Franc Zdolšek, župan Občine Laško, so na nedavnem srečanju ob resnih temah, kot je predlog sprememb o financiranju občin, najbrž kakšno rekli tudi o svojih dopustih, kako jih bodo preživeli. Ko so si nabirali nove moči v toplih krajih, kje v hribih ali kar doma, so zagotovo pomislili tudi, kako so poleti občine, ki jih vodijo, zanimive za turiste. Glede tega so res lahko nadvse zadovoljni: v Podčetrtku ob tradicionalno polnih termah zdaj še več dnevniških obiskovalcev privablja novozgrajen stolp na Rudnici. V knežjem mestu v zadnjih letih beležijo stalno rast turističnega obiska, letos jih je bilo spet več kot lani. V Laškem so po Pivu in cvetju tudi lahko zadovoljni, saj je bil obisk spet takšen kot v najboljših letih te največje slovenske turistične prireditve.

Foto: SHERPA

Na praznik zavetnika pred vročino

Naj je sv. Lovrenc še tak zavetnik pred vročino, na sobotni dan se je na razumno temperaturo ohladilo šele proti večeru. A številnih sejmarjev ter obiskovalcev v Podčetrtku to ni motilo. So bili pa senčni kotički toliko bolj cenjeni in zaželeni.

Foto: GrupA

Novinarska kolegica iz uredništva Rogaških novic Karmen Cvirn je skupaj z nami dokazovala, da smo lokalni in regionalni mediji našim krajem najbolj zvesti in najbolj predani. Pa vročina gor ali dol.

Direktor turizma Podčetrtek Boštjan Misja je bil v soboto dobre volje. Kako ne, ko pa je pod streho uspešno spravil že četrtkovo odprto kuhinjo in petkov tamburaški koncert. Po takem koncu tedna človeku najbolj tekne tisto, kar lahko prigrizne v miru in tišini svojega doma.

Strateški gasilski posvet

Vodilni moške Gasilske zveze Slovenije, (z leve) poveljnik **Franci Petek**, predsednik **Janko Cerkvenik** in član upravnega odbora **Janko Turnšek**, so se ob novinarski konferenci, ki je bila pred časom v Celju, posvetovali še o pomembnem projektu, ki jih čaka. V knežjem mestu bo namreč julija 2021 mednarodna gasilska olimpijada, največje stanovsko tekmovanje, ki ga bo Slovenija gostila prvič. Do takrat sta res še približno dve leti, a dela bo ogromno in priprave so se že začele, saj ključni moške organizacije tega velikega dogodka ničesar ne prepuščajo naključju.

Foto: RG

Za prijatelje

Poletni večeri so v Žalcu zadnja leta velikokrat prežeti z glasbo. Ta hrani dušo in telo ter nas vedno znova opomni, da si moramo, vsaj občasno, vzeti čas. Za sprostitev, druženje in prijatelje. Minuli petek se je na osrednjem poletnem prireditvenem prostoru na Šlandrovem trgu družilo veliko ljudi. Uživali, peli in plesali so ob glasbi Andreja Šifrerja, ki so mu še vedno, kot pravi v eni izmed svojih pesmi, všeč ženske, ki pijejo pivo. Andrej je gotovo prišel v pravi kraj. Lepih deklet je v Savinjski dolini ogromno. Možnosti za degustacijo piva prav tako.

Foto: TT

Hmeljarstvu v čast

Tradicija je, da se na Dan hmeljarjev v Braslovčah s kočijo v povorki zapeljejo tudi vodilni predstavniki občin Spodnje Savinjske doline, kjer raste hmelj. Seveda ni manjkal gostitelj, domači župan **Tomaž Žohar** (prvi levo). Občino Tabor je zastopala podžupanja **Nataša Juhart**, medtem ko je z Vranskega prišel **Aleksander Reberšek**, poslanec v državnem zboru. **Janko Kos**, župan Žalca (desno), je tovrstnih nastopov že vajen, saj to počne že tretji mandat, in tudi drugi očitno s tem nimajo posebnih težav.

Foto: TT